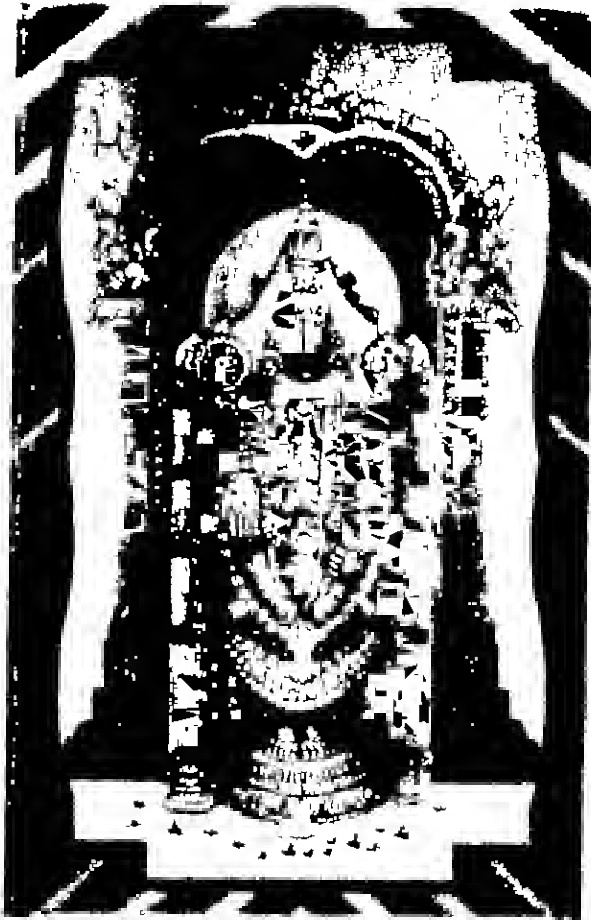

ಶ್ರೀ ಹಿಂಗಳೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ

॥ ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ ॥

ಪ್ರಕಾಶರು. ಸೋಲ. ಕೋಲ. ಶ್ರೀ.
ಅಪ್ಪುಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ (ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ)

"THIS BOOK IS PUBLISHED WITH THE
FINANCIAL ASSISTANCE OF THIRUMALA
THIRUPATHI DEVASTHANAMS UNDER
THEIR SCHEME AID TO PUBLISH RELIGIOUS
BOOKS "

ಸೋ. ಕೋ. ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ
ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು

ಪ್ರಕಾಶಕರು :
ಸೋ. ಕೋ. ಶ್ರೀ
ಅಶ್ವಗುಂಡನಹಳ್ಳಿ

ಅರ್ಪಣೆ
ಮನೆಕನದ ಮೊದಲನೇ ಕವಿಶಾಸ್ತ್ರಿಯೊತರಾದ
ಶ್ರೀ|| ಸ|| ನನ್ನಣ್ಣಯ್ಯ ಸೋ. ಕೋ. ಚೆನ್ನಯ್ಯನವರ
ದಿವ್ಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ—

SRI VENKATESHWARA DARSHANA

(Bhakti Kavya)

'Bhamini Shatpadi' In Kannada

by Sreerangalah (So Ko Sri)

Published by So Ko Sri, Appagondanahalli

First Edition 1000 Copies

1998

(All rights reserved by the Author)

ಮೊದಲನೇ ಮುದ್ರಣ - ೧೯೯೮

ಎಲ್ಲಾ ಹಕ್ಕುಗಳು ಲೇಖಕರಿಗೆ ಸೇರಿವೆ

ಲೇಖಕರು : ಸೋ ಕೋ ಶ್ರೀ

(ಸೋಮಸಾಗರ ಕೋಡೀರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ)

ವಿಕಾಸ : ಅಪ್ಪಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ, ಸೋಮಸಾಗರ (ಅಗ್ರಹಾರ)

ಮಣ್ಣೆ ಅಂಬೆ, ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು,

ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾ. ಜಿಲ್ಲೆ, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ.

ಬೆಲೆ : ರೂ. ೨೫-೦೦

ಮುದ್ರಕರು : ಶ್ರೀ ವಿನಾಯಕ ಪ್ರಿಂಟರ್ಸ್,

ದೇವರಾಜ್ ವೃತ್ತ,

ಶ್ಯಾಮಗೊಂಡ್ಲೆ - ೫೬೨ ೧೬೨,

ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬೆಂಗಳೂರು ಜಿಲ್ಲೆ.

ಮನುಷ್ಯನಲ್ಲಿ ಹುಡುಗಿರಾವ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಜಗತ್ತಿಗೆ 'ಕವಿ' ಎಂದು ಕರೆಯಬೇಕೆಂದು ವಿಕ್ಟರ್ ಹ್ಯೂಗೋ ಹೇಳಿದ್ದ. ಈ ಜಗತ್ತು ಬಹುಶೇಕ ಎಲ್ಲರಲ್ಲೂ ಇರಬಹುದಾದರೂ ಅದನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ತೋರಿಸಲು ಬೇಕಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ, ಛಲ ಇರುವವರು ಮಾತ್ರ ತೀರಾ ವಿರಳ. ಸೋಮಸಾಗರದ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿ ನಿವೃತ್ತರಾಗುವವರೆಗೂ ತಮ್ಮ-ಳಗಿನ ಈ ಜಗತ್ತನ್ನು ಅದುಮಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಈಗ ಅದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಭಾವಿನಿ ಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ರಚಿಸಿದ ಈ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಮಹಿಮೆಯ ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯ ಏನೆಂದರೆ, ದೈವಭಕ್ತಿ, ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಿಧಾನದ ಕಾವ್ಯ ರಚನಾ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹಾಗೂ ಅಂಥ ಕಾವ್ಯದ ರಸಾಸ್ವಾದನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಈ ಮೂರೂ ಮಾಯವಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇದು ಸೃಷ್ಟಿಯಾಗಿದೆ. ಹಿಂದೆ, 15ನೇ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ ವ್ಯಾಸನುಧವರು ಕಾವ್ಯ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ ತೊಡಗಿದ್ದಾಗ ಕೃಷ್ಣ ಭಕ್ತಿ ಹಾಗೂ ಶಿವಭಕ್ತಿಯ ಮಹಾಪೂರವೇ ಅಂದಿನ ಸಮಾಜವನ್ನು ತೋಯಿಸಿತ್ತು. ಭಕ್ತಿಯ ಆ ಧಾರೆಯೇ ಮಹಾಭಾರತದಂಥ ಅಪೂರ್ವ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು ಅಂದಿನ ಭಕ್ತಿ ಮಹಾಪೂರಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ಇಂದಿನದು ಮಹಾ ಬರಗಾಲವೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರ ಸ್ಫೂರ್ತಿಯ ಚಿಲುಮೆ ಈಗ ಭಾವಿನಿ ಷಟ್ಪದಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಚಿಮ್ಮಿದ್ದು ಅತ್ಯಂತ ವಿಶಿಷ್ಟವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತಿನ್ನೇನು?

ಇಂದು ಇಂಥ ಕಾವ್ಯ ರಚನೆಗೆ ವಿಶೇಷವಾದ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಮತ್ತು ಛಲ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಭಾವನೆಗಳ

ಸ್ಫುರಿತವಿದ್ದರಷ್ಟೇ ಸಾಲದು; ಮಾತೃ-ಗಣಗಳ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದಲೂ ಅದು ಶಾಸ್ತ್ರೋಕ್ತವಾಗಿ ಶುದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಕ್ರಮೇಣ ಮರೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತ ಮತ್ತು ಹಳಗನ್ನಡ ಶಬ್ದಭಂಡಾರ ಕವಿಯಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧವಾಗಿರಬೇಕು. ಜತೆಗೇ, ಸಮಕಾಲೀನ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷ ಮನ್ನಣೆ ಗಳಿಸಲಾರದ ಈ ವಿಧಾನದಲ್ಲಿ ಕಾವ್ಯ ರಚಿಸಿ ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಲು ಅವಾರ ಭಲ ಬೇಕು.

ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರ ಈ ಕೃತಿಯಲ್ಲಿ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಸ್ಫುಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿವೆ. ಹಾಗೆಯೇ, ಇಂದಿನ ಕಾಲದ ಉಪಯೋಗಾಸಕ್ತ ಜನರನ್ನು ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿಸಬೇಕೆಂಬ ತುಡಿತವೂ ಅವರ ಈ ಪದ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಹಿಂದೆ, ಕೃತ, ತ್ರೇತಾ ಮತ್ತು ದ್ವಾಪರ ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೆಲ್ಲ ಮೆರೆದು ಮಹಾ ಮಹಿಮೆ ತೋರಿದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಈಗ ಮಾತ್ರ 'ಚತುರ ನೀನೆಂದೆನಿಸಿ ಜಡ ಕಲ್ಲಾದೆ ಕಲಿಯುಗಕೆ' ಎಂದು ಹೇಳಿ (ಪದ್ಯ 13), ಆ ದೈವೀ ಶಕ್ತಿಯ ಸದ್ಯದ ಜಡತ್ವವೂ ಶ್ಲಾಘನೀಯವೆಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೂರ್ತರೂ ಚಾಕುರ್ಯ ತೋರಿದ್ದಾರೆ !

ಹಾಗೆ ಜಡಕಲ್ಲಾಗಿ ಕೂತಿದ್ದು ದೇವರ ತಪ್ಪಲ್ಲವೆಂತಲೂ, ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಅಂಥ ನಿರ್ಜೀವ ಕಲ್ಲನ್ನೇ ಆರಾಧಿಸಿದಾಗ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಆ ವೆಂಕಟೇಶ ಮತ್ತೆ ಮೂಡಿ ಬರುತ್ತಾನೆಂದೂ ಇನ್ನೊಂದು ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹೇಳುತ್ತ, ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಮನೋವಿಜ್ಞಾನದ ಆಧುನಿಕ ತತ್ವವನ್ನೂ ಈ ಕಾವ್ಯದಲ್ಲಿ ನವಿರಾಗಿ ಸ್ಪರ್ಶಿಸುತ್ತಾರೆ.

ನಂಬಿದರೆ ಕಗ್ಗಲ್ಲಿ ದೈವವು
 ನಂಬಿದರೆ ನಿಜದೈವ ಜಡಶಿಲೆ
 ನಂಬಿಕೆಯು ಮನದೈವ್ಯವಲ್ಲದೆ ಸಲ್ಲದನ್ಯವಂತೆ !

ಹಾಗೆಂದು ನಂಬದೇ ಇದ್ದವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಈ ಭಕ್ತಿಶಾಸ್ತ್ರ
 ರುಚಿಸದೆಂದೇನೂ ಅರ್ಥವಲ್ಲ. ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದಲ್ಲಿ
 ಹಾಗೂ ಲೇಖನಿಯಲ್ಲಿ ಓದುಗರನ್ನು ಮೃದುವಾಗಿ ತನ್ನೆಡೆ
 ಸೆಳೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಗುಣ ಧಾರಾಳ ಇದ್ದಿರಲೇಬೇಕು. ಇದಕ್ಕೆ
 ನನ್ನಂಥ ಅಪ್ಪಟ ನಾಸ್ತಿಕನೊಬ್ಬ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆದಿದ್ದೇ ಸಾಕ್ಷಿ!

12-1-1995

ಬೆಂಗಳೂರು

—ನಾಗೇಶ ಹೆಗಡೆ

ಮುಖ್ಯ ಉಪ ಸಂಪಾದಕರು

'ಸುಧಾ' ವಾರ ಪತ್ರಿಕೆ

ಬೆಂಗಳೂರು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದ್ವಿತೀಯ ಸುವರ್ಣಯುಗವೆಂದು ಭಾವಿಸಿರುವ ಈ ಇಪ್ಪತ್ತನೇ ಶತಮಾನದ ಉತ್ತರಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಇದೇ ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೋಮಸಾಗರ ಗ್ರಾಮದ ರೈತಾಪಿ ಕುಟುಂಬದ ಶ್ರೀ ಕೋಡೀ ರಂಗಯ್ಯನವರ ಪುತ್ರರಾದ ಶ್ರೀಯುಕ್ತ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಬಹಳ ಶ್ರದ್ಧಾಭಕ್ತಿಗಳಿಂದ ಯಾವ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕ್ರಿ. ಶ. 12ನೇ ಶತಮಾನದ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯಯುಗ ಪ್ರವರ್ತಕನಾದ ಹರಿಹರನ ಸೋದರಳಿಯನೂ, ಶಿಷ್ಯನೂ ಮತ್ತು ಷಟ್ಪದೀ ಬ್ರಹ್ಮನೊಂದಿಗೆ ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕ ಮಹಾಕವಿಯಿಂದ ಹೊಸದಾಗಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿದ ಅರು ಷಟ್ಪದಿಗಳಲ್ಲೊಂದಾದ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ "ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ" ಎಂಬ ಕೃತಿಯು ಒಂದು ಅಪೂರ್ವ ಕಲಾಕೃತಿ ಎಂಬುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ.

ವಿರಾಣಗಳಲ್ಲಿ ದೊರಕುವ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಮಹಾಶಕ್ತಿಗಳನ್ನು ಸಂಗ್ರಹಿಸಿ ಕಲಿಯುಗದ ವೈಕುಂಠವೆಂಬುದನ್ನು ಹರಿಹರರಭೇದವೇಷದ ಇವರು ಕಲಿಯುಗದ ಕೈಲಾಸವೆಂದು ಕರೆದಿರುವುದು ಇವರ ನೈಜ ದೈವಭಕ್ತಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದೆ. ಈ ತಿರುಪತಿ ಎಂಬುದು ಅಂಜನಾದ್ರಿ, ಗರುಡಾದ್ರಿ, ಶೇಷಾದ್ರಿ, ನಾರಾಯಣಾದ್ರಿ, ವೃಷಭಾದ್ರಿ, ವೆಂಕಟಾದ್ರಿ ಮತ್ತು ಸಿಂಹಾದ್ರಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಪ್ತಗಿರಿವಾಸನಾದ ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಅವರು ಈ ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಲು ಹಿಂದೆ ರಾಮಾವತಾರದಲ್ಲಿ, ಕೃಷ್ಣಾವತಾರದಲ್ಲಿ ವೇದಾವತಿಗೆ, ಸೀತಾಮಾತೆಗೆ, ಯಶೋದೆಗೆ ಕೊಟ್ಟಮಾತಿನಂತೆ ಈ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಅವತರಿಸಿ ಕರವೀರವರದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನೂ, ತಿರುಪತಿ-

ಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೂ ಆಗಿ ನೆಲಸಿದ ಹಾಗೂ ಸಂದ-
ಭೋಜಿತವಾಗಿ ದೊರಕುವ ಎಲ್ಲಾ ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳ ತೀರ್ಥ-ವಿರೂಪ
ಮಂಜಾತ್ಮಗಳನ್ನು ಅವುಗಳ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗಳನ್ನೂ ಸರಳವಾದ
ಹಾಗೂ ಸುಂದರವಾದ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿ ಛಂದಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ
ಮೂಲ ಕಥೆಗೂ ಧಕ್ಕೆಯಾದಂತೆ ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ-
ನವರು ರಚಿಸಿ ಈ ಶಕಮಾನಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಓದುಗರ ಕೈಗೆ ಕೃತಿಯು-
ನ್ನತ್ತಿರುವುದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಶ್ಲಾಘನೀಯವೇ ಸರಿ.

ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲಾ
ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದು ಅವರೇ ಹೇಳುವಂತೆ ಈ ಏಳು ಬೆಟ್ಟದೊಡೆಯನು
ಅವರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಯೂರಿ ಈ ಕೃತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿರುವ
ನೆಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು. ಹೇಗೆಂದರೆ ಈ ಭಾಮಿನೀಷಟ್ಪದಿ
ಛಂದಸ್ಸಿನ ರಚನೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಸರಳ ರಚನಾ ಶೈಲಿಯಂತೂ ಅಲ್ಲ.

ಇದು ಶ್ರೀಯುತರ ಮೊದಲನೇ ಕೃತಿ ಶ್ರೀ ರಾಘವಾಂಕನ
ವರಾತಿನಂತೆ 'ನಡೆಯುವರೆಡಹದೆ ಕಂಠವರೆಡಹುವರೆ' ಎಂಬಂತೆ
ನಾಡಿಗರಾದ ಕನ್ನಡಿಗರು ಈ ಕೃತಿಯು ತಪ್ಪನೆಪ್ಪುಗಳನ್ನೇ
ಪರಿಗಣಿಸದೆ ಸರಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಓದಿ, ಅವರಿಂದ ಮುಂದೆಯೂ
ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಸೇವೆ ಮುಂದುವರೆದು ಕನ್ನಡ
ಸಾಹಿತ್ಯಲೋಕ ವಿಶಿಷ್ಟವಾಗಲೆಂದು ಪೂಜ್ಯಶ್ವಾಹುಪುರುಷನು
ಓದುಗರೊಬ್ಬರ ಪರವಾಗಿ ಆ ದಯಾಮಯನಾದ ಭಗವಂತನು
ಶ್ರೀಯುತ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಹಿತ್ಯಸಂಪ-
ದಾರೋಗ್ಯ ಸೌಭಾಗ್ಯಗಳನ್ನು ಚಿರಕಾಲ ಕರುಣಿಸಲೆಂದು
ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಾ ಈ ಸತ್ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರಕರಾದ ಮಾನ್ಯಪುರ
(ಮಣ್ಣೆ)ದ ಸರ್ಕಾರಿ ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳಾದ ಶ್ರೀಯುತ ಸುಬ್ಬಣ್ಣ

ಸುತ್ತಾನವುರವರನ್ನು ಸ್ಮರಿಸಿ ಇಂತಹ ಒಂದು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕೃತಿಗೆ ಮುನ್ನುಡಿ ಬರೆಯುವ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತಿದ್ದು ಅ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ವಾಮಿಯ ಕೃಪೆಯೆಂದೇ ಭಾವಿಸಿ ಈ ಕಿರುಕಾವ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಜನಪ್ರಿಯವಾಗಲಿ ಎಂದೂ ಇದು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗ ಮುದ್ರಿತವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಸಹೃದಯರ ಕೈಸೇರಿ ಈ "ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ" ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಓದಿದವರಿಗೂ ಕೇಳಿದವರಿಗೂ ಇಹದಲ್ಲಿ ಕೀರ್ತಿಯೂ, ಪರದಲ್ಲಿ ಪದವಿಯೂ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲೆಂದು ಅಶಿಸುಕ್ತಾ ಸರ್ವರಿಗೂ ಮಂಗಳವಾಗಲೀ ಎಂದು ಅ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನು ಸದಾ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಮಂಗಳಂ - ಶುಭಂ - ಮಂಗಳಂ

14-9-1993

ಶ್ರೀ ಜಯಶ್ರೀಪ್ರಿಯೆ

(ಕಾವ್ಯನಾಮ)

ಟಿ. ವಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜು, ಎಂ.ಎ., ಬಿ.ಎಡ್.

ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ,

ಮಣ್ಣೆ, ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು.

“ ಕಾಯಕವೇ ಕೃತಾಸ ”

ಕ್ರ. ಸಂಖ್ಯೆ : 2555/95-96

ತಾ. 11-1-1996

ಸಂದೇಶ

ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು ಸೋಮಸಾಗರ ಗ್ರಾಮದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಭಾವಿನೀಷಟ್ಪದಿಯಲ್ಲಿ ರಚಿಸಿರುವ “ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ ” ಭಕ್ತಿ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಭಕ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅರಳಿದ ಒಂದು ವಿಶಿಷ್ಟ ಪ್ರಕಾರ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೇವಲ ಮನರಂಜನೆಗಾಗಿ ಅಲ್ಲ.

ಅತ್ಯಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಸಾಹಿತ್ಯವಿದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಕನ್ನಡ ಕವಿಗಳು, ಸಂಕರಂ, ಶರಣರು, ದಾಸರು, ಕೈವಲ್ಯಕಾರರು, ಅನುಭಾವಿಗಳು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಪಂಪನನ್ನು ಮೊದಲುಗೊಂಡು ಕುವೆಂಪುವಿನವರೆಗೆ ಅಭಿವ್ಯಕ್ತಿಗೊಂಡ ಭಕ್ತಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಶ್ರೀಮಂತ ಆಗಿದೆ. ದೇವರು, ಬಸವಣ್ಣನವರಂತೆ “ನಾದಪ್ರಿಯನಲ್ಲ, ವೇದಪ್ರಿಯನಲ್ಲ, ಭಕ್ತಿಪ್ರಿಯ” ನಾಗಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಪರಾತ್ಪರ ವಸ್ತುವನ್ನು ಆರಾಧಿಸುವ ಮಾರ್ಗಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ರಚನೆಯೂ ಒಂದು.

ತಿರುಪತಿ ಸುಕ್ಷೇತ್ರ ಭರತಖಂಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಣ್ಯಸ್ಥಳ. ಅಸಂಖ್ಯಾತ ಆಸ್ತಿಶ ಬಂಧುಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿರುವ ಯಾತ್ರಾಸ್ಥಳ. ಶ್ರೀಕ್ಷೇತ್ರದ ಆದಿವೈವವಾದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನನ್ನು ಕುರಿತು ರಚಿತವಾಗಿರುವ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿಯಾದ “ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ” ಭಕ್ತಿ ಕಾವ್ಯವಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕಥೆಯನ್ನು ಷಟ್ಪದಿಗಳಲ್ಲಿ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ ಲೇಖಕರು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಷಟ್ಪದಿಗಳು ಸುಂದರ ಸರಳವಾಗಿ ಆರಳಿವೆ, ಭಂದೋಬದ್ದವಾಗಿವೆ. ಕಾವ್ಯ ಕಥೆಯ ಹರಿವಿಗ್ಲೂ ತೊಡಕಾಗದಂತೆ ನೇರವಾಗಿ ಓಡುತ್ತದೆ. ಶ್ರೀನಿವಾಸನನ್ನು ಭಕ್ತಿಯ ಆವೇಶದಲ್ಲಿ ಕೊಂಡಾಡುತ್ತದೆ. ಲೇಖಕರು ಕಥಾನಾಯಕ ಜನನ, ಪವಾಡ, ಲೋಕೋಪಕಾರಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಮೈದುಂಬಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಿರುಪತಿಯಲ್ಲಿರುವ ವಿವಿಧ ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳನ್ನು ಸಚಿತ್ರಗೊಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. “ಆದಿಮೂರುತಿ ಸತಿಯ ಸೋದರ ‘ರಾಘವನ’ ಎಂಬ ಷಟ್ಪದಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸನ “ವೇದಪುರುಷನ ಸುತನ” ಎಂಬ ಪದ್ಯದ ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪವಾಗಿದೆ.

ಲೇಖಕರ ಸದುದ್ದೇಶವರ್ಣನೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನ ಶ್ಲಾಘನೀಯ. ಕಾವ್ಯಾಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಪುರುಷಾರ್ಥ ಪ್ರಾಪ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆನ್ನುತ್ತಾರೆ " ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ "ವನ್ನು ಓದುವ, ಕೀಳುವ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳು ಲಭಿಸಲಿ ಎಂದು ಆಶಿಸುತ್ತ, ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ ನವರ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕೃತಿ ನಿರಂತರವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಲಿ, ವಾಚಕರು ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಕೊಂಡು ಓದಿ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸಲಿ, ಅವರ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ಸುಂಟಾಗಲಿ ಎಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇವೆ.

ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿಗಳು

ಶ್ರೀ ಸಿದ್ದ ಗಂಗಾ ಮಠ,

ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆ - 572104,

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ.

ಇತ್ತ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೂ ಸೇರದ, ಅತ್ತ ಧಾರ್ಮಿಕ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಇರದ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕಾವ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಒಂದು ಅನಿಸಿಕೆ ಬರೆಯಿರಿ ಎಂದು ಪೂಜ್ಯರಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರು ಕೇಳಿದಾಗ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬುದ್ಧಿ ಮತ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಬೆಕ್ಕವನಾದ ನನಗೆ ಒಂದಷ್ಟು ದಿಗ್ಭ್ರಮೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಪರಮ ಪೂಜ್ಯ ಗುರುಗಳಾದ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀ ಸೋಪಾನನಾಥ ಸ್ವಾಮೀಜಿಗಳವರ ಕೃಪಾಶೀರ್ವಾದದಿಂದ ಕೆಲವುಚಿಕ್ಕಗೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಒಲವು ಬೆಳೆಸಿಕೊಂಡಿರುವ ನಾನು ಅವರ ಮೊರೆಹೋಗಿಯೇ ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವೆ.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಹರವು ವಿಶಾಲವಾದುದು. ಅದರಲ್ಲೂ ಇತ್ತೀಚಿನ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ನವ್ಯ, ಸೃಜನಾತ್ಮಕ, ಸೃಜನೇತರ, ಬಂಡಾಯ, ದಲಿತ ಇತ್ಯಾದಿ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪ್ರಕಾರಗಳಲ್ಲದೇ ಒಂದೆರಡಕ್ಷರ ಗೀಟಿ ಅದನ್ನು ಕಾವ್ಯವೆಂದು ಭ್ರಮಿಸುವವರೇ ಹೆಚ್ಚು. ಇಂತಹ ಸಂದಿಗ್ಧ ವಾತಾವರಣದ ಅರಿವು ನಮ್ಮ ಲೇಖಕರಿಗೆ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವೆಂಬುದೇ ಬಹ್ವಂತ ನಿಜವೆಂದು ಭಾವಿಸುವೆ. ಏಕೆಂದರೆ "ಶ್ರೀ ಮಂಗಳೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ"ವನ್ನು ಶ್ರೀಯುತರು ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ಹಿಂದೆ. ಆಗ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಷೇತ್ರ ಈಗಿನಷ್ಟು ಹೊಲಸಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವಿರತವಾಗಿ ಐದು ವರ್ಷಗಳಷ್ಟು ದೀರ್ಘಕಾಲ ಶ್ರಮಿಸಿ ಅತ್ಯಂತ ಸುಂದರವಾದ "ಭಾಮಿನಿ ಷಟ್ಪದಿ"ಯಲ್ಲಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ಹೊರಬಂದಾಗ "ರಾಜಕೀಯ"ದ ಗಾಳಿ ಬೀಸಲಾರಂಭವಾಗಿತ್ತು. ಹೀಗಾಗಿ ಅನೇಕ ಕಾರಣಗಳಿಂದಾಗಿ ಈ ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ ಭಾಗ್ಯ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ಎರಡು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು "ಕಾವ್ಯ"ವನ್ನು ನೋಡಿ ನೀವೇ

ಎಕೆ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಾಶಿಸಬಾರದು? ಎಂದಾಗ ಹೇಗಾದರೂ ವಾಡಿಕೆ ಇದನ್ನು ಮುದ್ರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪ ಮೂಡಿಬಂತು. ಅಂತೂ ಇಂತೂ ಅವರ ನಿವೃತ್ತಿಯ ನಂತರ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿದ್ದಾರೆ. ಹಾಕಿದ ದುಡ್ಡು ಬರಬೇಕೆಂದೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಭಗವಂತನ ಬಗ್ಗೆ ಬರೆದ ನಲ್ಕುಡಿಗಳು ದಯಾಮಯನಾದ ಆ "ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ" ಪಾದ ಸೇರಲಿ ಎಂಬುದೇ ಅವರ ಸದಭಿಲಾಷೆ. ಅವರ ಸದಭಿಲಾಷೆ ಈಡೇರುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಯ ಕೂಡಿ ಬಂದಾಗ ಮಹಾತ್ಮ-ರೊಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರೇರೇಪಿಸಿ ಆ ನಲ್ಕುಡಿಗಳನ್ನು ಕೇಳುವ ಭಾಗ್ಯ-ವನ್ನೂ ಆ ಭಗವಂತನೇ ತಂದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಕಾವ್ಯವನ್ನು ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ಓದಿದಾಗ "ಒಂದು ಕಾವ್ಯ ಇಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬರಬಲ್ಲುದೆ?" ಎಂದು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಯೋಚಿಸಿದೆ. ಸತ್ಯ ಕಣ್ಣೆದುರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ. ಓದಿದಾಗ ತಾವೂ ಇದೇ ಭಾವನೆ ಹೊಂದಿ ಕೃತಾರ್ಥ ಉಗುರಿರೆಂಬ ಪರಿಕಲ್ಪನೆ ನನಗಿದೆ. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೊಂದು "ಗಂ" ಮೂಡಿ-ದಂತಿದೆ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನವರ "ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ" ಸಾಹಿತ್ಯಕ್ಕೆ ಅವರು ನೀಡಿರುವ ಈ ಕೊಡುಗೆಯ ಮಹತ್ವ ಅವರಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಸಾಹಿತ್ಯ ಕ್ಷೇತ್ರದ ದಿಗ್ಗಜರು ಇದನ್ನು ಓದಿ ಆ ಮಹತ್ವದ ಅರಿವನು ಅವರಿಗೆ ಮೂಡಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅವರಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ವಾನು ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುವೆ.

ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನ ಅನುಗ್ರಹವು ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವವೂ ಸಿಗಲೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವೆ.

25-3-1993

ಡಾ|| ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಸುಲ್ತಾನ್ ಪುರ್
ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ.ಎಸ್.

ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ಸರ್ಕಾರಿ ಆರೋಗ್ಯ ಘಟಕ, ಮಣ್ಣೆ.

ದೈವ ಮಾನವಾಧಾರಕನಾದರೆ ಮಾನವ ದೈವಾರಾಧಕ-
ನಾಗಿರಬೇಕಾದುದು ಸತ್ವಯುತ ತತ್ವವೆಂಬುದು ಮಾನವನ
ಅರಿವಾಗಿರಬೇಕು.

ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯತಕ್ರಿಯುತವಾದ ವಿಜ್ಞಾನವದೇಷ್ಟೇ
ಪ್ರಭಾವಯುತವಾದರೂ ನಿತ್ಯ ಸತ್ವಸಂಪದವಾದ ದೈವತಕ್ರಿಯೆ
ಮುಂದೆ ಅದು ಅಲ್ಪವೆಂದೇ ಭಾವಿಸಬೇಕು.

ದೈವದತ್ತವಾದ ಪಂಚಭೂತಗಳ ಪ್ರಭಾವಪೂರಿತರಾಗಿ
ಜೀವಿಸುತ್ತಿರುವ ಸಕಲ ಚರಾಚರಗಳಿಗಿಲ್ಲಾ ಆ ಪರಾತ್ಪರ-
ಮೂರ್ತಿಯೇ ಮೂಲಕಾರಣವೆಂಬುದನ್ನು ನೆನೆದು ಅವನನ್ನು
ಆರಾಧಿಸಬೇಕಾದುದು ಸಕಲ ಜ್ಞಾನಜೀವಿಗಳ ಕರ್ತವ್ಯ.

ಅಂತಹ ಆರಾಧನೆಗೆ ಚಿಂತನೆ, ಪೂಜೆ, ಧ್ಯಾನ, ಪಠಣ,
ಮುಂತಾದವುಗಳು ಒಂದೊಂದು ಮಾಧ್ಯಮ. ಅಂತಹ ಪಠಣಕ್ಕೆ
ಅಗತ್ಯವಾದ ಒಂದು ದೈವಗ್ರಂಥವು ಅಗತ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ
ಕಲೆಯುಗದಾಕಾರನಾದ ಆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿಯ
ಮಹಿಮೆಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ "ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ದರ್ಶನ" ಎಂಬ
ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಕನ್ನಡದಲ್ಲಿ ಭಾವಿನೀ ಷಟ್ಪದಿ ಭಂದಸ್ತಿನಲ್ಲಿ ಆ
ಸ್ವಾಮಿಯ ಮೂಲಕಥೆಗೆ ಯಾವ ಭಂಗವೂ ಬಾರದಂತೆ ಅವನ
ಕಥೆಗಳ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನಾಧರಿಸಿ ಮಹಾ ಮಹಿಮರುಗಳು
ಆರಾಧಿಸಿರುವ ಆ ಕನ್ನಡಮೃನ ಪೂಜೆಗೂ ಒಂದು ಕುಸುಮ
ದಳವನ್ನಾದರೂ ಅರ್ಪಿಸಿ ಈ ನನ್ನ ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ಜೀವ
ಸಾರ್ಥಕವಾಗಲೆಂದು ಭಾವಿಸಿ ಈ ಕೃತಿಯನ್ನು ಆ ಕನ್ನಡ
ಕಾಯಿಯ ಪೂಜೆಗೆ ಅರ್ಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ದೇವರು ನಿರಾಕಾರನಾದರೂ ಭಕ್ತರುಗಳ ಭಾವನಾಕಾರಿಯಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂಬುದನ್ನು ಈ ಕಥೆಯು ದೃಢೀಕರಿಸುತ್ತದೆ.

ಈ ಗ್ರಂಥದ ರಚನೆಗೆ ಆ ತ್ರೀನಿವಾಸನೇ ನೈಜ ಪ್ರೇರಕನಾಗಿರುತ್ತಾನೆಂದೆ ನನ್ನ ಶಂದೆ ಕೋಡಿರಂಗಯ್ಯನವರ ಪೌರಾಣಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳ ವಾಚನಾಶಕ್ತಿ, ತಾಯಿ ತಿಮ್ಮಕ್ಕನವರ ದೈವಭಕ್ತಿ ಮತ್ತು ನಮ್ಮ ವಂಶದ ಮೊದಲನೇ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯುತರಾದ ನನ್ನಣ್ಣಯ್ಯ ಚನ್ನಯ್ಯನವರ ಕವಿತಾಶಕ್ತಿಯೂ ನನ್ನ ಈ ರಚನೆಗೆ ಮುಖ್ಯ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ಬೀರಿವೆಯೆಂದು ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ಮರಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಈ ಕೃತಿಯು ಸುಮಾರು ಎಂಟತ್ತರ ದಶಕದಲ್ಲಿಯೇ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿತ್ತಾದರೂ ಸಜ್ಜನರುಗಳ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಂದ ಈಗ ಅಚ್ಚಾಗಿ ಹೊರಬಂದಿರುತ್ತದೆ.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೇ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಕರು ಮತ್ತು ಈ ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ 'ಒಂದು ಅನಿಸಿಕೆ' ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ನುಡಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುಕೊಟ್ಟು ಕೃತಿಗೆ ಮೆರಗು ನೀಡಿರುವ ಶರಣ ಗುರು ಸ್ವರೂಪಿಗಳು, ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕಾವಲಂಬಿಗಳು ಆದ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಡಾ|| ಸಿದ್ದಣ್ಣ ಸುಲ್ತಾನಪುರ್, ಎಂ.ಬಿ.ಬಿ ಎಸ್. ವೈದ್ಯಾಧಿಕಾರಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಆರೋಗ್ಯ ಘಟಕ, ಮಣ್ಣೆ ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಭಕ್ತಿಪೂರ್ವಕ ವಂದನೆಗಳು.

ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಶುಭ ಸಂದೇಶವನ್ನಿತ್ತು ಕರುಣೆಯಿಂದ ಆಶೀರ್ವದಿಸಿರುವ ತ್ರೀ ಸಿದ್ದ ಗುಂಗಾ ಮಠಾಧ್ಯಕ್ಷರಾದ ಶ್ರೀಮನ್ ನಿ|| ಪ್ರ|| ಸ್ವ|| ಡಾ|| ಶಿವಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮೀಜಿಯವರ ದಿವ್ಯ ಪಾದಾರವಿಂದಗಳಿಗೆ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ವಂದಿಸಿ ಕೃತಾರ್ಥನಾಗುತ್ತೇನೆ.

ಇದಕ್ಕೆ 'ಹೊಸ್ತಿಲು' ಎಂಬ ಶಿರೋನಾಮೆಯಿಂದ ಕಮ್ಮಿ ಆತ್ಮಾಭಿಮಾನದ ಚಿಲಿಮೆಯ ಭವ್ಯ ನುಡಿಗಳಿಂದ ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ಶೃಂಗಾರ ರಸವನ್ನಿತ್ತು ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ಮರೆಯಲಾಗದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಇಮ್ಮಡಿಗೊಳಿಸಿರುವ ನನ್ನ ಅತ್ತೀಯ ಮಿತ್ರ ಬಂಧುವೂ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಂಪದರು ಹಾಗೂ ವಿಜ್ಞಾನ ವಿಶೇಷ ಪಠ್ಯರು ಆಗಿ 'ಪ್ರಜಾವಾಣಿ' ಪತ್ರಿಕಾಲಯದಲ್ಲಿ 'ಸುಧಾ' ವಾರಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರಧಾನ ಉಪ-ಸಂಪಾದಕರಾಗಿ ರಾರಾಜಿಸುತ್ತಿರುವ ಶ್ರೀಯುಕ್ತ ನಾಗೇಶ್ ಯೆಚಿಯವರಿಗೆ ನಾನು ಸದಾ ಕೃತಜ್ಞ.

ಈ ಗ್ರಂಥಕ್ಕೆ ಮುನ್ನುಡಿಯನ್ನಿತ್ತು ಕಮ್ಮದೇ ಆದ ಓದು ವೈಶಿಷ್ಟ್ಯವನ್ನು ಈ ಕಾವ್ಯಕ್ಕೆ ದೀರಿರುವ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀಯುಕ್ತ ವಿ. ಗೋವಿಂದರಾಜು, ಎಂ.ಎ. ಕನ್ನಡ ಪಂಡಿತರು, ಸರ್ಕಾರಿ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆ, ಮಣ್ಣೆ. ಇವರಿಗೆ ನನ್ನ ಅಭಿಮಂದನೆಗಳು.

ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಕದ ಮುದ್ರಣ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾದ ತಿದ್ದುಪಡಿಗಳು ಮತ್ತು ಸಕಾಲಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನಗಳನ್ನು ಕೃತಿಗೆ ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿ ಕಲಾಕಂಠಲರನಿಸಿ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯಿಯೂ ಆಗಿ ಮಿನುಗುತ್ತಿರುವ ನನ್ನ ಅಭಿಮಾನದ ಹೆಚ್ಚೋರೆ ಶ್ರೀಯುಕ್ತ ಹ್ಯಾಮಗೊಂಡ್ಲ ಅಂಬರೀಪ್ಪರವರಿಗೆ ನನ್ನ ನಮನಗಳು.

ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಕ ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹದಾನ ನೀಡಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿರುವ ತಿರುಪತಿಯ ಟಿ.ಟಿ.ಡಿ. ಸಂಸ್ಥೆಯವರಿಗೆ ನಾನು ಚಿರಋಣಿ.

ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಹಸ್ತಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಬರೆದು-
ಕೊಟ್ಟು ಸಹಕರಿಸಿದ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರಾದ ಶ್ರೀ ಎಂ.ಸಿ. ಮಲ್ಲಯ್ಯ,
ನಿವೃತ್ತ ವಂಶಿ ಶಿಕ್ಷಕರು, ಶ್ರೀ ಎನ್. ಸತ್ಯನಾರಾಯಣ, ಎಂ.ಇ.
ಶ್ರೀ ಸಿ. ನರಸಿಂಹಯ್ಯ, ನಿಶಿಶಿ, ಮಣ್ಣೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀಮತಿ
ಬಿ. ಕೆ. ವಿನೋದಮ್ಮ, ನಿಶಿಶಿ, ತುಪುಕೂರು ಇವರುಗಳಿಗೆ ನನ್ನ
ಮರೆಯಲಾಗದ ಸವಿನೆನಪುಗಳು. ಇದಕ್ಕೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯಲ್ಲೂ
ಘೋಷ್ಣಾಹಿಸಿದ ಎಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸನ್ಮಿತ್ರರುಗಳು ಹಾಗೂ ಎಲ್ಲಾ
ಅಭಿಮಾನಿಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಅಂದವಾಗಿ ಹಾಗೂ ಸುಲಲಿತವಾಗಿ
ಮುದ್ರಿಸಿಕೊಟ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಮಗೊಂಡ್ಲು ಶ್ರೀ
ವಿನಾಯಕ ಮುದ್ರಣಾಲಯದ ಮಾಲೀಕರಾದ ಶ್ರೀ ಡಿ.ಕೇಶವನ್
ರವರಿಗೆ ನನ್ನ ಧನ್ಯವಾದಗಳು.

ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿ ಆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕೃಪೆಗೆ ಪಾತ್ರ-
ರಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಶೀರ್ವದಿಸುವ ನನ್ನ ಎಲ್ಲಾ ಕನ್ನಡಾಭಿಮಾನಿ
ಗಳಿಗೂ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳು.

ಸೋ ಕೋ ಶ್ರೀ
(ಕಾವ್ಯನಾಮ)

ಸೋಮಸಾಗರ ಕೋಡೀರಂಗಯ್ಯ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯ
(ನಿವೃತ್ತ ಮುಖ್ಯ ಶಿಕ್ಷಕರು),
ವಾಸ : ಅಪ್ಪಗೊಂಡನಹಳ್ಳಿ, ಮಣ್ಣೆ ಅಂಚೆ,
ನೆಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬೆಂಗಳೂರು ಗ್ರಾ. ಜಿಲ್ಲೆ.

ವಿಷಯಾನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

ಓಲಿಹಾ ಪ್ರಕರಣ	೧
ಕಥಾಪ್ರಾರಂಭ	೯
ಧರಗೆ ಬಂದ ಹರಿಯು	೧೮
ಭೂವರಾಹಸ್ವಾಮಿ ವೃತ್ತಾಂತ	೨೮
ಆಕಾಶರಾಜನ ವೃತ್ತಾಂತ	೩೩
ನಾರದನ ನೀತಿ	೩೮
ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಕಲ್ಯಾಣ	೫೩
ಲಕ್ಷ್ಮೀದೇವಿಯ ನೆಲೆ	೬೦
ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ-ಗೋವಿಂದರಾಜರುಗಳ ನೆಲೆ	೬೨
ಆಲಮೇಲು ಮಂಗಳಮೃಚ್ಛರಿತ	೬೬
೨ನೇ ಭಾಗ-ಮಹಾತ್ಮ ಹತ್ತಿರಾಂ ಭಾವಾಜಿ	೬೯
ಬೇಡರವನ ಮೂಢಭಕ್ತಿ	೮೬
ಕುಂಬಾರನ ಮಣ್ಣಿನ ಪಾತ್ರೆಯ ಕಥೆ	೮೯
ಹರಿಜನ ಚಿನ್ನನ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಪ್ರಸಂಗ	೮೮
ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಕರಣೀ ತೀರ್ಥ ಮಹಿಮೆ	೯೧
ಆಕಾಶಗಂಗಾ ತೀರ್ಥ ಮಹಾತ್ಮೆ	೯೪
ಪಾಪವಿನಾಶ ತೀರ್ಥ	೯೬
ಕಬಿಲತೀರ್ಥ	೯೮
ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಸ್ತೋತ್ರ	೧೦೪

ಪೀಠಿಕಾ ಪ್ರಕರಣ

ಶ್ರೀ ವರನೆ ಕೌಂಶೇಯಸೂತ ಸು
 ಧಾ ವಿಲಾಸ ಸುರೇಂದ್ರ ವಂದ್ಯಸ
 ಚೀವಕೋಟಿ ಪುನೀತ ಮುನಿಸಂಜಾತ ಸುಚ್ಚರಿತ
 ರಾವಣಾನುಜಗಭಯ ವಿತ್ತದ
 ಶಾವತಾರ ವಿಹಾರಿ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಕಾವ್ಯದೈ ದೀನಜನ ಪಾವನ ವೀರ ನಾರಯಣ || ೧

ಶರಣಸಂಕುಲ ವರದ ಹಸ್ತನೆ
 ಪರಮ ಪಾವನ ಚರಣ ಉರಗಾ
 ಭರಣ ಮೂವೈರದಾಮರಿಪ್ಪ ಸಂಹರಣ ಸರ್ವಗುಣ |
 ವಿರಹ ನಟನ ವಿಹಾರಿ ಗೌರೀ
 ವರನೆ ಗಂಗಾಧರನೆ ನೀ ಕನಿ
 ಕರಿಸಿ ಕುಣಿದಾಡೆನ್ನ ಕರದೆಲಿ ಹರನೆ ಶಂಕರನೆ || ೨

ಪೊಡವಿಯಲಿ ಗಜರಾಜ ವದನನೆ
 ಸಡಗರದ ಸರ್ವಾಗ್ರ ಪೂಜ್ಯನೆ
 ಉಡುಪುಧರ ಸುಕುಮಾರ ರಚನಾಕಾರಗುಣನಿಕರ |
 ಮೃಡನೆ ಮೊದಲಾದಬೆಳ ಸುರಗುಣ
 ಪೊಡಮಡಂತ ಭಜಿಸುವರು ನಿನ್ನನು
 ಕಡುಕರುಣೆ ಕರ ನೀಡಿಕೊಡು ಪರಮಾರ್ಥ ಕೀರ್ತನೆಯ || ೩

ವಾರಿಜೋಧ್ಧನರಸಿ ವಿವಿಧ ವಿ
 ಚಾರ ಚರಿತಾಗಮ ಪುರಾಣೋ
 ದ್ಧಾರೆ ಮಧುರಾನಾದ ರೂಪಿಣಿ ನಿತ್ಯಪಾರಯಿಣಿ |
 ಸಾರಮಯ ಸತ್ಯಕ್ಕಿಗೆ ನೀ ಕೃಪೆ
 ದೋರಿ ಕೊಡು ವಾಗ್ಧರಿಯ ಚಿಹ್ನೆಗೆ
 ನಾರದನ ವರಮಾತೆ ಸಕಲ ಪುನೀತ ಸರಸತಿಯೆ || ೪

ಸೋಮ ಸೂರ್ಯಾಧ್ಯ ಖಿಳ ಸುರಗಣ
 ನೇಮದಿಂ ಭಜಿಸುವರು ನಿನ್ನಯ
 ನಾಮ ಚರಿತಾಪ್ಯುತವ ಮುಕ್ತಿಗೆ ಯುಕ್ತ ಪಥವೆಂದು |
 ಕೋಮಲಾಂಗ ಕೃಪಾಂಗ ಕರುಣಾ
 ಧಾಮ ದನುಜ ವಿರಾಮ ಪವನಜ
 ಪ್ರೇಮ ಸೀತಾರಾಮ ರಕ್ಷಿಸು ಭಕ್ತ ಸುಕುಲವ ||

58

ರಂಗಮಯ ಸರ್ವಾಂಗ ಚೇತನ
 ರಂಗ ರಂಗನುತಾಂಗ ಪದ್ಮಾ
 ಲಿಂಗಿತಾಂಗ ಶುಭಾಂಗ ವಾರಿಜ ವದನ ಶ್ರೀರಂಗ |
 ರಂಗ ಭಕ್ತ ಜನಾಂಗ ಮಂಗಳ
 ರಂಗ ಹೂಬಾವುರದ ಕೋಡೀ
 ರಂಗನಾಥ ಕೃಪಾಂಗ ರಕ್ಷಿಸು ನಮ್ಮ ನನವರತ ||

೬

ಆದಿ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮಾತೆ ಮುನಿಸನ
 ಕಾದಿ ವಂದಿತೆ ಸಾಗರೋದ್ಭವೆ
 ವೇದ ಪುರುಷನ ಮಡದಿ ಸಿರಿಸಂಪದಕೆ ಮುಖ್ಯನಿಧಿ |
 ಸಾಧುಜನ ಸಂಶುಷ್ಪದಾಯಕೆ
 ನಾದಮಯೆ ಭೋಗ ಪ್ರದಾಯಿನಿ
 ಮೇದಿನಿಗೆ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೊಡೆವೆಗೆ ಸಿರಿಯಸಂಪದವ ||

೭

ರಾಮದೂತನೆ ಜನಕಸುತೆ ಸು
 ಕ್ಷೇಮದಾತನೆ ದನುಜಕುಲ ನಿ
 ನಾಮ ಪಾತ್ರನೆ ವಾಯುಪುತ್ರನೆ ವಜ್ರಕಾಯಕನೆ |
 ರಾಮ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ಸೀತೆಯರ ಮನ
 ಧಾಮ ನೀನೆನಗೊಲಿದು ರಕ್ಷಿಸು
 ಸೋಮಸಾಗರದಾಂಜನೇಯನೆ ನಿನ್ನ ಪಗತಲದಿ ||

೮

ಉರುಗಧರ ವೃದ್ಧಿಯೆ ಸುರನುತ
ಪರಮ ಪಾವನ ಚರಣೆ ಮಹಿಮಾ
ಸುರನ ಮರ್ಧಿನಿ ಸರ್ವಮಂಗಳೆ ನಿತ್ಯಕಾತ್ಯಯಿನಿ |
ಕರಣ ರಸಮಯಧಾರೆ ಶಂಕರಿ

ಶರಣ ಸಂಕುಲವರದೆ ನೀ ಕನಿ
ಕರುಣಿಸೌ ಗಜಗೌರಿ ನೆನೆದಾಭಿಷ್ಠ ಸಂಪದವ |

೯

ಹರಿ ಮಿಗಿಲು ಹರಗಿಂತ ಸರ್ವಕೆ
ಹರ ನಧಿಕ ಹರಿಗಿಂತಲೆನ್ನುತ
ಹರಿ ಹರಾದಿ ಬ್ರಹ್ಮರಾರೆಯುವುದು ಗಹನಮತ |
ಹರಿ ಹರರು ಬೇರಲ್ಲ ಸೃಷ್ಟಿಯು
ಸರಸದೊಳಗೆರಡೆಸಿದಲ್ಲದೆ

ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿಯೊಬ್ಬನೆ ಸರ್ವ ಚೇತನನು | ೧೦

ಕರಿವರದ ಕಾಳಿಂಗ ಮರ್ಧನ
ಕಿರುಕುಳದ ಕೀಶಪತಿ ವರ್ಧನ
ಕುರು ಕುಲದ ಕೂರಂಬ ಬುಹಕೆ ಕೃಷ್ಣನೀಕೂರ |
ಪರಭವಕೆ ಕೇಶವನೆ ನೀ ಕೈ
ವರಿದು ಕೊಡು ಕೋವಿದರ ಕೌಸ್ತುಭ
ಸುರಿಯ ನೀ ಶ್ರೀರಂಗ ನಿನ್ನಯ ಕಂದ ಈಮತಿಗೆ |

೧೧

ಕಲಿಯುಗದ ಕೈಲಾಸ ತಿರುಪತಿ
ಒಲಿದವರ ಭವನಾಶ ಭಕ್ತರು
ಗಳಿಗೆ ಚಿತ್ರಪ್ರಕಾಶ ಶ್ರೀಮದ್ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು |
ಆಳಿಯಲಳವಲ್ಲ ವನ ಮಹಿಮಾ
ವಳಿಯ ದಿಕ್ಕಿಡಿದೊಳಗೆ ಮನುಮುನಿ
ಕುಲದ ಕವಿತಾಜಾಲ ಪರಿಧಿಯೊಳ್ಳೆ ಮಹಿಮೆಯನು |

೧೨

೪   ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ (ಚರತೆ) ದರ್ಶನ

ಕೃಪಯುಗದೊಳೊಡನಾಡಿ ತ್ರೇತೆಗೆ
ಪತಿತ ಪೂವನನಾಗಿ ದ್ವಾಪರ
ಚತುರ ನೀನೆಂದೆನಿಸ ಜಡಕಲ್ಲಾದೆ ಕಲಿಯುಗಕೆ ।
ಶ್ರುತಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನು ನೀನು ನಿಜಸ
ದ್ರುತಿಗೆ ಕಾರಣನಾಗಿ ಮನು ಸಂ
ತತಿಗೆ ನಿಜದಾಕಾರ ತೋರದೆ ಮುಗ್ಧಗೊಳಿಸಿರುವೆ ॥   ೧೩

ಪೇಳಲಿದು ಒಹುಸವಿಯು ಜಿಹ್ವೆಗೆ
ಕೇಳಲಿದು ಸುಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಿವಿಗಳಿ
ಗಾಸಲ್ಯೇಕೈಕ ಚಿತ್ರ ವಿಶಾಸ ಮಾನಸಿಕ ।
ಬಾಳಿಗಿದು ನಿಜ ಭಾಗ್ಯರತ್ನ ವಿ
ಶಾಲ ಮತಿಯು ಪ್ರಕಾಶ ಕಥೆಯಿದು
ಹಾಲುಜೇನಿನ ಸವಿಯು ಮುಕ್ತಿಯ ಮೂರ್ಛದರುತನಕೆ ॥   ೧೪

ನರರುಗಳಿಗಿದು ಕ್ಷೀರ ಸುರರಿಗೆ
ಪರಮ ಪುರಷಾಕಾರ ಭಕ್ತರ
ಮೋರೆಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಕಲಿಯುಗದಾತ ನವಕಾರ ।
ಪರಿಪರಿಯ ಶೃಂಗಾರ ರಸಮಯ
ಸರಿಯು ಶ್ರೀಮದ್ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ಚರಿತೆಯಿದ ಶ್ರೀರಂಗ ರಚಿಸಿದ ಭಕ್ತಿಭಾವದಲಿ ॥   ೧೫

ರನ್ನ ಪಂಪ ಕಂವೆಂಪು ಪರಿಹರ
ಜನ್ನ ಕುವರವ್ಯಾಸ ಲಕುಮೀಶ
ಚನ್ನ ಶ್ರೀ ನಿಘಂಟು ಕನಕ ಪುರಂದರಾದಿವರ ।
ಕನ್ನ ಡವ ಕವಿಕೋಟಿ ಮುಖ್ಯರ
ನಿನ್ನು ಸ್ಮರಿಸುತ್ತ ರಾಘವಂಕನ
ಕನ್ನ ಡಾಂಬಿಯ ಪದದೊಳೆರಗುವೆನೆನ್ನ ಹರಸೆಂದು ॥   ೧೬

ರಾಮನಾಮೋಚ್ಚಾರಣೆಯ ಫಲ
 ಕಾಮಧೇನುವಿನೊಲುಮೆಯಾ ಫಲ
 ಭೂಮಿ ಭೂಸುರಗಿತ್ತ ಫಲ ಹಾಹ್ನವಿಯ ಸ್ನಾನ ಫಲ |
 ನೇಮದಿ ನಡೆವರೆಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ
 ಕಾಮಿನೀ ಜನರಷ್ಟೈಯ ಫಲ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೀವೆಂಕುಶೇಶ್ವರ ಚರಿತೆ ಕೇಳಿ ರಿಗೆ || ೧೭

ಹರಿಯ ವೈರಿಯ ಸುತನು ಕರೆಯಲು
 ಕರುಣಿಸುತ ತಲೆಗಾಯ್ದ ಯಲ್ಲದೆ
 ಮೊರೆದ ಕರಿಯನು ಪೋರೆದೆ ತರಳಿಯ ಕೊರಗ ಮೂಡಿಸಿದೆ |
 ನರನ ಕೊರಳಿನ ಉರಗ ಶರವನು
 ಗುರಿಯ ಹಾರಿ ಪೋರೆದೆಯೈವರ
 ದುರಿತ ದೂರನೆ ಚರಣದಲಿ ತ್ರೀರಂಗನನು ಪೋರೆಯೊ || ೧೮

ಧರೆಯ ಬಹಳವತಾರದಲಿ ತ್ರೀ
 ಹರಿಯ ಮಹಿಮೆಯ ಚರಿತೆಯಲಿ ನಿಜ
 ಕರವಿಡಲು ನಾನರ್ಹನೆಂಬುದಕ್ಕಲ್ಲ ಬರಹವಿದು |
 ಬರಿಯ ಹಸ್ತದಿ ಪಿಡಿದ ಲೇಖನ
 ಹರಿಸಿದಾಕನನರಿತರಾತನೆ
 ಹರಿಯ ಭಕ್ತರ ಶ್ರೇಣಿಗೊಪ್ಪುವ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನೀ ಜಗದಿ || ೧೯

ಮೊದಲು ಕವಿತಾಹಾಲ ಸಂಭವಿ
 ಸಿದುದು ಯನ್ನೆಣ್ಣೆ ನಿಗೆ ವಂಶದಿ
 ಮುದದಿ ತವಪದಕೆರಗಿ ಬೇಡುತಲಿಷ್ಟ ಸಿದ್ಧಿಯನು |
 ಮದನಪಿತ ಬಾರಿತ್ರ ಶ್ರವಣದೊ
 ಆಧಿಕ ಕಾಲವ ಕಳೆದ ತಂದೆಯ
 ಪದದೊಳರ್ಪಿಸಿ ಕೃತಿಯನಾ ಕೃತಕೃತ್ಯತೆಯ ಪಡೆವೆ || ೨೦

ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬಗ್ಗ ಳಿಕೆಯಲಿ ನಿಜ
ಮಾತೆಯನ್ನನು ಪೋಷಿಸಿದ ಸಂ
ಪ್ರೀತಿಗೊಪ್ಪ ವೆನಾದರೀಕೃತಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿರಲಿ |
ಭೂತಳದಿಯನ್ನ ಮ್ಮನಿಗೆ ಸಂ
ಕೇತ ಶ್ರೀಮದ್ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ನಾಥನೊಲುವೆಯಂಕೃತಿಯುಮಾತೆಯುಮಮತವಂದಿರಕೆ || ೨೦

ಬರೆಯಲನುವಾದೆನ್ನ ಕರದಲಿ
ಬರೆದ ನಾಮಾವಳಿಯನೇಕವ
ಹರಿಯು ತೋರಿದ ಮನದ ಮಾರ್ಗದಲವನ ಚರಿತೆಯನು |
ಸುರನರೋರಗರಲ್ಲರಿಗೆ ದಿನ
ಚರಿಯ ಪಾಲಕ ಚಕ್ರಪಾಣಿಯೆ
ಕರುಣೆಗೈ ಸದ್ಭಾವ ಪರ್ಮೆಯ ನಿನ್ನ ಕಿಂಕರಗೆ || ೨೧

ಕನ್ನಡವು ಬಹುಸವಿಯು ಜಿಹ್ವೆಗೆ
ಕನ್ನಡದ ಸವಿ ಮಧುರ ಕಾರ್ತಕೆ
ಕನ್ನಡವು ಸುಶ್ರೇಷ್ಠ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಸಾರಸರಸತಿಗೆ |
ಕನ್ನಡವು ಬಹುಪುಣ್ಯ ನಾಡಿಗೆ
ಕನ್ನಡದ ಲಿಪಿ ಸರಳ ಬರಹಕೆ
ಕನ್ನಡವೆ ಕವಿಶ್ರೇಷ್ಠ ಜನ ಸಾಹಿತ್ಯ ಸತ್ಕಥೆಗೆ || ೨೨

ರಚನೆಯಿದು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ನುಚಿತ ಪ್ರೇರಣೆಯಿಲ್ಲದೆನ್ನ ಯ
ವಚನ ಕಳವಲ್ಲವನ ನಾಮಾವಳಿಯ ಸಂಕಲನ |
ಅಹಲ ಭಕ್ತಿಯ ಭಾವನೆಗೆ ಸಂ
ಕುಚಿತ ಧೋರಣೆ ರಹಿತ ಮನ್ನಣೆ
ಯುಚಿತದಾಶೀರ್ವಾದಕರ್ಥಿ ಸುಖವೆ ಸಜ್ಜನಕೆ || ೨೩

ಬಡವನನು ಕಡುಲೋಭಿ ಹಳಿದರೆ
 ಉಡುಪತಿಯ ನಿಶೆಗಳ್ಳ ದೂಷಿಸಿ
 ನಡವ ದಿನಮಣಿಗಡುವ ನಿಂದಿಸಲೇನು ಫಲವಹುದು |
 ಜಡಮತಿಗಳದನೇನನರಿವರು
 ಒಡೆಯ ಶ್ರೀಮದ್ವಿಂಕೋಶನ
 ನುಡಿಯ ಕೇಳಿದರೆಲ್ಲ ಜನಗಳ ಪಾಪ ಕಳೆವುದನು || ೨೫

ಅದಿಮೂರುತಿ ಸತಿಯ ಸೋದರ
 ನಾದವನ ಧರಿಸಿದನ ವೈರಿಯ
 ಸೋದರಾತ್ಮಜಸುತನ ಸುತನ ಸಹೋದರನ ಸತಿಯ |
 ನಾದಿನಿಯ ಸುತನಯ್ಯನಾಸಖಿ
 ನಾದವನ ಸುತನಿಂದ ಸೇನಾ
 ಸಾಧನವ ನಡೆಸುತಲಿ ವೈರಿಯಗಲಿದ ರಾಘವನಿ || ೨೬

ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗೀ ಭಾರತವು ಬಹು
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮುನಿಗಳ ತಪಕೆ ಪೆಸರಂ
 ದಪ್ಪದಿಕ್ಕಿಗೆ ಸಾರುತಿದೆ ನಿಜಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ಸವಿಯ |
 ಅಪ್ಪವಿಧದಲಿ ಭುವಿಗೆ ಸಿರಿಸಂ
 ತುಪ್ಪದಾಯಕ ರಾಷ್ಟ್ರ ತಪೂಗ
 ಳಪ್ಪಸಿದ್ಧಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದು ನಿತ್ಯಸತ್ಯಮಯ || ೨೭

ಜಪತಪಾದಿಯ ಫಲಕೆ ನೈಮಿಷ
 ವಿಶಿನವಧಿಕ ಪವಿತ್ರವದರೊಳು
 ತಪೂ ಸನಕಾದಿಗಳೊಂದಿನ ಸೂತಮುನಿಶ್ರೇಷ್ಠ |
 ವಿವುಲ ಪುಣ್ಯಪುರಾಣ ಕಥೆಗಳ
 ವಿಪರೀತಾರ್ಥವ ಪೇಳುತಿರಲಾ
 ತಪೂಗಳು ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಕೇಳಂತ ನುಡಿದರಿಂತೆಂದು || ೨೮

ಸೂತ ಪೌರಾಣಿಕರ ತಮ್ಮಯ
 ಮಾತಿನಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ಭೂತಳದಿ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಚರಿತೆಯ ಪೇಳಬೇಕೆನಲು |
 ಸೂತ ಒಳು ಸಂತೋಷದಲಿ ಮುನಿ
 ಹಾತರಿಗೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ನೆಲೆಗೊಂಡ ಚರಿತೆಯ ಪೇಳ್ದ ನೀತೆರದಿ || ೨೯

ಮುನಿವರರೆ ಭೂಮಂಡಲದ ಒಳು
 ಜನರನುದ್ಧರಿಸಲ್ಕಿ ವಿಷ್ಣುವು
 ಜನಿಸಿದನು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಮದಲಿ |
 ಅನುದಿನವು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ದೈವವು
 ಮನುಮುನಿಗೆ ಕಲಿಯುಗದಿ ಭಕ್ತರ
 ಮನಸಿಂಪ್ಪಾರ್ಥಗಳ ಸಿದ್ಧಿಗೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನು || ೩೦

ನೀವು ಬಯಸಿದ ಚರಿತೆಯೆಂದು ನಿಜ
 ದೇವ ಕಥೆಯೆಂದ ಭಕ್ತಿಭಾವ ದೊ
 ಳುವ ಕೇಳ್ದರು ಕಳೆವುದಾತನ ಪಾಪ ಫಲವೆಂದು |
 ದೇವ ವೇದವ್ಯಾಸ ಗುರುವನು
 ಭಾವ ಶುದ್ಧಿಯೊಳೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸೆ
 ಶ್ರೀ ವರನ ಚಾರಿತ್ರ್ಯ ಘನಿಸಿತು ಸೂತ ಮುನಿಮನಕೆ || ೩೧

ಈ ಪರಿಯ ನಿಜ ಭಕ್ತಿಭಾವ ದೊ
 ಳಾ ಪರಾತ್ಪರ ಮೂರ್ತಿ ಚರಿತೆಯ
 ತಾಪಸೋತ್ತಮ ಶುಕರು ಶೌನಕಮುಖ್ಯ ಮುನಿಗಳಿಗೆ |
 ಶ್ರೀ ಪತಿಯು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ರೂಪದಿಂದವತರಿಸಿ ಭಕ್ತರ
 ತಾಪಗಳೆಯುವನೆಂದು ಸೂತರು ಪೇಳ್ದ ರೀ ಕಥೆಯು || ೩೨

ಒಂದೂ ದಿನ ಮುನಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಕಶ್ಯಪ
 ನೊಂದುಗೂಡಲು ಸಪ್ತಮುನಿವರ
 ರಂದು ಬೆಳಗದರೆಲ್ಲ ಕಮ್ಮಯ ಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಗಳ |
 ಚಂದದಿಂದವರೆಲ್ಲ ಲೋಕಾ
 ನಂದ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಸಾಧನೆ
 ಗೊಂದು ಯಜ್ಞ ವ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಲ್ಲಿ ನಿಶ್ಚ ಯಿಸಿ || ೩೩

ಹರಿಯ ಚರಣೋದ್ಭವೆಯ ತೀರವೆ
 ಪರಮ ಪಾವನವೆಂದು ಯಜ್ಞ ಕೆ
 ಕರೆದರಲ್ಲಿಗೆ ನಾರದಾದಿ ಮಹರ್ಷಿಗಳೆಲ್ಲ |
 ತರಿಸಿ ಸಪ್ತರ್ಷಿಗಳು ಯಾಗಕೆ
 ಅರಣಿ ಸಾಮಗ್ರಿಗಳೆಲ್ಲವ
 ತ್ವರಿತದಿಂ ಶುಭಲಗ್ನ ಬರುವುದ ಕಾಯಂಕಲ್ಲಿರಲು || ೩೪

ಲೋಕ ಲೋಕದನೇಕ ಮುನಿಗಳು
 ದೇಕ ಚಿತ್ತವ ಕಲಕಿ ನಾರದ
 ದೇಕು ಸಮಯವಿದೆಯೆಂದು ದಿತ್ತಿದನೊಂದು ತಂತ್ರವನು |
 ಲೋಕ ಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥಕ್ರತುವಿದು
 ಸಾಕು ಯಜ್ಞಾ ಷಿಠದ ಫಲಕೊಡ
 ದೇಕದಾರಿಗೆ ಪುಣ್ಯ ಪುರುಷನ ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದ || ೩೫

ಅಜುದು ನಾವಿದ ನರಿಯದೋದವು
 ಬಹು ಮತಿಗಳಿದ್ದೇನು ಯಜ್ಞ ದ
 ಮಹಿಮೆಯಿಂದಕೊಪ್ಪುವರದಾರವರೆಂದಂ ಚಿಂತಿಸುತ |
 ಬಹಳ ವಿಧದಾಲೋಚನೆಗೆ ನಿಜ
 ಮಹಿಮನನು ಮನಗಾಣದೆಲ್ಲರು
 ಸಹಜದಲಿ ನಾರದನ ಬೇಡಿದರಿದಕೆ ಸೂಚನೆಯ || ೩೬

ಸೃಷ್ಟಿಜನು ತಪ್ಪಿಸುನು ಭಕ್ತನ
 ಮಂತ್ರಿ ಕಾಳಗ ಮಲ್ಲ ಶಂಕರ
 ಶ್ರೇಷ್ಠರೇ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಸರ್ವಾಗ್ರ ಪೂಜ್ಯತೆಗೆ |
 ಇಷ್ಟ ಯಾಗಾರ್ಚಿತದ ಫಲದಾ
 ಭೀಷ್ಮ ವನು ನಾವಿವರೊಳೊಬ್ಬಗೆ
 ಶ್ರೇಷ್ಠ ದಿಂದರ್ಶಿಸಲು ತಕ್ಕವನಾರು ಮೂವರೊಳು || ೩೭

ಎಂದು ನಾರದ ನುಡಿಯೆ ಮುನಿಕುಲ
 ವೃಂದಮೌನವ ಕಳೆದು ನೀ ನಮ
 ಗಿಂದು ಮೂವರೊಳಧಿಕ ಸಾತ್ವಿಕನಾರು ಪೇಳಿನಲು |
 ಸಿಂಧುವಿದು ತಾ ಭೃಗು ಮಹರ್ಷಿಗೇ
 ಮುಂದೆ ಖೇಳಂವುದೇನು ನಮಗಿವ
 ರಿಂದ ತಿಳಿಯುವುದೆಲ್ಲವೆಂದನು ಸಭೆಗೆ ನಾರದನು || ೩೮

ಕೇಳಿ ಹಿಗ್ಗಿದ ಭೃಗುವು ತನಗೀ
 ರೇಳು ಲೋಕದೊಳಾರು ತಪ್ಪಿನ
 ಹ್ವಾಲೆಗಿದಿರ್ದೆನುತ ಗಡ್ಡವ ತೀವಿ ಸೆವೆದದ್ದು |
 ತೂಲಿಯನು ಕೈಲಾಸದಲಿ ಶ್ರೀ
 ಲೋಲನನು ವೈಕುಂಠದಲಿ ಗುಣ
 ಶೀಲ ಬ್ರಹ್ಮನ ಸತ್ಯಲೋಕದಿ ಪರಿಕಿಸುವೆಂದ || ೩೯

ಮತಿವಿಕಳ ತಾವಾಗಿ ಮುನಿವರ
 ಯತಿಜನರ ಸಮ್ಪ್ರತಿಬಿಧಿ ನಿಜ ಸ
 ದ್ಗತಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ತ್ರೈಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೂವರಲಿ |
 ಅತುಳ ತಾಮಸ ಸತ್ವ ಚರಿತಾ
 ಮೃತದ ಸಾತ್ವಿಕನೋರ್ವನಾರೊ
 ದತಿ ಮಹತ್ವವ ತಿಳಿಯಲೇ ಬೇಕೆಂದು ಪೇಳಿದನು || ೪೦

ಜೀವಿಯಾಗಲಿ ಮೇಣು ಸತ್ಯ ಪ್ರ
ಭಾವಿಯಾಗಲಿ ದೈತ್ಯನಾಗಲಿ
ಜೀವಕೋಟಿಗಳೊಡೆಯನಾಗಲಿ ತಪ್ಪಿಯಾಗಿರಲಿ |
ದೇವನಾಗಲಿ ಪರರ ಸತ್ಯ ಪ್ರ
ಭಾವದಳತೆಯನರಿಯಲೋದವ
ನಾವನಾದರು ತನ್ನ ಸತ್ಯವ ತೆರೆದೆ ವಿಧಿಯಿಲ್ಲ || ೪೧

ನಿಗಮಗೋಚರ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಮೂ
ಜುಗೆ ಕಾರಣರೆಂಬುದರಿಯದೆ
ಬಿಗಿದ ಸೊಕ್ಕಿನೊಳವರ ಪರಿಹಿಸಲೊರಟನಾ ಮುನಿಯಂ |
ಬಗೆಯ ಕಾಣದೆ ಮುಂದೆ ಮುನಿಗಳು
ಜುಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನ ತಿಳಿವ ತವಕ ದೊ
ಳೆಕೆತದ ಸಂಖ್ಯೆಯಲಿ ಕಾಯುತ ಕುಳಿರೆಲ್ಲದಕೆ || ೪೨

ಭೂಮಿಯಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
ಸ್ವಾಮಿಯವತಾರಕ್ಕೆ ಕಾರಣ
ಸಾಮದಲಿ ಮುನಿಪೋತ್ತಮರು ಕೈಗೊಂಡ ಯಜ್ಞವಿದು |
ರಾಮನಾಮದ ಶ್ರೇಷ್ಠತೆಗೆ ಸರಿ
ಧಾಮವಾಯುಕು ಜುಗೆ ತಿರುಪತಿ
ನೇಮದಲಿ ನಡವರ್ಗ ನಿತ್ಯದ ಬಾಳ ಬದುಕಿನಲಿ || ೪೩

ಚಿತ್ತ ಕಂಟಕನಾಗಿ ಮುನಿವರ
ಸುತ್ತಿ ಶತಲೋಕಗಳ ಕಡೆಯಲಿ
ಹತ್ತಿದನು ಪದ್ಮಾಸನನ ಪುರನತಿಕಾಲದಲಿ |
ನತ್ತಿಯಲಿ ಬಿಡಿಯೇರಿ ತಪ್ಪಿನ
ಪಿತ್ತವೆಗ್ಗೆಳೆಯಲಿ ತಾಪು
ಮತ್ತನಾದನು ಬೊಮ್ಮನರಮನೆಗೈದೆ ನಾನೆಂದು || ೪೪

ಅಜನು ಕಮಲಾಸನದಿ ತನ್ನಯ
 ನಿಜರಮಣಿಯೊಡಗೂಡಿ ಮದನನ
 ವಿಜಯ ಕೇಳಿಯೊಳರಿಯದೋದನು ಮುನಿಪನಾಗಮವ |
 ಸುಜನ ಕೋಟಿಯನೇಕ ಲೋಕವ
 ಸೃಜಿಸಿದವನೆಂಬ ಗರ್ವದ
 ಕುಜನ ಮತಿಯೇ ಬೋಮ್ಮನೆಂದಾ ಮುನಿಪ ಕೋಪದಲಿ || ೪೫

ಸಲ್ಲ ದೀತನ ಪೂಜೆಯಿಂದವ
 ನಲ್ಲಿ ಶಪಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ದೇವನ
 ನೆಲ್ಲಿ ಭಜಿಸಿದರಲ್ಲಿ ತೊಡರಲಿ ಪಾಪ ಫಲವೆಂದು |
 ನಿಲ್ಲದಲ್ಲಿಂ ಹೊರಟ ಮುನಿಗಳ
 ಮಲ್ಲ ಭೃಗು ಬಲು ರೋಷದಲಿ ಜಗ
 ವೆಲ್ಲ ತಲ್ಲಣವಾಯ್ತು ಕಮಲೋದ್ಯವನ ಚಿಂತೆಯಲಿ || ೪೬

ಸಾರಿದನು ಕೈಲಾಸವನು ಮುನಿ
 ಸೇರಿದನು ಸರ್ವೇಶ್ವರೇಶ್ವರ
 ಮಾರವೈರಿ ಮಹೇಶ ಚಂದ್ರಮಮೌಳಿ ಮಂದಿರಕೆ |
 ಸಾರಮಯ ಭಂಗಿಯಲಿ ನಾಟ್ಯದ
 ನಾರಿ ಗಿರಿಜೆಯೊಳಾಡುತ್ತಿದನು
 ಮೂರು ಲೋಕವ ಮರೆತು ಶಂಕರ ಮುನಿಯನಿಕ್ಷಿಪದೆ || ೪೭

ಲಿಂಗಮಯ ಸರ್ವಾಂಗ ನೀ ಶಿವ
 ಲಿಂಗ ಕೇಳಿಯೊಳೆನ್ನ ಮರೆತಿಹ
 ಲಿಂಗವೇ ಪೂಜಾರ್ಹವಾಗಲಿ ಶಿವನ ಭಕ್ತರಿಗೆ |
 ಅಂಗಜಾರಿಯ ನಿಂತು ಶಪಿಸಿದ
 ಭಂಗಿಯಲಿ ಮುನಿನಡೆದನಲ್ಲಿಂ
 ದಂಗಜನಪಿತನಡೆಗೆ ವೈಕುಂಠಕ್ಕೆ ಮೋದದಲಿ || ೪೮

ಲೋಕದಗ್ಗ ಒಕೆಯೊಳಗಣ ಹರ
 ರೇಕಿ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರೋಕಾಣೆ ಮನದ ವಿ
 ವೇಕ ಶೂನ್ಯ ಮಹಾವಿಲಾಸಿಗಳೆಂದನಾ ಮುನಿಪ |
 ಕಾಕುಮತಿಗಳ ತೆರೆದಲೀ ತ್ರೈ
 ಲೋಕ ಪಾವನ ಮೂರ್ತಿಗಳು ಬಲು
 ಮೂಕರಾಗಿಹರೆಮ್ಮ ತಪಸಿನ ಬಲವನೆಯದೆಲೆ | ೪೯

ಶೇಷತಲ್ಪ ವಿಲಾಸಿಯೆಂದು ವಿ
 ಶೇಷ ಭಂಗಿಯೊಳಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಭೂಷಣನ ಮುನಿನೋಡಿದನು ವೈಕುಂಠದ್ವಾರದಲಿ |
 ದೋಷ ಕುಟಕನೆನ್ನ ಕಾಣದ
 ವೇಷದರಿಸಿಹನೆಂದು ಭಾವಿಸಿ
 ರೋಷವೇರಿದ ಭೃಗುವು ತಾಪಸ ಬಲಹುವೆಗ್ಗೆ ೫೦ | ೫೦

ಮದನ ಪಿತನೀ ಮುನಿಯು ತನ್ನಯ
 ಸದನ ಕೈದುದನರಿಯದೆಲೆ ತಾ
 ಮದವಡರಿ ಸ್ತ್ರೀಲೋಲನಾಗಿಹನೆಂದು ಕಿಡಿಯುಗುಳಿ |
 ಇದುವೆ ತಾಸ್ತ್ರಿಯೆಂದೆಂದು ಮುನಿವರ
 ನೊಡೆಯೆ ತ್ರೀ ಹರಿಯೆದೆಗೆ ಕಾಲಲಿ
 ಬೆದರಿ ತಾ ವೈಕುಂಠ ಮೂಜಗದೊಡೆಯನಚ್ಚರಿಗೆ | ೫೧

ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳೆಕಾರಣವು ಮುನಿ
 ಸಿಟ್ಟಿಗೆಂದಸುರಾರಿ ಕೋಪವ
 ಬಿಟ್ಟು ಪಿಡಿದನು ಮುನಿಯ ಪಾದವ ವಿನಯ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ಸುಟ್ಟು ಮೂಲೋಕವನು ಕಳೆಯುವ
 ಗಟ್ಟಿ ತಾಪಸಿಯೆಂದು ಚರಣದೊ
 ಳಿಟ್ಟು ಹಸ್ತವನೊತ್ತತ್ತಿದನು ಮುನಿಯ ಪಾದವನು | ೫೨

ಹಸ್ತವಿದು ವರವರದ ಪಾವನ
ಹಸ್ತವಿದು ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ
ಹಸ್ತವಿದು ತ್ರೈಲೋಕ್ಯ ಜೀವಾಧಾರ ಸೃಷ್ಟಿಮಯ |
ಹಸ್ತವಿದು ಬಹುದೈತ್ಯ ಮರ್ಧನ
ಹಸ್ತವಿದು ಮೌನಿಕುಲ ವರ್ಧನ
ಹಸ್ತವಿದು ಮುನಿಪಾದವೆತ್ತಿದ ಚೋದ್ಯವಂತಿಹುದೋ || ೫೩

ಪಕ್ಷಿಪಾಹನ ವಿನಯದಲಿ ನೀ
ರಕ್ಷಿಸಲುಬೇಕೆಂದು ಮುನಿಯನು
ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಮಿಗಿಲಾರು ನಿಮಗಿಂದವನಬೇಡುತಿರೆ |
ತಕ್ಷಣದಿ ತಾನೆದ್ದು ತಾಪದೊ
ಳಕ್ಷಿಯಲಿ ಕಣ್ಣೀರ ಸುರಿಸುತ
ವಕ್ಷಸ್ಥಳವಿದು ನನ್ನನೆಲೆಯೆಂದಳಲಿ ಶ್ರೀಲಕ್ಷ್ಮಿ || ೫೪

ದೇವದೇವನೊಡೆದ ಕಾಲಿನ
ನೋವ ಕಳೆಯಲು ಮುನಿಯ ಪಾದವ
ನೀವುತಿಹ ನೀ ದೇವ ನನಗಿನ್ನಾರುಗತಿಯೆಂದು |
ಭಾವಜನ ವರಮಾತೆ ತನ್ನಯ
ಕೀವಿದತಿ ಸಂಕಟದಿ ಸರಿದಳು
ದೇವ ನಿದ್ದೆಡೆಯಿಂದ ಮುಂದಕಿ ವಿವಿಧ ಭಾವದಲಿ || ೫೫

ಮಹಿಯೊಳೆನಗಿಂತಧಿಕ ತಾಪು
ಮಹಿಮರಿಟ್ಟೆಂದೆನುತ ಮುನಿವರ
ಬಹಳ ಸೊಕ್ಕಿದ ತನ್ನ ಪಾದದ ನೇತ್ರ ಬಲದಿಂದ |
ಸಹಿಸಲಾಪರೆ ಮಿಕ್ಕವರಿಗಿದು
ದಹಿಸದೇ ಬಿಡದೆಂದು ಮುರಹರ
ಕುಹಕದಲಿ ಕಿತ್ತೊಗೆದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಚರಣದಕ್ಷಿಯನು || ೫೬

ಘನೇಶಯನ ಪದಗಣ್ಣ ಮೆಲ್ಲನೆ
 ನುಣುಚಿಲಾ ಮುನಿವರನು ಗರ್ವದಿ
 ಸೋಸಿದುದಕೆನಗಿಂತ ಪರಿಯಾಯ್ತೆಂದು ಮನದೊಳಗೆ |
 ಕೇಳಿ ಹೈಸಿದರಾರು ನಿನ್ನನು
 ಗಣಿಪಬೇಡೆಂದೆನ್ನ ತಪ್ಪನು
 ಮುಣಿದು ಹರಿಚರಣಕ್ಕೆ ತಾಗಿದ ತನ್ನ ಮಂಡೆಯನು || ೫೭

ತೋಯತೋದ್ಭವ ಜನಕ ನಾ ಮುನಿ
 ಕಾಯವನು ಪಿಡಿದತ್ತಲಾತನು
 ಪಾಯದಲಿ ನೀ ಕಳೆದೆಯೆಂದನು ಸರ್ವತಕ್ತಿಯನು |
 ದಾಯವರಿಯದ ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯಗೆ
 ಮಾಯವರಿಯುವುದೆಂತು ಶ್ರೀ ಹರಿ
 ಕಾಯದೇಕೆಂದವನು ತನ್ನಯ ಬರವ ಬಣ್ಣಿಸಿದ || ೫೮

ಶ್ರೀ ಲತಾಂಗಿಯ ಕೋಪತಾಪ
 ಣ್ವಾಲೆಯನು ಮನಗಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲೋಲ ಸಂಶ್ಯಸಿದನು ತನ್ನಯ ಪ್ರಾಣವಲ್ಲಭೆಯ |
 ತೋಳ ಕರದಲಿ ಪಿಡಿದು ನಲ್ಲೆಯ
 ಮೇಲು ಮುಸುಕನು ತೆಗೆದು ತುಲಸೀ
 ಲೋಲ ಪೇಳಿದ ತನ್ನ ನಿತ್ಯದ ವೃತ್ತಿಲೀಲೆಯನು || ೫೯

ಬೇಡಲುಚಿತವ ಮಾಡಿ ಸಬಹುವೆ
 ಕಾಡಲವನಕಿಗಳೆವೆ ತಾಪಸಿ
 ಕೇಡಬಯಸುವನೆಂದು ಹಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ ಮುನ್ನಿ ನೋಳು |
 ನೋಡಲಿಲ್ಲವೆ ನೀನು ಭೃಗುವಿನ
 ಪಾಡದೇನಾಯ್ತೆಂದು ಮಿಕ್ಕುದ
 ನಾಡಿ ಘಲವಿಲ್ಲೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯುಗಲ್ಲವನು ಪಿಡಿದ || ೬೦

ಮೂರು ಲೋಕದ ಕರ್ತ ಮಂನ್ನಿನ
 ಚಾರು ಶ್ರುತಿ ಸಂಪನ್ನ ದೈವ ದೂ
 ಛಾರು ಸೌಖ್ಯವಂಱಿಲ್ಲ ನಿಮಗಿಂದಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆ |
 ಭಾರುಣಿಯ ಮುನಿಯೋರ್ವ ನಿಮ್ಮನು
 ಮೀರಿದನೆಂದರಿತವೇಲಿ
 ನ್ನಾರು ಲೆಕ್ಕಕಪರನ್ನ ನಾರಾಯಣನ ಸತಿಯನ್ನ || ೬೦

ಕಂಡೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಮನದ ನಿನ್ನ ಪ್ರ
 ಚಂಡ ಬೇಸರವನ್ನು ಬಿಡು ಭೂ
 ಮಂಡಲಕೆ ಬೇಡೆಮ್ಮ ವಿರಸ ವಿಲಾಸ ಪರಿಣಾಮ |
 ಕಂಡು ಮೂಜಗ ನಗದೆ ನಮ್ಮಯಂ
 ಭಂಡ ಜಗವನೆಂದು ಶ್ರೇಣರಿ
 ಮಂಡೆಯನು ನೇವರಿಸಿ ನಂಡಿದನು ತನ್ನ ನಿಜ ಸತಿಗೆ || ೬೧

ವ್ಯೋಗ ಬೇಡೆನ್ನಾಣೆ ಮುಂದಕೆ
 ಮೋಗದಿರು ನೀನೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ಕೂಗಿ ಕೊಳ್ಳುತ ಬಂದು ಮುರಹರ ತಡೆದು ನಿಲ್ಲಿಸುತ |
 ವ್ಯೋಗವುಡು ನೀನೆಲ್ಲಿಗೆನ್ನನು
 ನೀಗಿ ಕಾಲವ ಕಳೆಯ ಬೇಕೆಂ
 ದೀಗ ವನ ಮಾಡಿರುವೆಯಾ ಬಡ ಮುನಿಯ ದೇವಿಯಿಂದ || ೬೨

ಆನುದಿನವು ನಾನಿನ್ನ ಜೊತೆಯಲಿ
 ತನು ಸುಖಾಬ್ಧಿಯೊಳಿಜುತಿದರ್ಪದ
 ನೆನೆಯ ಬಾರದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಾರೆಂದಳಲಿದನು ದೇವ |
 ವಾಸತೆಯೆಂದು ನಿನಗಲ್ಲ ಯನ್ನೊಳು
 ಮನನಿಸು ಸ್ವಲ್ಪದು ಬೇಡ ನೋಡೆಂ
 ದೊನಿತೆಯನು ತಡೆಗಟ್ಟಿ ಪೇಳಿದ ಸಕಲಸಿರಿಯರಸ || ೬೩

ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳ ಬಲದ ಗರ್ವದಿ
 ದಿಟ್ಟಿಸದೆ ತ್ರ್ಯವೂರ್ತಿಗಳ ಪುನಿ
 ಕೆಟ್ಟನದರಿಂದವನಿಗಾಯಿತು ತಕ್ಕ ಪ್ರತಿಶಿಕ್ಷೆ |
 ಸಿಟ್ಟು ನಿನಗಿದು ತರವೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ದಿಟ್ಟು ಪೋಗದಿರನ್ನ ಮುಂದಡಿ
 ಯಿಟ್ಟಿರೆನ್ನಾ ಣತಿಯೆಂದೆಂದನು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನಾರಯಣ ||

೬೫

ಕುಕ್ಷಿಯೊಳು ಜನರೆಲ್ಲ ನನ್ನನು
 ರಕ್ಷಿಸನುದಿನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನರಯಣ
 ದಕ್ಷನನ್ನುವ ಎನ್ನ ನಾಮದ ಮುನ್ನ ನೀನಿರುವೆ |
 ಪಕ್ಷಿವಾಹನೆ ನಿನ್ನ ಮನಸಿನ
 ಲಕ್ಷಣವು ಮತಿಗೇಡಿತನ ದಿಡು
 ಯಕ್ಷ ರಾಕ್ಷಸರಿತಕೆ ನಗುವರು ಪೋಗಬೇಡೆಂದ ||

೬೬

ಭೃಗುವು ಶಾಪಸಿಯೋರ್ವ ನೀ ತ್ರ್ಯ
 ಜಗದ ಪಾಲನೊದ್ದ ನೆಂದರೆ
 ನಗುವುದಲ್ಲದೆ ಮುಂದೆ ಗಣಿಸುವರಾರು ನಿಮ್ಮಗಳ |
 ಹೊಗುವೆ ಭೂಲೋಕವನು ತಪ್ಪಿಗೆ
 ಸಿಗುವುದಲ್ಲಿಯೆ ಶಾಂತಿ ಮನಸಿಗೆ
 ನಿಗವಬೋಚರ ತಡೆಯಬೇಡೆಯೊಡುಕಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ||

೬೭

ಪಂಕಜೋದ್ಭವ ಮೂಕೆ ಸುರನುತೆ
 ಸಂಕಟಾಂತ್ಯ ಪುನೀತೆ ಭಕ್ತ ಕ
 ಳಂಕ ವರ ಪ್ರಖ್ಯಾತೆ ಬಂದಳು ಧರಗೆ ಸಿಯಾಗಿ |
 ಬಿಂಕದರಸಿಯೆನಗಲಿದಾ ಬಲು
 ಸಂಕಟದಿ ವೈಕುಂಠವಾಸನು
 ಮಂಕನಾದನು ಸತಿವಿಯೋಗದ ಬಹಳ ಬೇಗೆಯಲಿ ||

೬೮

ಸಿರಿವನಿತ ವೈಕುಂಠದಿಂದೂರ
 ಹೊರಡಲಾ ಸಿರಿಯರಸ ತನ್ನಯ
 ಪುರವನೀಕ್ಷಿಸಲಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯ ಸುಳಿವು ಸೊಂಕದಿರೆ |
 ಧರಣಿ ದೇವಿಯನರಸಿ ಹೋದಳು
 ಸಿರಿಯು ನಾನಿನ್ನಿರುವುದನುಚಿತ
 ಪುರದ ಕ್ಷೋಭೆಯೊಳೆಂದು ಮುರಹರಮುತಿಯಗತಿಗಿಟ್ಟು || ೧೯

ಕೂಗಿದನು ಶ್ರೀಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಬೇಗ ಬಂದಾಲಂಗಿಷ್ಣನು
 ಸಾಗರೋದ್ಭವ ಮದನ ಮಾತೆಯ ಮನವ ತಣಿಸೆಂದು |
 ಬೇಗೆಯಡೊಂದ ಮನದಿ ದೇವನು
 ಸಾಗಿದನು ಸಂಗಾತಿಗೋಸುಗ
 ನೀಗಿ ಸಿರಿ ವೈಕುಂಠವನು ಲಕ್ಷ್ಮಿನಾರಯಣ || ೨೦

ಚಿತ್ತ ಬೆದುರಿದ ಬಟ್ಟಿಯಲಿ ಮನ
 ಮುತ್ತಿದರೆ ತವಕದಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ಮತ್ತೆ ಕೂಡದದೆಂತು ಕಾಲವ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು |
 ಸುತ್ತಿ ತನುಬೆಂಡಾಗಿ ಹಸುವೆಯ
 ಪುತ್ತವೆಗೆ ಇಕೆಯಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಯಿತ್ತ ಭೂಲೋಕಕ್ಕೆ ಬಂದನು ಸತಿಯ ವ್ರತಿಯಾಗಿ || ೨೧

ದೇವ ಬಂದನು ಭಕ್ತಕೋಟಿ ಪ್ರ
 ಭಾವ ಬಂದನು ದೀನ ಜನರು
 ಜೀವ ಬಂದನು ನೆನವ ಮನಸಿವ ಕಲ್ಪತರುವಾಗಿ |
 ಭಾವನಿಗೆ ಸಂಕಲ್ಪ ಬಂದನು
 ನೋವಿಗರ ಸಂತುಷ್ಟ ಬಂದನು
 ಕೋವಿದರ ಮೈಸಿರಿಗೆ ಶ್ರೀಹರಿ ಬಂದ ಭೂತಕಕಿ || ೨೨

ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಶಯನ ಬಂದನು
 ನೀರಿನೋದ್ಭವಯುಷ ಬಂದನು
 ಚಾರು ವೇದೋದ್ಧಾರ ಬಂದನು ಕಲ್ಪತರುವಾಗಿ |
 ಬೋರ ದೈತ್ಯ ವಿರಾಮ ಬಂದನು
 ಸಾರಮಯ ಸತ್ಪೀರ್ತಿ ಬಂದನು
 ಧಾರುಣೀಪತಿ ಬಂದ ತನ್ನಯ ರವಣಿಯಾದರಿಸಿ || ೭೩

ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಬಂದ ಭಕ್ತರ
 ರಕ್ಷಿಸುವ ದೊರೆ ಬಂದ ಸರ್ವರ
 ಕುಕ್ಷಿಬಾಧೆಯ ನೀಗಿಸುವ ಸಂರಕ್ಷಕನು ಬಂದ |
 ಯಕ್ಷಿಣೀ ಜನ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಬಂದನು
 ಕುಕ್ಷಿಯೋಧರ ಬಂದ ಧರೆಯಲಿ
 ಲಕ್ಷಲಕ್ಷಾಧಿಶ್ಯ ಭಕ್ತರ ಮೋಕ್ಷವರ ಬಂದ || ೭೪

ಸ್ವಾಮಿ ಬಂದನು ನೆನವ ಜನ ನಿ
 ಸ್ವೀಮ ಬಂದನು ಸುಜನ ಕೋಟಿ ಸು
 ನಾಮ ಬಂದನು ದುರ್ಜನರ ಕಲಿಭೀಮ ತಾ ಬಂದ |
 ರಾಮನಾಮ ಸುನಾಮ ಬಂದನು
 ಧೀಮಧನುಜ ವಿರಾಮ ಬಂದನು
 ಭೂಮಿಪತಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಲಪತಿಯು ತಾ ಬಂದ || ೭೫

ಖಿಗಚರನು ಧರ್ಮಿಗಳದು ಬಂದನು
 ಜಗದೊಡೆಯ ಶ್ರೀಧರನು ಬಂದನು
 ಯುಗವ್ವರುಷ ತಾವಾಗಿ ಬಂದನು ಕಲಿಯುಂಗಾದಿಯಲಿ |
 ಸುಗುಣಗಣ ಸಚ್ಚರಿತ ಬಂದನು
 ಹೋಗಳಲಗಣಿತ ನಾಮ ಬಂದನು
 ಯುಗದರಸ ಕಡು ಚಲುವ ಬಂದನು ಕಲಿಗೆ ಶಿಲೆಯಾಗಿ || ೭೬

ಬಂದ ಭಜನೋವಿಂದ ಪೊರೆಯಲು
 ಬಂದ ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಭಜನೆಗೆ
 ಬಂದ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಮೂರುತಿ ತಿರುಮಲೆಯ ನೆಲೆಗೆ |
 ಬಂದ ಕಲಿಯುಗದಂದ ಕೇಶವ
 ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಲೋಲನರಸುಕ
 ಬಂದ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಪತಿ ತಾನಾಗಿ ಭೂಜಗತಿ || ೭೭

ಮಂಕು ಜನ ಸಂಕರಣ ಬಂದನು
 ಶಂಕು ಚಕ್ರ ಕರಾಬ್ಬ ಬಂದನು
 ಲಂಕೆಯಸುರ ಧ್ವಂಸಿ ಸುರಕೆಲ ವಂಶಲತೆ ಬಂದ |
 ಸಂಕಟಾಂಕಿತ ವರದ ಬಂದನು
 ಬಿಂಕದರಸಿಯನರಸಿ ಚಿಂತೆಯ
 ದಂಕುರಿಸಿ ತಾ ಬಂದ ಚಿನ್ಮಯ ಚೆಲುವನೀ ಧರಗೆ || ೭೮

ಆದಿ ಮೂಲನು ಬಂದ ನಮ್ಮಯ
 ವೇದ ಪುರುಷನು ಬಂದ ಭಜಕರ
 ಮೇಧಿನೀಪತಿ ಬಂದ ಭಕ್ತರ ಮೊರೆಗೆ ಮನವಿತ್ತು |
 ಸಾಧುಜನ ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಬಂದನು
 ಸಾಧಿಸಲು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯನು ಸನ
 ಕಾದಿ ಪಂದಿತ ಬಂದ ಭೂಜನ ಸಿರಿಗೆ ಸದ್ಗತಿಗೆ || ೭೯

ಅಜಪಿತನು ನಡೆನಡೆದು ಮಾರ್ಗದಿ
 ನಿಜಸತಿಯ ಕಾಣದಲೆ ತನ್ನಯ
 ಭುಜಬಲವು ಬಹುಬಳಲಿ ತನುಬೆಂಡಾದ ಬುಟ್ಟಿಯಲಿ |
 ಸುಜನ ಕೋಟಿಯ ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ
 ಭಜನೆಯಲಿ ಮೈದಂಬಿ ಬಂದನು
 ನಿಜಗುಣಾನ್ವಿತ ಪರಶುಧಾಮನು ಭೂಮಿಮಂಡಲತಿ || ೮೦

ತಿರುತಿರುಗಿ ಬೆಂಡಾಗಿ ದೇಹವ
ನೊರಗಿದನು ವಾಲ್ಮೀಕಿವೊಂದರ
ಪರಿಧಿಯಲಿ ತ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಲದಲ್ಲಿ ಮುರಹರನು |
ಸೊರಗಿ ತನು ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿ ಪಮಿಸ
ಭರದೊಳಲ್ಲಿಯೆ ಮಾಡಿದನು ತ್ರೀ
ಹರಿಯು ತನ್ನ ನಿವಾಸವನು ವಾಲ್ಮೀಕಿ ಮಧ್ಯದಲಿ || ೮೧

ಅನ್ನದಾತನು ಸಕಲ ಜೀವರಿ
ಗನ್ನವಿಲ್ಲದೆ ಬಳಲುವುದು ನಮ
ಗಿನ್ನು ಘನವಿಲ್ಲೆಂದು ಪೇಳಿದ ಬ್ರಹ್ಮ ರುದ್ರನಿಗೆ |
ಮುನ್ನ ನಾವಿನ್ನಾವ ಪರಿಯಲಿ
ಸನ್ನು ತಾಂಗನ ಸಲಹಬೇಕೆಂ
ದಿನ್ನು ಸೇರಿದರವರು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊಳಲ್ಲಿ ಚಿಂತಿಸಲು || ೮೨

ಜೀವ ಕಳೆಗುಂದಿರುವ ನಮ್ಮಯ
ದೇವದೇವನ ಹಸುವೆಯನು ನಾ
ವಾವ ತೆರದಲಿ ನೀಗಬೇಕೆಂದವರು ಮೂವರೊಳು |
ತೀವಿದತಿ ಚಿಂತೆಯಲಿ ತನ್ನಯ
ಭಾವನೆಯ ಪೇಳದನು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
ದೇವಿ ಗೊಲ್ಲತಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಕೆಂದು ಶಂಕರನು || ೮೩

ಕಮಲಜನು ಪಶುವಾಗಿ ಶಶಿಧರ
ನಿಮಿಷದಲಿ ಕರುವಾಗಿ ಗೊಲ್ಲತಿ
ಗಮಿಸಿದಳು ವಿಕ್ರಯಿಸಲವ್ಯಗಳ ಶಿವನ ನೇಮದಲಿ |
ಸಮಯವಿಂತಿರೆ ಚಂದ್ರಗಿರಿಯಲಿ
ಭ್ರಮಿಸಿದನು ದೊರೆ ಪಶುವ ಕೊಳ್ಳಲು
ನಿಮಲವತಿ ಮಾರಿದಳು ಪಶುವನು ಬೋಳರಾಜನಿಗೆ || ೮೪

ಭೂಮಿಪತಿಯಿಂದನೇನ ಬಲ್ಲನು
 ಧೀಮ ತಾನೆಯಂತೆ ಕೊಂಡನು
 ಸೋಮಧರ ಕಮಲಜರ ಪಾಲ್ಕುರೆಯಲೈ ಪಶುವೆಂದು |
 ನೇಮಿಸಿದನವ ಗೊಲ್ಲನೊಬ್ಬನ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಸಲಹಲೈ ಗೋವನು
 ನೇಮದಲಿ ಮೇಯಿಸುತ್ತಲಿದ್ದ ನು ಗೊಲ್ಲನೀ ಪಶುವ || ರ೧

ಹತ್ತಿರದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಲ
 ದತ್ತ ಪಶುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಗೋವಳ
 ನಿತ್ತ ಬನದಲಿ ಮೆರೆಯುತ್ತಿದ್ದನು ಹಣ್ಣು ಉಂಪಲಿಗೆ |
 ಸುತ್ತಿಬಂದೀ ದೇವ ಸುರಭಿಯು
 ಹುತ್ತದಲ್ಲಿನ ಹರಿಯ ಬಾಯೊಳ
 ಗಿತ್ತು ಮೊಲೆಯನು ಪಾಲ ಕುಡಿಸುತ್ತಲಿತ್ತು ನಿತ್ಯದಲಿ || ರ೨

ಪಾಲ ಕುಡಿಸುತ್ತಲಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲೋಲನನು ಸಲಹುತ್ತ ತನ್ನಯ
 ಕಾಲವನು ಕಳೆಯುತ್ತಲಿರಲಾ ಪಶುವನೊಂದು ದಿನ |
 ಬೋಳ ಭೂಪನ ಮಡದಿ ಪಶುವನು
 ಪಾಲಕೊಡದಿರೆ ನೋಡಿ ಗೊಲ್ಲನ
 ಕೇಳಿದಳು ಖತಿಯೊಂದು ಬನದಲಿ ಪಾಲಕುಡಿವೆಂದು || ರ೩

ಬೆಟ್ಟ ದನು ಮೈಬೆವರಿ ಗೋವಳ
 ನಟ್ಟರಿಗೆ ಬೆರಗಾಗಿ ತಪ್ಪಿನ
 ಕಿಟ್ಟಿನಲಿ ತಾಳಿಗೆಯು ತೊಡರಿದ ನುಡಿಯೊಳಿಂತೆಂದ |
 ಮೆಟ್ಟ ಬೇಕೆ ತಾಯೆ ನಿಮ್ಮಯು
 ನೆಟ್ಟ ಗೆಯ ಭಟ ನಾನು ಪೇಳುವ
 ಬಿಟ್ಟು ಮನಸಿನ ಸತ್ಯವಿದು ನಾನರಿಯಲಿಲ್ಲೆಂದ || ರ೪

ಎಲ್ಲಾ ಹಾಲನು ಕುಡಿದು ಕಾಡಿನೊ
 ಕಲ್ಲಿ ಪೇಳುವುದೇನು ನಿನ್ನಯ
 ಸುಳ್ಳು ನುಡಿ ಸಾಕೆಂದು ಬೈದಳು ರಾಣಿ ಸೇವಕನ |
 ಪೊಳ್ಳು ತನವಿದು ಸಲ್ಲದೈ ಬಿಡು
 ಗೊಲ್ಲ ನಿನ್ನಾಯುಷ್ಯಕಂಕಿಮ
 ವೆಲ್ಲಿ ಪೋದರು ಬಿಡವು ನಿನ್ನ ನನೆಂದಳಾ ಕರುಣಿ | ೮೯

ಉಂಡು ನಿಮ್ಮನ್ನ ವನು ಬೆಳೆದಿಹ
 ಭಂಡನಲ್ಲಾ ತಾಯೆ ನನ್ನಯ
 ಖಂಡಿತವ ಪರಿಕಿಸಲು ಸಮಯವಿದೆನ್ನು ತಾಚರನು |
 ದಂಡಿಸಲು ಕೊಡಿರೊಂದು ದಿನವನು
 ಕಂಡು ಪೇಳುವೆ ಸತ್ಯವೆಂದವ
 ಮಂಡೆಯನು ಬಹುಬಾಗಿ ಬೇಡಿದ ರಾಜ ಪತ್ನಿಯನು | ೯೦

ಒಂದೆರಡು ದಿನಗಳಲಿ ನಿಜವನು
 ತಂದು ಪೇಳುವೆನೆಂದು ಗೋವಳ
 ಬಂದನಲ್ಲಿಂದಿತ್ತ ಗೋವಿನ ಚರಿಯನರಿಯಲ್ಕೆ |
 ಮುಂದೆ ಪಶುಗಳ ಬಿಟ್ಟು ಬನದಲಿ
 ಹಿಂದಿನಿಂದೀ ಐಶುವನೀಕ್ಷಿಸ
 ಲೆಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸಾಗುತ್ತಿದನು ವಿಪಿನ ಮಧ್ಯದಲಿ | ೯೧

ತಿರುತ್ತಿರುಗಿ ತಾ ಬಂದು ಹುತ್ತದ
 ಸುರುಳಿನಲಿ ಮೊಲೆಯಿಟ್ಟು ಪಾಲನು
 ಸುರಿಸುತ್ತಿದರ್ನಾದ ಕಂಡು ಗೋವಳ ರೋಷವೆಗ್ಗೊಳು |
 ಸರಿಸಕವನೈತಂದು ತನ್ನಯ
 ಕರ ಕಠಾರಿಯನೆತ್ತಿ ಹೊಡೆಯಲು
 ಸುರಭಿಯನು ಸುರಕ್ಷಿದ ಹರಿಗೆರಗಿತಾಘಾತ | ೯೨

ಹುತ್ತದಲಿ ಹರಿಯಿದ್ದ ನೆಂಬುದ
 ನೆತ್ತಬಲ್ಲನು ಗೊಲ್ಲ ಹರಣವ
 ತತ್ತ ಹರಿ ಕುಂಡದಲಿ ನೆತ್ತರು ಸುರಿವುದನು ಕಂಡು |
 ಚಿತ್ತಜನಪಿಪಾಸಾದ ಪರಿಯನು
 ಹೊತ್ತು ಮರಳಿದ ಪಶುವು ದುಃಖದಿ
 ಬಿತ್ತರಿಸಿತದನೆಲ್ಲ ರಾಜಗೆ ಮೂಕಭಾಷೆಯಲಿ |

೯೩

ಚೋಳರಾಜನ ಹಂದು ಲಕ್ಷ್ಮೀ
 ಲೋಲನನು ತೋರಿಸಲು ಸುರಭಿಯ
 ಜಾಲದಲಿ ತನು ಪುಳಕಿ ನೋಡುತ್ತಲಿದ್ದ ನೆಲ್ಲವನು |
 ಮೂಲ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆಲೆ ಗೋ
 ಪಾಲ ಮಡಿದನದೊತ್ತು ಪರಿಯಿದ
 ಬಾಳನೇತ್ರನೆ ಬಲ್ಲನೆಂದವ ಭಯದಿ ಬೆಚ್ಚಿದನು |

೯೪

ಗೊಲ್ಲಗೈದಪರಾಧದಲಿ ನೀ
 ನಿಲ್ಲಿ ನಿತ್ಯ ಪಿತಾಚಿಯಾಗೊ
 ದಲ್ಲಿ ಶುಕಿದ ಹರಿಯು ರೋಷಮೊಳೆದ್ದು ಧರಣಿವನ |
 ವಲ್ಲನಿದನೆಂದನದೆ ಚೋಳನು
 ಸೊಲ್ಲ ನಡುನಡುಗುತ್ತ ಹರಿಯನು
 ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕೇಳಿ ತಾಪ ವಿಮೋಚನೆಯ ದಿನವ |

೯೫

ಚೋಳ ನಿನ್ನಯ ತಾಪಗಳೆಯಲು
 ಚೋಳಕುಲದಾಕಾಶ ರಾಜನ
 ಬಾಲೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯನೊರಿಸುವ ಕಾಲ ಬರಲಂದು |
 ಶೀಲಗುಣಸಂಪನ್ನ ನಿನ್ನಯ
 ಕಾಲಕಡರಿದ ತಾಪಗಳೆವುದು
 ಬಾಳುವುದು ನೀನನಿತು ಕಾಲವು ಎನ್ನ ತಾಪದಲಿ |

೯೬

ಏಕೆ ದುಃಖವೆ ರಾಜ ನಾನು ವಿ
 ವೇಕಮತಿಯಾಶಾಶರಾಜನಿ
 ಗೇಕ ವೃತ್ತಿ ಕರಕ್ಕ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಕೂಡುವೆನು |
 ಅಕೆಯೊಡನೆ ವಿವಾಹ ಕಾಲದೊ
 ಳಾಕೆಯಯ್ಯನ ಕೂಡುಗೆ ಮಕುಟವು
 ಸೋಂಕಲೆನ್ನಯ ಶಿರವ ಕಳೆವುದು ತಾಪ ನಿನಗಿಂದ || ೯೭

ಅಂದು ನಾನಿನಗೊಲಿಯೆ ನೀನನ
 ಗೊಂದು ಪಪ್ರಕಿರೀಟ ಕೂಡುಗೆಯ
 ತಂದುಕೂಡಲದ ಧರಿಸುನು ನಾ ಶುಕ್ರವಾರದಲಿ |
 ಎಂದ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪದಕೆ ಮಣಿಯುಕ
 ಬಂದನಿತ್ತಲು ಹರಿಯ ತಾಪದ
 ಬಂಧನಿಯೊಳಾ ಬೋಳರಾಜನು ಕಾಲ ಕಳೆಯಲ್ಕೆ || ೯೮

ತಿಳಿದು ಮೂರ್ಛೆಯೊಳೆದ್ದು ಗೋವಳ
 ನಳಿನಸಂಭವ ಪಿತನ ಪಾದದಿ
 ಮುಳುಗಿ ಮೂರ್ಛಿಸ ತಪ್ಪೆ ಕ್ಷಮಿಸಂದರಗಿ ಪದಯುಗಕೆ |
 ಒಲಿದು ಗೊಲ್ಲನ ಕ್ಷಮಿಸಿ ಮುರಹರ
 ತಿಳಿಯ ಹೇಳಿದ ಪರಿಯು ಗೊಲ್ಲನ
 ಗಳಿಕೆಯಾಯುಕು ಸ್ವಾಮಿದರ್ಶನ ನಿತ್ಯ ಮೊದಲಿನಲಿ || ೯೯

ಹರಿಯು ಗೊಲ್ಲನ ಕುರಿತು ನಿನ್ನಯ
 ದರುಶನವು ಮೊದಲಾಯ್ತು ಭೂಮಿಯೊ
 ಳಿರುವ ಸರ್ವರಗ್ಲವದರಿಂ ನಿನಗೆ ನಾ ಮೊದಲು |
 ದರುಶನವನೀಯುವೆನು ಮೊದಲಿದ
 ನರಿತು ದೇವಾಲಯದ ಬಾಗಿಲ
 ತೆರೆದು ಮೊದಲಲಿ ಪಡೆವ ದರುಶನಕರುಹ ನೀನೆಂದ || ೧೦೦

ಇನಿತು ಕಾಲವು ಗೊಲ್ಲನೊಂಶದ
 ತನಯ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯೆ ನಿಲಯದ
 ದಿನಚರಿಯು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದಾ ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೆ |
 ಅನುದಿನವು ನಿಜಭಕ್ತಜಂಗುಳಿ
 ವನದಿ ಕೊಡಲಿಯೊಳೊಡೆದ ಗೊಲ್ಲನ
 ಮನೆತನದ ಮಗನೊಬ್ಬ ಬಾಗಿಲ ತೆರೆಯೆ ನೋಡುವರು || ೧೦೧

ದೇವದೇವನು ಗೊಲ್ಲನೇಟಿನ
 ನೋವಿಗೊಪ್ಪಧಕ್ಕಾಗಿ ವನದಲಿ
 ತೀವಿದತಿ ಬಳಲಿಕೆಯೊಳ್ಳೆ ತರುವಲ್ಲಿ ಬೃಹಸ್ಪತಿ |
 ನೋವುಗಳೆಯಲು ವೆಂಕಟಾಚಲ
 ಕಾವ ಪರಿಯಲಿ ಒಂದನೋ ನಿಜ
 ದೈವನಿದ್ದ ಡೆಯರಸಿ ತಕ್ಷಣದೊಪ್ಪಾರದಲಿ || ೧೦೨

ಕಂಡು ಶ್ರೀಪರಿ ಗುರುವನೊಪ್ಪಿ
 ಕೊಂಡು ಬಾರಿಂದನೆ ಬೃಹಸ್ಪತಿ
 ಮಂಡಲದ ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನಿಗೊಪ್ಪಿಯೆ ಎನುತ |
 ಮಂಡೆಯಲ್ಲಿಯ ಗಾಯಕೊಪ್ಪಿ
 ಕಂಡೊಡತ್ತಿಯ ಮರದ ಹಾಲನು
 ಮಂಡೆಗೊತ್ತಲು ಗಾಯ ಮಾಡುವುದೆಂದನಾ ಗುರುವು || ೧೦೩

ಮೂರು ಲೋಕದ ಜನಕ ಕಾಡಿನ
 ದಾರಿಯೊಳು ಹುಡುಕುತ್ತಲಲ್ಲಿಗೆ
 ಸಾರುತಿರಿ ಏನದಲ್ಲಿ ಕಂಡನು ಪರ್ಣಶಾಲೆಯನು |
 ಮಾರಪಿತ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯಸಿರಿ
 ಮೀರಿದತಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಕೇಳಲು
 ಸೇರಿ ಪರಿಯು ಕುಟೀರದಲಿ ನನ್ನ ಮ್ಮನಾರನಲು || ೧೦೪

ಈತನವಡ್ಡಾ ಎನಲು ಗುಡಿಸಲ
 ಮಾತೆ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಮಗನನು
 ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಕಂಡಂತೆ ಬಂದಳು ಕೇಳುಕೀಧ್ವನಿಯ |
 ಈತ ಕೂಗಿದ ಧ್ವನಿಯು ಕೃಷ್ಣನ
 ಮಾತಿನಂತಿರಲಿಗೈತಂ
 ದೀತನಾರಿಂದತಿಶಯದಲಾ ಬಕುಳೆ ಕೇಳಿದಳು | ೧೦೫

ಗುರುವು ಪೇಳಿದ ಪರಿಯನೆಲ್ಲವ
 ನರುಹಲಾ ನಿಜಮಾತೆಯೊಪ್ಪಡಿ
 ತರಿಸಿ ಕಟ್ಟನು ಕಟ್ಟಿಕೊಟ್ಟಳು ಕುಡಿಯೆ ಸಿಹಿಪಾಲ |
 ಅರಿಯೆ ನೀನಾರೆಂದು ಕೇಳಲು
 ಮರೆತೆಯೊ ನಿಜಮಾತೆ ನಿನ್ನಯ
 ಕಿರಿಯ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣನನು ಸ್ಮರಿಸೆಂದೆನಲು ತಕ್ಷಣದಿ | ೧೦೬

ದ್ವಾಪರಾಂತ್ಯದಿ ಕೃಷ್ಣಯುಗದಿಂ
 ಪೋಪನೆಂಬುದ ತಿಳಿದು ಬಹು ಸಂ
 ತಾಪದಿಂದ ಯಶೋದೆ ಮಗನನು ಕಂಡು ಮುಖಿಸುತ |
 ಈ ಪರಿಯ ಚಲು ಬಾಲಲೀಲೆಯ
 ದ್ವಾಪರದ ಯೌವನದ ನಿತ್ಯ ಕ
 ಲಾಪವನು ನಾ ಕಂಡೆ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹವೊಂದುಳಿದು | ೧೦೭

ಮಗನೆ ನಿನ್ನ ವಿವಾಹವೊಂದರ
 ಬಗೆಯ ಕರಣೆಸು ತಣೆವೆನೆಂದವ
 ಳ್ಳುಗಳಾಂತ್ಯನ ಮುಂದೆ ಬಹುವಿಧದಿಂದ ರೋಧಿಸಲು |
 ಯುಗದ ಕಡೆಯಿಂದಳಿದು ನಾ ಕಲಿ
 ಯುಗದಿ ವೆಂಕಟನಾಗಿ ಜನಿಸುವೆ
 ಸೋಗದಿ ನೀನೆಮಾಡು ಮದುವೆಯನನುತ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ | ೧೦೮

ಈಶು ದಿನಗಳು ನೀನು ಶೇಷಾ
 ವಾಸಿಸ್ವಾಮಿ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯ
 ಪೋಷಿಸುತಲಿರು ಬರುವೆನ್ನಿಗೆ ಪೋಗುನೀನೆಂದ |
 ಲೇಸಿದೆಂದು ಯತೋದೆ ಸಂತನಾ
 ದೇಶದಲಿ ನಿಜಭಕ್ತಕಥಾದಳು
 ತೇಷೆತಲದಿ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಗೆ ನಿತ್ಯಪರಿಯಂತ || ೧೦೯

ಸನಕ ಸಾನಂದರುಗಳೊಂದಿನ
 ಮುನಿಯ ವೇಷವ ಮರೊ ಗುಟ್ಟಿಯ
 ತನುವಿನಲಿ ವೈಕುಂಠವಾಸನ ಭವನಕೈತರಲು |
 ವಿನಯದಿಂ ಜಯ ವಿಜಯರಿವರನು
 ಮನಕರೊ ಮಂದಿರಕೆ ಬಿಡದಿರೆ
 ಮುನಿದ ಮುನಿಗಳು ಶಾಪವಿತ್ತರು ದ್ವಾರಪಾಲರಿಗೆ || ೧೧೦

ರಕ್ಕಸವತಾರದಲಿ ಭೂಲೋ
 ಕಕ್ಕೆ ಹೋರೆಯಾಗೆಂದು ಶಪಿಸಲು
 ಚಿಕ್ಕವರ ತಪ್ಪಿದನು ಮನ್ನಿಸಬೇಕು ನೀವೆನಲು |
 ರಕ್ಕಸರು ಮೂಜನ್ಮದಲಿ ನೀ
 ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ಸೇನುತ
 ತಕ್ಕ ಶಿಕ್ಷೆಯೊಳಿಳಿಯೆ ನಿಮ್ಮಯ ಶಾಪಗಳೆಯುವುದು || ೧೧೧

ಶಾಪ ಪೀಡಿತ ಜಯನು ವಿಜಯನು
 ತಾಪದಲಿ ಶ್ರೇಣಿಗೆ ವಂದೊ
 ಕೋಪದಲಿ ಮುನಿವರರು ನೀಡಿದ ಶಾಪಗಳೆಯೆನಲು |
 ತಾಪಸೋತ್ತಮರಿತ್ತ ಶಾಪವ
 ದಾಪರಾಕ್ತರ ಶಿವನಿಗುಡಳ
 ವೀಪರಿಯಲಿದ ನೀವನುಭವಿಸಬೇಕೆನುತ || ೧೧೨

ಭುವಿಯೊಳಗೆ ನೀವೇಳುಜನ್ಮವ
 ಸವೆದು ಸ್ನೇಹದಿ ಬಾಳುವುದನನು
 ಭವಿಷ್ಯಲನುಚಿತವಾದರನ್ನೊಳು ಶಕ್ತುರೂಪದಲಿ |
 ಅವನಿಯೊಳು ಬರಿ ಮೂರು ಜನ್ಮವ
 ನವತರಿಸುತೆನ್ನೊಳಗೆ ಶಣಸುತ
 ಭವವ ಕಳೆಯಲೆಬೇಕು ನೀವದಗಣಿಸಿ ಪೇಳೆನಲು | ೧೧೩

ಕರಣಸಿಂಧುವೆ ಯಮಗೆ ತಮ್ಮಯ
 ಚರಣಸೇವೆಯ ಕಾಲಪರಿಮಿತಿ
 ಯರಿಕು ದೂರದಿ ಬಾಳಲಾರವು ದೀರ್ಘಕಾಲದಲಿ |
 ತ್ವರಿತದಲಿ ನಿಮ್ಮಡಿಯ ಸೇರಲು
 ಚರರು ವೈರಿಗಳಾಗಿ ಬರುವವು
 ಕರಣಸೆಂದರು ಮೂರು ಜನ್ಮವ ಸಾಕುಸಾಕೆನುತ || ೧೧೪

ಎಂದ ಮುನಿಗಳ ಶಾಪದಲಿ ಮನ
 ಗುಂದಿ ಭುವಿಯಲಿ ಜಯನು ವಿಜಯನು
 ಬಂದಿರಣ್ಯ ಹಿರಣ್ಯಕಶ್ಯಪರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಲಿ |
 ಕುಂದಿಸುತ ಸುರನರರುಗಳ ಬಹು
 ಬಂಧನಕೆ ಗುರಿಪಡಿಸಿ ಭೂಮಿಯ
 ನೊಂದಂ ಚಾಪೆಯ ಪರಿ ಹಿರಣ್ಯಕನೆತ್ತಿಕೊಂಡೊಗಲು || ೧೧೫

ಇತ್ತ ಸುರನರವರ ಮುನೀಶರು
 ಚಿತ್ತಜನಕೆಗೆ ಮೊರೆಂಬಲಭಯವ
 ನಿತ್ತು ಶ್ವೇತ ವರಾಹ ರೂಪವನೆತ್ತಿ ತ್ರೀಹರಿಯು |
 ಮತ್ತದಿಂ ಮದಿಸಿದ್ದ ಧನುಜನ
 ಸುತ್ತಿ ಸಾಗರ ತಲದಿ ಕೋರೆಯೊ
 ಳುತ್ತಮೋತ್ತಮನೊಧಿಸಿ ತಂದನು ಭೂಮಿದೇವಿಯನು || ೧೧೬

ಸುರನರೋರಗರಲ್ಲ ಧರೆಯನು
 ಮರಳಿಕಂದ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯ
 ಧರೆಯೊಳಗೆ ನೆಲಿಸಿಲ್ಲ ಭಕ್ತರ ಪ್ಲರೆಯೆ ಪ್ಲರಡಮಾಡಲು |
 ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ಭಕ್ತರ
 ಮೊರೆಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ನೆಲೆಸಲು
 ಸರಿಯು ಶೇಷಾಚಲವು ತನಗಂದೆನಲು ಭಕ್ತಜನ | ೧೧೬

ಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದೊಳಿದ್ದು ಭಕ್ತರ
 ಪ್ಲರೆಯಲನುದಿನ ದೇವನಿಲಯವ
 ನರರು ಸುರರುಗಳೆಲ್ಲ ನಿರ್ಮಿಸಿ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲಿ |
 ಹರಿಯು ತನ್ನ ವರಾಹ ರೂಪದ
 ಐರದ ನೆಲೆಸಲು ಬೀಡಲಚ್ಯುತ
 ಕರೆದು ವರಗಳನಿತ್ತು ಸಲಹುತ್ತಿರುವ ಭಕ್ತರನು | ೧೧೮

ನಿತ್ಯ ನಿರ್ಮಲ ಚಿತ್ತದಲಿ ಹರಿ
 ಸತ್ಯಸಂಧರಿಗಭಯ ಹಸ್ತದ
 ಸ್ತುತ್ಯನಾಗಿರಲವಗೆ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಕ್ತಳೆಂದೆನಿಸಿ |
 ನಿತ್ಯ ಬಕುಳೆ ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯ
 ನತ್ಯಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯೊಳು ಪೂಜಿಸಿ
 ನಿತ್ಯದಲಿ ನಿಜಭಕ್ತಳಾದಳು ಬಕುಳಳೇವರೆಗೆ | ೧೧೯

ದೇವ ದೇವ ವರಾಹ ನಿನ್ನನ
 ದಾವ ಪರಿಯಲಿ ತಣಿಸಲೆಂದಾ
 ಭಾವಜನಮಿತಮಾತೆ ಶೇಷಾಚಲವ ಮಾಲಕನ |
 ದೇವನಿಷ್ಪಾರ್ಥದಲಿ ಬಕುಳಾ
 ದೇವಿ ಪೂಜಿಸುತಪ್ಪವಿಧದಲಿ
 ತೀವಿದತಿ ಸಂತೋಷದಿಂದವಳಲ್ಲಿ ನೆಲಿಸಿದಳು | ೧೨೦

ಸನ್ನತಾಂಗನ ದೃಷ್ಟಿಸಲು ಚಲು
 ಚನ್ನಕೃಷ್ಣನ ರೂಪ ತೋರಿದ
 ನಿನ್ನ ಬಕುಳಾಮಾತೆ ಮೈಮರೆತಂತೆ ದೃಷ್ಟಿಸುತ |
 ನನ್ನ ಕಂದನೆ ನಿನ್ನ ನೋಡಿದೆ
 ನಿನ್ನು ಬಾರಂದವನ ಬಾಚುತ
 ಮುನ್ನಿನತಿ ಸಂತೋಷದಲಿ ನಲಿದಾಡಿದಳುಬಕುಳೆ || ೧೨೧

ಮೀರಿದರುಷಾಬ್ಧಿಯಲಿ ದೇವನ
 ಸೇರಿ ಒಹುವಿಧಸ್ನಾನಭೋಜ್ಯವಿ
 ಚಾರವೆಲ್ಲವ ಮುಗಿಸಿ ಮರುದಿನ ಶೇಷಚಲದೇಗೆ |
 ಸಾರಿ ಬಂದು ವರಾಹ ಮೂರ್ತಿಯ
 ತೋರಿ ಪೂಜಿಸಿ ಭಕ್ತಿಭಾವದಿ
 ಮಾರಜನಕನ ಪರಿಯನ್ನೆಲ್ಲ ವರಾಹಮನೋಂಡ || ೧೨೨

ಶೇಷಚಲದ ವರಾಹನೋಳು ಸಂ
 ಭಾಷಿಸುತ ಕೇಳಿದನು ನೆಲಸಲು
 ಶೇಷಕಲ್ಪಪ್ರತಾಂಕ ಭೂಮಿಯ ಗಿರಿಯ ಮಧ್ಯದಲಿ |
 ವಾಸಿಸಲು ನಾ ಕೊಡುವ ಸ್ಥಾನಕೆ
 ಲೇಸ ಬೆಲೆಯನು ಕೊಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುದು
 ಲೇಸನಲು ಹರಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯಿಲ್ಲದೆ ಧನಕೆ ಚಿಂತಿಸುತ || ೧೨೩

ಲಲನೆಯಿಲ್ಲದೆ ಕುಂದಿರುವ ನಾ
 ಬೆಲೆಯ ಕೊಡುವುದಸಾಧ್ಯವಾದರು
 ಸಲಿಸಿ ಪೂಜೆಯಮೊದಲು ನಿನ್ನ ವರಾಹ ಮೂರುತಿಗೆ |
 ಬಳಿಕ ಭಕ್ತರಿಗನ್ನ ದರುಶನ
 ಗಳಿಕೆಯಿದು ನಿಶ್ಚಯವು ದೇವನೆ
 ಸಲಿಸು ಸ್ಥಾನವನನಲು ಕೊಟ್ಟ ವರಾಹ ನೂರಡಿಯ || ೧೨೪

ಅಭಯವಿತ್ತ ವರಾಹಮೂರ್ತಿಗೆ
 ಉಭಯರೊಂದಿಸಿ ನಡವರಿತ್ತಲು
 ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿಯ ಮಮತೆಯ ಮಂದಹಾಸದಲಿ |
 ಅಬುಜನಾಭನೆ ನಿನ್ನ ಕರೆಯಲು
 ಶುಭದ ಪೆರೊಂದೆನಗೆ ಪೇಳಿನ
 ಲಭಯ ಹಸ್ತನು ಮಾತೆಯಭರುಚಿಯನ್ನಲಾಕೆಯಲಿ || ೧೨೫

ಪ್ರೀತಿಯಲಿ ಪಿಡಿದಲ್ಲಿ ಕರವನು
 ಮಾತೆ ತಾ ಮನದಿಟ್ಟಿಯಲಿ ಸಂ
 ಪ್ರೀತಿಗೊಂಡಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸ ಸುನಾಮದಲಿ ಕರೆದು |
 ಈ ತೆರದಿ ಶ್ರೀವಿಷ್ಣು ಮೂರ್ತಿಯು
 ಪ್ರೀತಿನಾಮವೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು
 ಪ್ಯಾಳಗೊಂಡಿಹ ಕಲಿಯುಗದ ನಿಜಭಕ್ತವುಂಡಲಕೆ || ೧೨೬

ಅಂದು ಹರಿಯು ವರಾಹನಿಗೆ ಮಂದ
 ದಿಂದ ವೇಳಿದ ತೆರದಿ ಭಕ್ತರ
 ವೃಂದ ಪುಷ್ಕರಣಿಯಲಿ ವಿಂದು ವರಾಹ ಮೂರುತಿಯ |
 ಸಂದರುತನವೆ ಮೊದಲು ನಂತರ
 ಮುಂದೆ ಜನ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನೆ
 ತಂದೆ ಕಲಿಯುಗಕೆಂದು ನೈವೇದಿಸುವರಭಿವತವ || ೧೨೭

ಕಲಿಯುಗದಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ನೊಲಿದು ಭಕ್ತರ ಪೋಷಣೆಯಲ್ಲದೆ
 ಚಲುವ ಮೂರ್ತಿಯ ದರುಶನವು ಒಲುಸಿರಿಯು ಕಣ್ಣಿನಕೆ |
 ಫಲಿಸುವುದು ತಮ್ಮಿಷ್ಟ ಜನರಿಗೆ
 ಸಲಿಸುವತಿ ಭಕ್ತಿಯಲಿ ಮನವನು
 ಸುಲಭವಿದು ಸಜ್ಜನಕೆ ಮನುಷ್ಯ ನಿಷ್ಠೆಯೊಂದಿರಲು || ೧೨೮

ಹತ್ತು ಮೈಲಿಯು ತಿರುಪತಿಗೆ ಮೆರೆ
 ದಿತ್ತು ನಾರಾಯಣವುರಕೆ ದೊರೆ
 ಯತ್ತು ಮಾಡ್ಯಸುಧರ್ಮ ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಜೆಗಳನು |
 ಇತ್ತು ಶ್ರೀ ವಿಷ್ಣು ವಿನ ಶಾಪವ
 ಹೊತ್ತು ರಕ್ತಸನಾಗಿ ಬೋಳನು
 ಸುತ್ತಿ ಜನ್ಮಾಂತರದಿ ಹೊಕ್ಕು ಸುಧರ್ಮನುದರವನು || ೧೨೯

ರಾಜನರಸಿಯ ಗರ್ಭದಲಿ ಬಹು
 ತೇಜದಿಂದಿದ್ದು ವಿಸಲಾಕಗ
 ಮೋಜಿನಿಂದಾಕಾಶರಾಜನ ಪೆಸರಕೀರ್ತಿಯಲಿ |
 ರಾಜ ಸಲಹುತಲೊಂದು ದಿನ ಮೃಗ
 ರಾಜ ಬೇಟೆಗೆ ತೆರಳಿ ವಿಟನದಿ
 ರಾಜನಾಯಾಸದಲಿ ಸೇರಿದ ಕಪಿಲತೀರ್ಥವನು || ೧೩೦

ಆ ಸುಧರ್ಮನು ಕಪಿಲತೀರ್ಥದಿ
 ಘಾಸಿಕಳೆಯಲು ಮಿಂದು ಬಳಿಯಲಿ
 ಆಸರೆಯ ಪಡೆದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರಲೊಂದು ತರುವಿನಡಿ |
 ಆ ಸರೋವರ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮ
 ಹೀತನೀಕ್ಷಿಸಿ ನಾಗಕನ್ಯೆಯ
 ನಾಸೆ ಪರವತನಾಗಿ ವಿವರವನರಿತು ಮೋಹಿಸಿದ || ೧೩೧

ದಾಹದಿಂದಾಕೆಯೊಳು ರಾಜವಿ
 ವಾಹ ನಿಜಗಾಂಧರ್ವ ವಿಧದಲಿ
 ಊಹೆ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆದು ಗರ್ಭವ ಧರಿಸಲಾಕೆಯಲಿ |
 ರಾಹುಗಳೆದಾ ಶತಿಯ ತೇಜದ
 ಮೋಹನಾಂಗನು ಮಗನು ಜನಿಸಿದ
 ಭೂಹಿತಕೆ ಪೆಸರಾದನಾಕನೆ ತೊಂದಮಾನನನು || ೧೩೨

ಹಿರಿಯ ಮಗನಾಕಾಶ ರಾಜಗೆ
 ಧರೆಯ ಪಟ್ಟವ ಕಾಲಗತಿಯಲಿ
 ದೊರೆ ಸುಧರ್ಮನು ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನಯ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದನು |
 ಧರೆಯ ದೊರೆಯಾಕಾಶರಾಜಗೆ
 ಧರಣಿ ದೇವಿಯು ರಾಣಿ ಪ್ರಜೆಗಳ
 ಪರಮ ಪ್ರೀತಿಗೆ ಪಾತ್ರರಾದರು ರಾಜಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೧೩೩

ವೊಡವಿ ಪತಿಯಾಕಾಶರಾಜನ
 ಮಡದಿ ಧರಣಿದೇವಿಯವರಿಗೆ
 ಬಿಡದಲಡರಿತ್ತೊಂದು ಸಿರಿಸಂಪಾನದಾ ಕೊರತೆ |
 ಕೊಡದ ದೇವನಿಗಿಷ್ಟವಿಲ್ಲದ
 ಕೊಡುಗೆ ದೊರೆವುದದಂತು ಮಾನವ
 ದುಡದೆ ತಪ್ಪಿಸಿದರವನ ಭ್ರಾಂತಿಯ ಕಡಲಮಧ್ಯದಲಿ || ೧೩೪

ಸಂತತಿಯ ಸುಖವಿಲ್ಲದಿರಲತಿ
 ಚಿಂತೆಯಿಂದಾಕಾಶರಾಜನು
 ಕಂತುಜನಕನ ಭಜನೆ ತೋರಿದ ಯಜ್ಞ ದಾಶ್ರಯವ |
 ಇಂತಿರಲು ಶುಕಮುನಿಯು ಯಾಗವ
 ನೆಂತು ನಡೆಸುವುದೆಂದು ಪೇಳಲು
 ಸಂತಸದಿ ಕೈಗೊಂಡ ನಿಜಸಂಪಾನವರಕ್ರಮವ || ೧೩೫

ಕರೆದನಲ್ಲಿಗೆ ರಾಜ ಧರಣೀ
 ಸುರರ ಮುನಿಗಳನೆಲ್ಲ ರಾಜ್ಯದ
 ದೊರೆಗಳನು ಸಮ್ಪೂಜಿದಿ ಕೈಗೊಳಲೆಂದು ಯಜ್ಞ ವನು |
 ಸುರನರೋರಗರೋಳಗೆ ಬಹು ದು
 ಸ್ತರದ ಯಜ್ಞ ವಿಧೆಂದು ನುಡಿದರು
 ನೆರೆದಬಹುಸಂಖ್ಯಾತ ಸಜ್ಜ ನಶ್ರೇಷ್ಠ ಗುಣಯುತರು || ೧೩೬

ಕಂಗಳಿಗೆ ಬಹು ರಮ್ಯಸಜ್ಜನ
 ಸಂಘವಿದು ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ
 ಮಂಗಳವು ನಮಗೊಂದು ಹಿಗ್ಗಿದ ರಾಜಕೃಪ್ತಿಯಲಿ |
 ಮಂಗಳದ ಶುಭಸೂಚನೆಯ ಸ
 ವಾಂಗ ಕರ್ತೃಗಳಿದ್ದ ರಾ ಕ್ರತು
 ರಂಗದಲಿ ತನ್ನಷ್ಟಸಂಪದ ಫಲದ ಪುಷ್ಪಲೆಗೆ || ೧೩೭

ಸಾಗಿದನು ಆಕಾಶರಾಜನು
 ನೇಗಿಲಲಿ ಭೂಮಿಯನು ಒಗೆಯಲು
 ತಾಗಿದುದು ನೇಗಿಲಿಗೆ ಭೂಮಿಯೊಳೊಂದು ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯು |
 ತ್ಯಾಗಿಗಳ ಸಂಕೃಪ್ತಿಯಂದದಿ
 ಭೋಗಿಗಳ ಸೌಭಾಗ್ಯರತ್ನವಿ
 ದಾಗಿ ಲಭಿಸಿತು ದೊರೆಗೆ ಪೆಟ್ಟಿಗೆಯೊಳಗೆ ಶಿತುಘೊಂದು || ೧೩೮

ಶಿತುವ ನೃಪತಿಯು ತಂದು ತನ್ನಯ
 ಕುಸುಮನೇತ್ರಗೆ ಕೊಡಲು ಕತ್ತಲೆ
 ಕುಸುಮ ಸಖನುದಯದಲಿ ಸರಿವಂತಾಯ್ತು ನಿಜಸತಿಗೆ |
 ಪೂರಿಯದ ಒಂಚೆತನವೆಮ್ಮನು
 ಬಿಸುಟುಹೋಯಿತು ಮುದ್ದು ಕೆವರಿಯ
 ದೆಸೆಯೊಳೆಂದಾ ರಾಣಿ ಹಿಗ್ಗಿದಳಸಮ ಸಂಶಯದಿ || ೧೩೯

ಹೊಣ್ಣು ಶಿತುವೆಂದನಲು ಕೆಲ ಜನ
 ಹೊಣ್ಣು ಕಡೆಯೇನಲ್ಲವೆಂಬರು
 ಹೊಣ್ಣು ಸಕಲಕೆ ಲೇಸು ಹೊಣ್ಣಿನ ಪೆರ್ಮೆ ಸರ್ವಹಿತ |
 ಹೊಣ್ಣು ಬ್ರಹ್ಮನ ತೊಡೆಯನೇರಿತು
 ಹೊಣ್ಣು ತ್ರೀಕಂ ಯದೆಯನೇರಿತು
 ಹೊಣ್ಣು ಹರಶಿರವೇರಿತೆನಲದಕೆನ್ನಾರು ಸಮವೆನುತ || ೧೪೦

ದೊರೆತ ತಾಯ್ತನದಿಂದ ಹಿಗ್ಗಿದ
 ತರುಣ ರಾಣೀವಾಸದಲಿ ಸಖೆ
 ಯರುಗಳೊಂದಿಗೆ ಚಂದ್ರಕಳೆಗಿಮ್ಮಿಗಿಲು ಕಾಂಚಿಯಲಿ |
 ಕರಕರದು ಸಕಲ್ಲು ಹಿತರನು
 ಮರೆತು ಪೇಳುತ್ತಲಿದ್ದ ಲೆಲ್ಲವ
 ತರಳೆಯೋರ್ವಳಿಗಿಲ್ಲ ಸರಿಸಮವೆಲ್ಲ ಸಿರಿಯೆನುತ || ೧೪೦

ನೋಡಿ ದಣಿಯಳು ಮಗಳ ರೂಪವ
 ಪಾಡಿ ದಣಿಯಳು ಹಿಗ್ಗು ನಂದಿಗಳ
 ಪಾಡಿ ದಣಿಯಳು ಮಗಳ ಚೆಲುವಿನ ಪಾಡನಡಿಗಡಿಗೆ |
 ಮೂಡಿದತಿ ಸಂತಸದಿ ಬಹು ಕೊಂ
 ಪಾಡಿ ದಣಿಯಳು ರಾಣಿ ಮನಸಿಗೆ
 ರೂಢಿಯಲಿ ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುತ ತನ್ನ ಸಿರಿತನಕೆ || ೧೪೧

ಕಥೆಯಿದಾಯಿತು ರಾಣೀಬಾಯಿಗೆ
 ಸುತೆಯು ದೊರೆತಿಯ ಸಿರಿಯ ಸೊಂಪಿನ
 ಮತಿವಿಕಳೆ ತಾನಾಗಿ ಮರೆದಳು ಮಮತೆವೆಗ್ಗೆ ೧೫ |
 ಪತಿಯ ಕರೆಸೇಳದಳು ತಮ್ಮಯ
 ಸುತೆಯ ಪಾತಕದಧಿಕ ಫಲಗಳ
 ನತಿತಯದಿ ತಿಳಿಸೆನುತ ಕುವರಿಯ ಭವ್ಯಭಾಗ್ಯಗಳ || ೧೪೨

ಧರೆಯ ಭೂಸುರ ಮಂನಿಜನಗಳ
 ಕರೊ ನೋಡಲು ಜನ್ಮಪಾತಕ
 ಸಿರಿಯ ಪದ್ಮಾಪತಿಯ ಪೆಸರದು ಸರಿಯದೆಂದೆನಲು |
 ಧರಿಸಿ ಶುಭಲಗ್ನದಲಿ ನಾಮಪ
 ಸುರನರೋರಗರೋಳಿಗೆ ಕುವರಿಯ
 ಸರಿಸವರ ನಾವರಿಯವೆಂದರು ನೈಜಸತ್ಯದಲಿ || ೧೪೩

ವೃದ್ಧಿ ಚಂದ್ರನ ಕೆರದಿ ವಿದ್ಯಾ
 ಬುದ್ಧಿ ಗಳು ದಿನದಿನಕೆ ಕುವರಿಯೊ
 ಳೆದ್ದು ದಿನಮಣಿಯಂತೆ ಬೆಳಗುಸಲಿರಲು ಸಂಹತಿಯ |
 ಮುಂದು ಮಗಳಿಗೆ ಶಕ್ತ ವರನವ
 ನಿಂದ ರೆಲ್ಲಿಪನೆಂದು ತಿಳಿಯುವ
 ಸುದ್ದಿಯನು ಪ್ರಕಟಿಸಲು ಬಂದರು ನಾರದರು ತಿಳಿದಂ || ೧೪೫

ದೇವ ಮುನಿಯನು ಕಂಡು ನಿಜ ಸ
 ದ್ಭಾವದಲಿ ಪೊಡಮಟ್ಟು ಚರಣಕ
 ದಾವ ಕಡೆಯಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ದಿಪರಂದು ಬೆಸಗೊಂಡು |
 ಭಾವಿಬೆವು ನಮ್ಮನಿಶು ಪ್ಪಣ್ಯ ಪ್ರ
 ಭಾವವಿದು ತಾವಿಲ್ಲಿಗೆದುದು
 ಪಾವನವು ತಾವೆಂದು ರಾಜನು ಮುನಿಯು ಸತ್ಕರಿಸಿ || ೧೪೬

ಧರಣಿಪತಿ ನಾವೆಲ್ಲಿಗಾದರು
 ಬಂದೆ ಬರುವವರಲ್ಲವೆಂಬುದ
 ರರಿವು ಮೂಲೋಕದಲಿ ತಾ ನಿಜವಲ್ಲದಿಲ್ಲೆಂದ |
 ಕರೆದು ರಾಜನು ತನ್ನ ತನುಜೆಯ
 ಕರದ ಭಾಗ್ಯವ ಕೇಳೆ ನಾರದ
 ಹರಿಯು ವರಿಸುವನಿವಳನೆಂದನು ಹಸ್ತರೇಖೆಯಲಿ || ೧೪೭

ಎಂದು ಪೇಳಲು ನಾರದನು ಮನ
 ಕೊಂಡು ತೋರದೆ ಧರಣಿಪನು ಸಾ
 ನಂದದಲಿ ಕಡುಹಿಗ್ಗಿ ಮತ್ತಿಂತೆಂದನಾ ಮುನಿಯು |
 ಮಂದಮತಿಗಳು ನಾವು ದೈವದ
 ಚಂದಿರನು ತ್ರೀ ಹರಿಯು ನಮ್ಮಯ
 ಮಂದಿರದ ನಂಟಿನಗೆ ವಿಷ್ಣುಯ ವಿವರವೇನೆಂದ || ೧೪೮

ಜನಪ ನೀ ಕೇಳಿನ್ನು ಲೋಕದ
 ಘನತೆಯಲಿ ಕೇಳಿಲ್ಲ ಜನಗಳ
 ಮನಕ ಕೇಳ್ಮೆಲುಂಟು ತನ್ನಯ ತಾನೆ ಮರೆತವಗೆ |
 ಅನುದಿನದಿ ಮತಿಮಂಕ ತನುಮನ
 ದನುಕಿಗಳನು ನೆನೆಯದಲಿ ಸಿರಿ
 ವನಿತೆಯೊಬ್ಬಳ ನಂಬಿ ಮಿಕ್ಕುದ ಮರೆವುದಲ್ಲೆಂದ || ೧೪೯

ಸತಿಸುತರ ನಶ್ವರದ ಭ್ರಾಂತಿಗೆ
 ಮತಿವಿಕಳ ತಾನಾಗಿ ನಿಜ ಸ
 ದ್ಗತಿಗೆ ಕಾರಣವಾವುದೆಂಬುದ ಮರೆತು ಮಾನವನು |
 ವಿತಿಗೊಳದೆ ತನ್ನಾತ್ಮವಿಷ್ಟರ
 ಜೊತೆಯ ಬಾಳದು ಲೇಸು ಕಲಿಯುಗ
 ದತಿತಯವು ಕೇಳೆಂದು ನಾರದ ಸುಡಿದ ಧರಣಿಪಗೆ || ೧೫೦

ಸೃಷ್ಟಿಯೆಂದು ನಮಗಲ್ಲ ದೇವನಿ
 ಗಿಷ್ಟವಾಗಿಹುದೆಂದು ತಿಳಿದೊಡೆ
 ಕಷ್ಟನಷ್ಟಗಳನ್ನು ನಮ್ಮಯ ದೃಷ್ಟಿಭ್ರಾಂತಿಮಯ |
 ಇಷ್ಟವಿದು ನಮಗೆಂದು ಗೈದುದ
 ದೆಷ್ಟು ಸಿದ್ಧಿ ಹುದೆಂದು ತಿಳಿದವ
 ರೆಷ್ಟು ಜನ ಲೋಕದಲಿ ನೀನಿದ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದ || ೧೫೧

ಜಾತಿರೋಗದ ಮಾತು ಸೃಷ್ಟಿವಿ
 ಧಾಕ ತಕ್ಕುವ ಮನುಕುಲದ ಸಂ
 ಪ್ರೀತಿಯಿಲ್ಲದ ಬಾಳನ್ನಿಜ್ವಾಲೆ ನರರೊಳಗೆ |
 ನೀತಿತತ್ಪರನಾಗಿ ನಿಜ ವಿ
 ಖ್ಯಾತಿ ಗಳಿಸಿದನಾವನಾಗಲಿ
 ಪ್ರೀತಿಗೊಕ್ಕು ವನಿಹಪರಂಗಳ ಸರ್ವಮೇಳದಲಿ || ೧೫೨

ಧರ್ಮವೆಂಬುದು ತನ್ನ ಭೀಷ್ಮದ
ಪರ್ಮೆಯನ್ನಿ ತರರಲಿ ಬಯಸುವ
ಮರ್ಮವಲ್ಲದೆ ಮತ್ತೆ ತಾ ಬೇರಿಲ್ಲ ಬದುಕಿನಲಿ ।
ಧರ್ಮವನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿ ಸುಲಭದಿ
ಕರ್ಮಕೂಪದಲಳವ ನರರಿಗೆ
ನಿರ್ಮಲವು ಬರಿಕನು ಮೂತ್ರವದಂದ ನಾರದನು । ೦೫೩

ಪಾರಮಾರ್ಥದ ಸೋಗಿನಲಿ ನಿ
ಸ್ವಾರವಾದರು ಕೆಲರು ಜನ್ಮದ
ಪಾರ ಕೋಣೆಯನು ಮರೆಕು ತಮ್ಮಯ ಕರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ।
ಮೀರಿದರ್ಥವಡೆಕೆ ದೈವದ
ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಸಿಲುಕಿರುವ ನರರಿಗೆ
ಮೂರು ಕರಣಗಳಲಿ ಶ್ರೇಷ್ಠವ ಬಯಸೆ ಸಾಕೆಂದ । ೦೫೪

ನಾಲಿಗೆಯು ಬಹುಕಿರಿದು ನೋಡಲು
ಸಾಲದದಕಿನ್ನೆಷ್ಟು ತಿಂದರು
ಮೂಲದಲಿ ಸವಿಯುಂಡು ನೂಕುವುದೆಲ್ಲ ಭಾರವನು ।
ನಾಲಿಗೆಯ ಹಿಡಿತಕ್ಕೆ ತಪ್ಪಲು
ಕೀಳು ನುಡಿಗಳ ನುಡಿದು ಸುಲಭದಿ
ಬಾಳ ಕೆಡಿಸುವುದೆಂಬುದನು ನೀ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದ । ೦೫೫

ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನಿನ ಮೋಹ ಮನಸಿನ
ಕಣ್ಣ ಕಳೆವುದನರಿದು ಸಜ್ಜನ
ಸಣ್ಣ ವಂದಿವ ತಿಳಿದು ಬಳಸುವರವರ ಹಿಡಿತದಲಿ ।
ಹುಣ್ಣು ಮೆಯ ಬೆಳಕಿರಲು ಸಾಲದೆ
ಸಣ್ಣ ಶತಿಯನು ತರಲು ಪೋದವ
ಮಣ್ಣು ಮುಕ್ಕು ವನಲ್ಲದೆಲಿ ಬರಿಬ್ರಮೆಗೆ ಸಿಲುಕುವನು । ೦೫೬

ಉತ್ತಮರು ನಾವೆಂದು ಕೆಲಜನ
ಮತ್ತರಾಗಿಹರವರು ಮನಸಿನ
ಪಿತ್ತವೆಗ್ಗೆ ಳಿಕೆಯಲಿ ಸಾಕ್ಷಿಕ ಗುಣವ ಕಣೆಗಣಿಸಿ |
ಚಿತ್ತದಲಿ ನೆಲೆಯಿಲ್ಲದಾಕನು
ಸುತ್ತಲವು ಫಲವಿಲ್ಲ ಲೋಕದ
ವೃತ್ತಿಯಲಿ ತು ಕಾಣಲಾರನು ತಾಂತಿಸೌಖ್ಯವನು || ೧೫೩

ಲೋಕದೊಳಗ್ಗೆ ಳಿಯ ಸಿರಿತನ
ಬೇಕು ನಮಗೆಂದವರು ಬಡವರ
ನೇಕೆ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವರು ತಮ್ಮಯ ಸಿರಿಯ ಸೋಗಿನಲಿ |
ಬೇಕುಬೇಡೆಂದುಸುರಲಾರನು
ಮೂಕಪ್ರಾಣಿಗಳಂತೆ ಕಾಣ್ವರ
ನೇಕ ದೀನರ ಸಿರಿಯ ಪರಮಾವಧಿಯ ಸೊಕ್ಕಿನಲಿ || ೧೫೪

ಬಳಕೆಯಿಲ್ಲದ ತನ್ನ ದುಡಿವೆಯು
ಗಳಕೆಯದು ದುಷ್ಟ ಮರ್ಶೇಪವ
ನುಳಿಸುವುದು ಸಂಪನ್ನ ಪೀಳಿಗೆಗಳಿಗೆ ಪಾಪಮಯ |
ಆಳವಜನ ತಮ್ಮಿಚ್ಛೆಯಲಿ ಬಹು
ಗಳಿಸಿ ಮೋಸದ ಮಾರ್ಗದಲಿ ರಿನ
ಕಳೆಯಲೋರವನಾವನಾದರು ದೈವದ್ರೋಹಿಯವ || ೧೫೫

ಪೇಳಬೇಕೈ ಮುಸುಕುಲೋತ್ತಮ
ಕೇಳ ಬಯಸುವೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಸೃಷ್ಟಿಯು
ಬಾಲದಲಿ ಸುರನರರಗಳಿಗಿಹುದಾವ ಸಂಬಂ |
ಕಾಲ ಬೇಸರವಾಗದಂತಹ
ಲೀಲೆಯನು ಭಕ್ತಿಯಲಿ ನೃಣ
ನಾಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ ನಾರದ ಪೇಳಲನುವಾದ || ೧೫೬

ಸೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಸಕಲೆಲ್ಲ ಜೀವಿಯ
 ದೃಷ್ಟಿಯಲಿ ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಾನವ
 ನಿಷ್ಪನ್ನಾಗುವನೆಲ್ಲರಿಗೆ ನಿಜಭಾವ ಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ ।
 ಕಷ್ಟ ಸುಖಗಳನರಿವ ಶ್ರೇಷ್ಠೋ
 ತೃಪ್ತ ಜ್ಞಾನದ ಬಲವು ಮನುಜನಿ
 ಗೆಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವೊ ದೈವಕೊಡುಗೆಯಿದೆಂದನಾ ಮುನಿಪ ॥ ೧೬೦

ಗಳಿಸುವುದು ಬಹುಮುಖ್ಯ ಮಿಕ್ಕುದ
 ನುಳಿಸುವುದು ಬಹು ಶ್ರೇಷ್ಠ ತನ್ನಯ
 ಕಳುಪ್ಪ ಕರ್ಮಗಳೆಲ್ಲದೊಳ್ಳವನಿಳೆಯ ಜಾಣರಿಗೆ ।
 ಬಳಕೆಯಲಿ ತನ್ನಂತೆ ದೀನರ
 ನುಳಿಸಿಕೊಂಡವನಾವನಾದರು
 ಗಳಿಸುವನು ತಾ ತುಳಿಸಿಮಾಲಾಧರನ ಮನ್ನಣೆಯ ॥ ೧೬೧

ಅವ ಮನುಜನು ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ
 ಭಾವನೆಯ ಮುಡಿಹಿಂಡಿದು ನಡೆದವ
 ದೇವರಿಗೆ ಸಮನಹನು ಮೂಜಗದೊಳಗೆ ತಿಳಿಯೆಂದ ।
 ಜೀವಿಯಾಗಲಿ ಮೇಣು ಸತ್ವಪ್ರ
 ಭಾವಿಯಾಗಲಿ ಬಾಳ ಬದುಕಿನ
 ಕೋವಿದನು ತಾನೆಂಬ ಗರ್ವವ ಮರೆಯಬೇಕೆಂದ ॥ ೧೬೨

ಸುರಿಯೆಂದರಿ ಕೆಲಜನರು ತಮ್ಮಯ
 ಪರಿವೆಯನು ಮರೆತಿರುವರಲ್ಲದೆ
 ಧರಗೆ ನಾವೇ ಶ್ರೇಷ್ಠರೆಂದರದವರ ದುಷ್ಟರ್ಮ ।
 ಕರುಣ ಬೇಡುಳ್ಳವಗೆ ಮನದಲಿ
 ನೆರೆಯ ಸುರಿಯೇ ನಮಗೆ ಸುರಿಯೆ
 ದರಿತರದು ನಮ್ಮದಿಗೆ ಕಾರಣವೆಂದ ನಾರದನು ॥ ೧೬೩

ಸೋಕೋಶ್ರೀ

ಸರ್ವಗುಣ ಸಂಪನ್ನ ಸುತತಾ
 ನೋರ್ವನಿಲ್ಲದ ವಂಶಲತೆಯದು
 ಸರ್ವಥಾ ಕುಡಿಸಾಗತಾರದು ನಿಯಮಿತಾರ್ಥದಲಿ |
 ಸರ್ವಕಾಲದ ಪರಿಯನರಿಯದ
 ಗರ್ವಿಗಳು ನೂರೆಂಟು ಜನರಿಗೆ
 ನಿರ್ವಿಕಾರದ ಸಾಕ್ಷಿ ಕನು ತಾನೊಬ್ಬ ವಿಗಲೆಂದ || ೧೬೫

ಕವಿಗೆ ಸಿರಿಸಂಗೀತ ಗಾಯನ
 ರವಿಗೆ ಸಿರಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ದರ್ಶನ
 ಭುವಿಗೆ ಸಿರಿ ಗಿರಿ ತರಲತಾಧಿಕ ಕೆಸುಮು ನಿಬಿಡಬನ |
 ಸವಿಗೆ ಸಿರಿ ಸಜ್ಜನರ ತಾಳಿಗೆ
 ನವಯುಗಕೆ ಸಿರಿ ನಾಗರಿಕ ಸ
 ತ್ಯವಿಗೆ ಸಿರಿ ಸಾಹಿತ್ಯದಾಲಂಕಾರ ಕೇಳೆಂದ || ೧೬೬

ಬುದ್ಧಿ ಹೀನರನೊಲಿದು ನೀಡುವ
 ಬುದ್ಧಿಯೇ ನಿಜ ವಿದ್ಯೆಯೆಂಬುದ
 ನುದ್ಧರಿಸಲಾತಂಗಿ ನಿಜ ಗುರು ಪೀಠವೊಪ್ಪುವುದು |
 ಬುದ್ಧಿಯೊಂದೇ ಸರ್ವಲೋಕದ
 ಗದ್ದುಗೆಗೆ ಒಹು ಶ್ರೇಷ್ಠ ವೆಂಬುದ
 ಬುದ್ಧಿ ವಂಶರು ವಂಶತರಧು ಕಂಟಕವು ಮತಿಯೊತಗೆ || ೧೬೭

ಆಶೆಯೆಂಬುದು ಜೀವರಿಗೆ ಯಮು
 ಪಾಶ ಸತ್ಯ ವಿನಾಶ ಮಮತಾ
 ಕ್ಲೇಶದಾಸಿಗೆ ದಾಸ ಸುಗುಣದ್ವೇಷ ಒಹುವಿರಸ |
 ಲೇಸ ಬಯಕೆಯ ವೇಷ ಸತ್ಯಕೆ
 ಮೋಸ ಚಿತ್ತದಿ ದೋಷ ಕರ್ಮವಿ
 ಕಾಸ ಸ್ವಾರ್ಥವಿಶೇಷ ದಂಗಳಿಣಪೋಷದವಕಾಶ || ೧೬೮

ಬಂಧುಗಳ ದೂಷಿಸುತ ಪರರನು
 ಚಂದದಿಂ ಪೋಷಿಸುವ ಬಾಳದಂ
 ನಂದನೆಯ ಬಾಳೆಂದು ತಿಳಿನೀನೆಂದನಾ ಮಂನಿಪ |
 ಗೊಂದಲವ ತಿಳಿಗೊಳಿಸಿ ಬಾಳನು
 ಮುಂದುವರಿಸುವ ನಾವನವ ನಿಜ
 ಬಂಧುವೀ ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಸರ್ವಕೆ ಜನಪ ತಿಳಿಯೆಂದ || ೧೬೯

ಧನವಂದದ ಬಹುಗರ್ವಗಳು ಬಲು
 ತನು ಮುದದ ನೂರೊಟು ಜನ ನಿಜ
 ಘನತೆಯರಿಯದ ವಿದ್ಯೆಜಾಣಾರು ನೂರು ಪಂದಿಗಳು |
 ಜನಕೆ ಸೋಗಸದ ಮಿಂಚೆ ಜನರವ
 ರೆನಿತು ಮಂದಿಯು ಬಾಳಿನಲಿ ಸದಾ
 ವಿನಯ ಗುಣಪಂಪನ್ನ ನೋವನಿಗಳೆಯೆ ತಿಳಿಯೆಂದ || ೧೭೦

ತಾನು ತನ್ನಯ ತನಗಿದೆನ್ನುವ
 ಹೀನವಂತಿಗಳ ಮರೆತು ಸರ್ವ ಸ
 ಮಾನತೆಗೆ ಮತವಿತ್ತು ಕೂಡುವುದಂಚಿಕ ಸಜ್ಜನಕೆ |
 ದೀನರಥಿಮಾನದಲಿ ಬದುಕುವ
 ಜ್ಞಾನ ನಿಧಿಗಳು ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠರು
 ನಾನಯೆಂಬುದಕಿಂತ ಬಾಳಿಗೆ ನೀನು ಲೇಸೆಂದ || ೧೭೧

ಹುಟ್ಟು ಸಾವಿನ ಗುಟ್ಟಿನಲಿ ಮನ
 ವಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟುದ ಬಿಟ್ಟು ತಟ್ಟಿನೆ
 ನೆಟ್ಟುಗಾಂವ ದಿಟ್ಟತನವಿದು ಸೃಷ್ಟಿಗರ ಪಟ್ಟಿ |
 ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳ ಗಟ್ಟಿಗನು ಜಗ
 ಜಟ್ಟಿಯಾತನ ಬಿಟ್ಟವರು ಮತಿ
 ಗಟ್ಟಿ ಮಾನವ ಪಟ್ಟಿಗರ್ಹರ ಸಿಟ್ಟು ಬಲುಮೆಟ್ಟಿ || ೧೭೨

ಸಂತೆಯಿದು ನರಜನ್ಮವಿದರತಿ
 ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ ತೇಲ್ಪುಳುಗಿ ನಿಲುಕದ
 ಚಿಂತೆಯಲಿ ತನುಕರಗೆ ಬಾಳಿದು ಬರಡುಗೊಳ್ಳುವುದು |
 ಕಂಠು ಜನಕನ ಲೀಲೆಯಲಿ ಮತಿ
 ವಂತರೆಲ್ಲರು ನಕ್ಕುನಲಿಯುತ
 ಸಂತಸದಿ ದಿನಗಳಿವುದಲ್ಲದೆ ಭ್ರಮೆಯು ಬೇಡೆಂದ || ೧೭೩

ಸಂಕಟಕೆ ಬಲು ಮೂಲದಾಸೆಯು
 ಬೆಂಕಿ ಇಲ್ಲದ ದಹನವಿದು ನಿ
 ಶ್ವಂಕೆ ನೆಮ್ಮದಿಯಂಕವಿಲ್ಲದ ಬಾಳನಾಟಕವು |
 ಮಂಕು ಜನಗಳು ಸರ್ವಗಳಕೆಯ
 ಸೋಂಕಿನಲಿ ಬಾಳೊಂಕಿ ಕಡೆಯಲಿ
 ಪಂಕಜೋದರ ಪ್ರೀತಿಗೊಪ್ಪರು ರಾಯ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭೪

ಹೊಟ್ಟೆಹೂದವನೊಟ್ಟು ನನುಜನ
 ಬಿಟ್ಟು ತಿಂದವರೆಂಪ ಮೇಲವ
 ರುಟ್ಟಿ ಶಾನರಮನುಜರೆಂಬುದು ಸೃಷ್ಟಿ ಕೌತುಕವು |
 ಉಟ್ಟು ಬೇಸರಗೊಂಡ ತಮ್ಮಯ
 ಬಟ್ಟೆಗಳ ಬಡಜನರಿತ್ತರೆ
 ದಿಟ್ಟಿಸನ ಕಂದುಳಿ ಜನಕನು ಭೂಪ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭೫

ಕಾವದೇವನು ಕೊಟ್ಟ ನಮ್ಮಯ
 ಜೀವವಿದರಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮದ
 ದಾವುವೆಂಬುದನರಿಯದಲಿ ಜನ ಬರಿಯ ಮೋಹದಲಿ |
 ನಾವು ನಮ್ಮದು ನಮ್ಮವರು ನಮ
 ಗಾವ ಜನರಿದಿರಿಲ್ಲವೆಂಬುದ
 ಭಾವನೆಯು ಕಡು ಮೂರ್ಖತನ ನರಪಾಲ ಕೇಳೆಂದ || ೧೭೬

ಆಸೆಯೆಂಬುದನರ್ಥ ಮುನ್ನದೆ
 ಘಾಸಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬಾಳ ಸತ್ಯ ವಿ
 ನಾಶ ನಿಜಸದ್ಭಾವವರ್ತಿಸ ಸರ್ವದೋಷಮಯ |
 ಆಸೆಯಿರಿಯದೆ ಸಾಕ್ಷಿಕನು ಸ
 ನ್ಯಾಸಿಯಿಲ್ಲದೆ ಬರಿಯ ಕಾವಿಯ
 ವೇಷ ಬಹುವಿಧ ಮೋಸವಿದನೇ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದ || ೧೭೭

ನಂಬಿಕೆಯು ಸರ್ವೇಷ್ಟ ಸಾಧನ
 ನಂಬಿಕೆಯು ಪರಮೋಚ್ಚ ಪಾವನ
 ನಂಬಿಕೆಯು ನಿಜ ಮಾತೃದರ್ಶನ ಮಿತ್ರಲಾಭಕರ |
 ನಂಬಿ ಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ಜಗದಲಿ
 ನಂಬಿಕೆಯ ನಿಜ ಬಾಳನೌಕಿಯೊ
 ಳಂಜಿಗನು ತಾನೆಂಬುದನು ನೀ ಮರೆಯಬೇಡೆಂದ || ೧೭೮

ನಂಬಿದರೆ ಕಗ್ಗುಲೆ ದೈವವು
 ನಂಬಿದರೆ ನಿಜದೈವ ಜಡಶಿಲೆ
 ನಂಬಿಕೆಯು ಮನದೈಕೈವಲ್ಲದೆ ಸಲ್ಲದನ್ಯಮತ |
 ನಂಬಿ ದೈವವ ತೋರಿದನು ಜಡ
 ಕಂಬದಲಿ ಶಿಶುವೆಂದ ಮೇಲಿದ
 ರಿಂಬನರಿವುದು ಭಕ್ತಿದರ್ಶನವೆಂದನಾ ಮನಿಪ || ೧೭೯

ಶಕ್ತಿ ಹುದುಗಿಹುದೆಲ್ಲ ಬೀವದಿ
 ಶಕ್ತಿಯಿದೆ ಜಡಸರ್ವಜರದಲಿ
 ಯುಕ್ತಿಯಿಂದಿದನರಿದು ಬಳಸಿದರದುವೆ ವಿಜ್ಞಾನ |
 ಭಕ್ತಿಯೆಂಬುದನರಿಯದೆಲೆ ನಿಜ
 ಮಂತ್ರಿಯನು ಜನಬಯಸಲದು ನಿ
 ತ್ಯಕ್ತಿಯಾಗಿಹುದಧಿಕ ಚಪಲದ ಶ್ರಮಕೆ ಸುಜ್ಞಾನ || ೧೮೦

ಮಂದಿರವು ಮನ ಸಕಲ ನಿಬಿಡಕೆ
ಚಂದಿರನ ಕಳೆಯುಂಟು ಸವಿ ಮನ
ಕೆಂದು ತಿಳಿದರದೇಕೆ ತುಂಬುವರಲ್ಲಿ ಕುಹಕವನು |
ಒಂದೆರಡು ಮೂರೊಂದು ಸುಲಭದಿ
ಮುಂದಾವರಿದರೆ ದುರಿತಗಳು ಮನ
ಗುಂದದಿರಂವುದೆ ದುರ್ವಿಕಾರದ ಮನದ ಮಂದಿರದಿ || ೧೮೧

ಮಾಯಮಯವಾಗಿರುವ ಸೃಷ್ಟಿಗೆ
ನಾಯಕನು ತಾನಾಗಿ ನಮಗೀ
ಕಾಯವಿತ್ತಿಹನವನಿಗಿಷ್ಟವೆನಿಸಿದಾ ಕೃತಿಯ |
ರಾಯ ನೀ ಕೇಳಿದರೆ ಮೋಹದಿ
ಬಾಯಬಿಡುತಲನೇಕ ಮನುಮಂನಿ
ದಾಯ ತಪ್ಪಿದರೆಂದಮೇಲಿದರಿಂಬನೆಯೆಂದ || ೧೮೨

ತಪವ ಮಾಡುವ ಬಯಕೆಯಾದರೆ
ವಿನಿನವೇಕೆ ಸಾಕ್ಷಿ ಕರುಗಳು
ವಿಪರೀತಾರ್ಥಕೆ ಸಿಲುಕಿ ಕಾಲವ ಕಳೆವರನುಚಿತದಿ |
ಜಪತಪವನರಿಯದಲೆ ದೈವದ
ಕೃಪೆಯ ಪಡೆದವರುಂಟು ಬಾಳಿನ
ಚಪಲವಿಲ್ಲದ ದೈವಸೂಚಿತ ಕರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯಲಿ || ೧೮೩

ಮಡದಿಯೊಬ್ಬಳು ಬೇಕು ಮಕ್ಕಳ
ಯೆಡೆದು ಸಲಹಲ್ಯೆಂದುಕೊಂಡರೆ
ಪೂದವಿಯಲಿ ಸಹಜಾಳ್ವೆ ಸತಿಯೊಡನುಂಕು ರಂಜಿಪುದು |
ಕಡಲ ಮಧ್ಯದಿ ಕಮಲದಂದದೊ
ಳಡಗಿರುವ ಸಂಸಾರ ಸಾಗರ
ಯೊಡಲ ಕ್ಷೀರವ ಸವಿದರದು ದಾಂಪತ್ಯ ಪರಮಾರ್ಥ || ೧೮೪

ಪಾರಮಾರ್ಥದಪಾರ ತೊಡರಿನ
 ಸಾರವನು ವಿಸ್ತರಿಸಲದು ನಿ
 ಸ್ನಾರವಾಗಲು ಕನ್ನೊಳಗೆ ತಾನರಿವುದದು ಲೇಸು |
 ಮೀರಿದತಿ ಸುಜ್ಞಾನ ನಿನ್ನೊಳು
 ಸಾರುತಿದೆ ಸರ್ವಾರ್ಥವನು ನಿನ
 ಗಾರು ಸರಿಸಮರಿಲ್ಲ ಜ್ಞಾನದೊಳಿಂದ ನಾರದನು || ೧೮೫

ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನಾರದನ ನುಡಿ
 ಯಿಂದ ಪುಳಕಿತನಾದ ಚಿತ್ತದಿ
 ವಂದಿಸುತಲಾಕಾಶರಾಜನು ಮುನಿಯೊಳಿಂತೆಂದ |
 ಇಂದು ವನದ ವಿಕಾರವನು ನೀ
 ಕುಂದಿಸಿದೆ ನಿಜದೈವಮುನಿ ನೀ
 ಒಂದ ಕಾಲವಿದಂತು ಸುಕೃತವೆಂದು ಕೈ ಮುಗಿದ || ೧೮೬

ಸಾಮದಲಿ ಸಂಶೈಸಿ ಮುನಿಯನು
 ನೇಮದಿಂ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟು ತನ್ನ ವಿ
 ರಾವದಲಿ ಬೆಸಗೊಂಡ ರಾಜಕುಟುಂಬ ಪರಿಜನವ |
 ಸೋಮಧರ ಸತಿಪಿತನು ನಮ್ಮಯ
 ಪ್ರೇಮ ಕುವರಿಯ ವರಿಸಲಿದು ಶ್ರೀ
 ರಾವು ಕೈವೆಯೆಂದಲ್ಲಿ ಹಿಗ್ಗಿದರೆಲ್ಲ ಪರಿಜನರು || ೧೮೭

ಒಂದು ದಿನ ಮೃಗಾಟಿಯಾಡಲು
 ಮಂದಹಾಸದಿ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತಾ
 ನೊಂದು ವಿಶಿನಕೆ ಒಂದು ತುರುಗವನೇರಿ ಹರುಷದಲಿ |
 ಹಂದಿ ಮೊದಲಾದೆಲ್ಲ ಮೃಗಗಳ
 ಕೊಂದು ಸರಳನೊಳಲ್ಲಿ ಬರುತೀರ
 ಲೊಂದು ಮಂದಾಜವೆದುರು ತಾಗದೆ ಮುಂದೆ ಸಾಗುತೀರೆ || ೧೮೮

ಕರಿಯ ಹರಿ ಬೆನ್ನಟ್ಟಿ ಬರಲದು
ತಿರುತಿರುಗಿ ಕಾಡಿನೊಳು ಕಡೆಯಲಿ
ಕರೆದು ತಂದಿತು ವನಕೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸಂದಣಗೆ |
ತರಣಿಯರೊಳೊಡನಾಡುತಿರೆ ಪಂದ
ಕರಿಗೆ ಬೆದರಿದ ಯುವತಿಗಲ್ಲೆಯೆ
ಹರಿಯು ಹೆದರದಿರೆನ್ನು ತಭಯವ ಕೊಟ್ಟನಾ ಕ್ಷಣದಿ || ೧೮೯

ಅಟ್ಟಿ ಬಂದಾನೆಯನು ಶರಗಳ
ಬಿಟ್ಟು ದೂಡಿದ ಬಹಳ ದೂರಕೆ
ದಿಟ್ಟಸುತ ಹೆಂಗಳೆಯರೆಲ್ಲರು ನೋಡುತಿರುವಂತೆ |
ಗಟ್ಟಗನು ದಿಟವಾರೊ ತಿಳಿಯೆನು
ಮೊಟ್ಟಮೊದಲಿದನರಿಯ ಬೇಕೆಂ
ದಿಟ್ಟ ಕಂಗಳ ದೃಷ್ಟಿ ಕಲಕದೆ ನೋಡುತಿರಲವರು || ೧೯೦

ಭೀತಿಯಲಿ ಬೆದರಿದ ಹಂಗಳ
ಕಾತರವ ಬಿಡಿಸಲ್ತೆ ಶ್ರೀಹರಿ
ಯಾತು ಕೊಂಡದನಟ್ಟಿದನು ಮದಗಜವ ನಿಮಿಷದಲಿ |
ಮಾತುಗಳು ಮತ್ತಿಲ್ಲದಾಕೆಯ
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದೆವೆಯಕ್ಕದೆಲೆ ಮನ
ಸೋತು ನೋಡುತ ನಿಂದ ಮನಮುಕ್ಕಳಿಸಿ ಚಲುವಿನಲಿ || ೧೯೧

ಸುದತಿಯರ ಸುಳಿದಿನಲಿ ಬಳುಕುವ
ಚದುರೆಯನು ದಿಟ್ಟಸುತ ಮನದಲಿ
ಮದನುತ ಕಳೆಯದ್ದೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಕಂಡ ತವಕದಲಿ |
ಕುದುರೆಯೊಂದಿಳಿದಲ್ಲಿ ಸುತಿಯರ
ಬದಿಯೊಳವನೈತಂದು ತಿಳಿಯಲು
ಮುವದಿ ಪೀಳಿದರವರು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಪೆಸರೆಂದು || ೧೯೨

ಯಂವತಿಯಿರುವ ವಿಳಾಸವೆಲ್ಲವ
 ನವಧರಿಸಿ ಮುರವೈರಿ ಬೆಸುಸಿದ
 ನವಯುಗದ ಸಿರಿವನಿತೆಯವಳನೆ ವರಿಸಬೇಕೆಂದು |
 ಕುವರಿ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ನೆಲದಲಿ
 ಎವರಿಸಿದಳವಳಿಂಗಿತವ ಪರ
 ಶಿವನ ಪ್ರೇರಣೆಗಾರು ವಂಚಿತರೆಂದು ವಿನಯದಲಿ || ೧೯೩

ಬಳಿಕ ಸುಖಿಯರನೊಲಿದು ಕೇಳಲು
 ತಿಳುಹಲವ ವೃತ್ತಾಂತವೆಲ್ಲವ
 ನಳಿನನಾಭನು ವರಿಸುವನು ತಾನೆಂದನೀಕೆಯನು |
 ಕಲುಷ ಟಿಕಕ ನಿನ್ನ ಗೋತ್ರದ
 ನೆಲೆಯವರಿಯದೆ ವರಿಸುವುದು ಬಹು
 ಸುಲಭವಲ್ಲೆಂದೊಡೆಯಲಾಕನ ಹಯವ ಕಲ್ಲಿನಲಿ || ೧೯೪

ಹೊಡೆತದಲಿ ಹಯ ನೀಗುತಸುವನು
 ಪೊಡವಿಯಲಿ ದೊವೈಂದು ಬೀಳಲು
 ಕಡುಕರುಣೆ ಬಹು ಚಿಂತೆಯಲಿ ಹೊರವಂಟ ಕಾನನವ |
 ಒಡೆಯನಶ್ವದ ಹಾನಿಯಲಿ ಭಯ
 ತೊಡರಿ ಮೂರ್ಚಿತಳಾಗಿ ಬಿದ್ದಾ
 ಒಡತಿಯನು ಸಂಕೈಸಿ ಸಖಿಯರು ಕೋಡರರಮನೆಗೆ || ೧೯೫

ಪರಮು ಪುರುಷನ ಕಂಡ ಮನುಷ್ಯನ
 ಹರಂಪ ಪುಡಿಗೈದಿತ್ತು ನಿಮಿಷದಿ
 ಸರಸಿಜಾಂಟಿಕ ಕಂಡ ಪುರುಷನನಗಲಿ ತಾಪದಲಿ |
 ಕರಗುತಿರ್ದಳು ನಿತ್ಯನಿಯಮವ
 ತೊರೆದು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ತ್ರೇಹರಿ
 ಮರಳಿ ಬರುವುದಕಾಂಬೆನೆಂದೆನುಕ ಚಿಂತೆಯಲಿ || ೧೯೬

ರೂಪಿನಲಿ ಬಹು ಚಲುವನಾತನ
 ರೂಪದತಿಶಯ ರೂಪದರ್ಶನ
 ಕೋಪದಲಿ ಕಳಕೊಂಡನಾತನನೆಂದು ದರ್ಶಿಪೆನೊ |
 ಆ ಪರಾತ್ಪರ ಮೂರ್ತಿಯೇ ನಿಜ
 ರೂಪದಲಿ ದೊರೆಕಿಡ್ಡನೆನ್ನುತ
 ಲೀಪರಿಯ ಸಂತಾಪದಲಿ ಕರಗುತ್ತಲಿರೆ ಯುವತಿ || ೧೯೭

ದಿನದಿನಕೆ ತನು ಕರಗಿ ಚಿಂತೆಗೆ
 ವನಿತೆ ತಾ ವಶಕಾಗಲವಳಿಗೆ
 ಕನಸಿನಲಿ ಕಂಡಂತೆ ರೂಪವನೆದ್ದು ಬೆರಗಾಗಿ |
 ಕನಕ ಮ್ಯಾಭರಣವೆಲ್ಲವ
 ಮನಸಿನಲಿ ಮರೆತಂತೆ ಬಳಲುತ
 ದಿನದಿನಕೆ ತನು ಕರಗುತ್ತಿರ್ದಳು ಮಂದನ ಚಿಂತೆಯಲಿ || ೧೯೮

ಕಳೆದು ದೊರಕುವುದಂತೆ ಚಲುವನು
 ತಿಳಿಯಲರಿಯೆ ಭವಿಷ್ಯವೇನೆಂ
 ದಳಲುತಿರ್ದಳು ಪದುಮ ತಾ ದಿನಗಳೆಯಲೆಂತೆಂದು |
 ಉಲಿದ ಶಬ್ದಕೆ ಕಿವಿಯನೊಡ್ಡುತ್ತ
 ವುಳಕಿಸುತಲಡಿಗಡಿಗಿ ಮನದಲಿ
 ನೆಲೆಯ ಕಾಣದೆ ಬಳಲುತಿರ್ದಳು ಬಾಲೆ ಬಸವಳಿದು || ೧೯೯

ಮನಸಿಜಾತನ ತಾಪನದು ತಾ
 ನನವರತ ಕಾಡುಕಲಿ ಪದುಮಳ
 ಮನಕೆ ಮಂಕಾವರಿಸಿ ಮರೆತಳು ಸಕಲ ಸಿಂಗರವ |
 ಯನಿಗೆ ದೊರಕಿದ ದೈವರೂಪಿನ
 ತನುವ ಕಳೆದನವರತ ಚಿಂತಿಸ
 ಲೊತು ಕಾಣುವುದಂತೆಯನ್ನಯ ಪ್ರೀತಿ ಬಿಂಬವನು || ೨೦೦

ಇತ್ತ ಪದುಮಳ ಕಂಡು ತಿರುಗಿದ
 ಚಿತ್ತಜನಕನು ಮನದಿ ಬಹು ನೆನೆ
 ಯುತ್ತ ಯುವತಿಯ ಚಲುವ ರೂಪಿನ ಮಮತೆಯಾವರಿಸಿ |
 ಉತ್ತಮೋತ್ತಮ ಸುಂದರಿಯ ನೆನೆ
 ಯುತ್ತ ಮನ ಮಂಕಾಗಿ ವಿನಿತೆಯ
 ಚಿತ್ತದಲಿ ವರ್ಣಿಸುತ್ತಲೀತರ ಬರುತಲಿಷಿ ನವ || ೨೦೦

ಕಾಮಿನಿಯ ರೂಪಿನಲಿ ಸೊಬಗಿನ
 ಕಾಮನೇ ಮೈದುಂಬಿ ಕಾಣ್ವನೊ
 ಸೋಮನರಸಿಯ ಚಲುವವೀರ್ವಳೊ ಪದುಮ ರೂಪಿನಲಿ |
 ಪ್ರೇಮವೆಗ್ಗೆಳೆಯಲಿ ಹಗ್ಗಿದ
 ತಾಮ ಬಾಲಿಯ ನೋಟವಡರಿಸಿ
 ರೋಮ ಪುಳಕಿತನಾಗಿ ಸಾಗುತ್ತಲೀದ ದಾರಿಯಲಿ || ೨೦೧

ಕುಸುಮ ನೇತ್ರೆಯ ಕೂಡದಿರಲೆ
 ನ್ನುಸಿರು ಸಾಗುವುದೆನುಕು ಕಾಣೆನು
 ಬಿಸಜಮುಖಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ತನು ಸೋಂಕದಿಲ್ಲದಲೆ |
 ಅಸಮ ಸಾಹಸ ವೀರರಾದರು
 ಕುಸುಮತರ ಸಂತಾಪದಲಿ ಮನ
 ಬೆಸುಗೆಯರಿಯದ ಕಾಮಪೀಡಿತನಾಗಿ ಚಿಂತಿಸುತ || ೨೦೨

ಮೂರು ಲೋಕದ ಕರ್ತನಾದರು
 ದಾರಿಯರಿಯದೆ ಮನದಿ ಸುಂದರ
 ನಾರಿಗೋಸುಗ ತನ್ನ ತನುವನು ಕುಂದಿಸುತ ದಿನದಿ |
 ಅರ ಕುವರಿಯೊ ಪದುಮನಾಭನ
 ನೀರಜಾಕ್ಷಿಯದೆಂಕು ಶಳಿದಳೊ
 ಮಾರುತ ಮನವನ್ನು ತಿಳಿಯನು ದೇವ ತನ್ನೊಳಗೆ || ೨೦೩

ಕೂಗಿದರೆ ದನಕೇಳಿ ಕೋಮಿಗೆ
 ಕೂಗದಿರಲವಳಿಣಿಕು ನಿನವಳೊ
 ಪೋಗಲೆಂಕವಳಿಗಿನ್ನು ಕ ಮನದ ಬೇಗೆಯಲಿ |
 ನೀಗಿ ಭೋಜನ ಪಾನಗಳ ತನು
 ಭೋಗದಂಕುರಿತಾಗ್ನಿಯಲಿ ಬೆಳ
 ಗಾಗುತಿರ್ದದ ನನೆದು ನೋಯುತಲಿರ್ದ ಮದನಪಿತ || ೨೮

ನೋಡಿ ಒಂದಾ ಸುಂದರಿಯ ತನು
 ಜೋಡಿಯನು ನಿನನನೆದು ಮನದಲಿ
 ರೂಢಿಯಲಿ ಪಾನನರಿಯ ನಿಂತಿಹ ಬೆಡಗಿನಂದವನು |
 ಕೂಡುವುದು ನಾನೆಂತು ವನಿತೆಯ
 ಬೇಡಿಕೊಂಬೆನು ಶಿವನ ಕರುಣೆಯ
 ಜೋಡಿಸಲು ನಮ್ಮಿರ್ವರನು ದಿನಗಳಿವ್ವದಕೆ ಮೊದಲು || ೨೯

ಮನುನಲಿ ಬೇರೂರಿದಾ ಚಲು
 ಮನಿತೆಯೆಂತಿಹಳೆನುತ ಮರೆಯದೆ
 ಕನಕ ಕಂಡಾಕುರದಿ ಪಿಡಿಯುತಲಿಷಿ ನು ಬೆಡಗ |
 ಕನವರಿಸಿ ಕಣ್ಣೆ ರೆದು ನೋಡಲು
 ವನಿತೆ ಕಾಣದೆ ಮೋಹವಡರಿದ
 ತನುವು ಪೂಶರ ತಾಗಿ ಬಳಲುತಲಿರ್ದ ಶ್ರೀಹರಿಯು || ೩೦

ನಸುನಗುತ ತನ್ನೆದುರು ಕಂಡಾ
 ಕುಸುಮದಳಲೋಚನೆಯ ಮನದಲಿ
 ವಸೆದು ಕಾಣುತಲಿರ್ದನಾಕಿಯನಪ್ಪಿದಂದದಲಿ |
 ಶಶಿವದನೆ ವದುಮಳನು ಕಾಣದೆ
 ವಸುಧೆಯೊಳು ನಾನೆಂತು ಬದುಕಲಿ
 ಶಶಿಧರನೆ ಕಾಪಾಡಬೇಕೆಂದಳಲುತಿರ್ದನವ || ೩೧

ದೊರೆವಳೋ ಮೇಣವನಿಯೊಳು
 ಮರೆತನ್ನ ಕಾಣದೆ ಕೂಡಿ ಪರರನು
 ಮರೆವಳೋ ನಾನೆನಿತು ಜೀವಿಸಲವಳ ಕೂಡದೆಲೆ |
 ಪರಿಪರಿಯ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಲೀತೆರ
 ಪರಶಿವನಿಗೊಪ್ಪಿಸುತ್ತ ತನ್ನಯ
 ಪರಮ ಚಿಂತೆಯ ತಾನು ನಡೆದನರಣ್ಯವಂಧ್ಯದಲಿ || ೨೦೯

ದೇವದೇವನು ಬಂದು ಬಕುಳಾ
 ದೇವಿ ನೆಲೆಯ ಕುಟೀರದಲಿ ನಿ
 ಜೀವನಂದದಿ ಪವಳಿಸಿದ್ದನು ಕವಿದ ಚಿಂತೆಯಲಿ |
 ಅವ ಪಡುರಸ ಭೋಜನಗಳ
 ಭಾವನೆಯ ಮನ ತೊರೆದು ಮತ್ತಿ
 ನ್ನು ವತೆರದುಪಚಾರಗಳ ಮರುಮೂತನಾಡದೆ || ೨೧೦

ಶ್ರೀರಮಣ ಕಳೆಗುಂದಿ ಚಿಂತಿಪ
 ಕಾರಣವದೇನೆಂದು ತಿಳಿಯಲು
 ನಾರಿ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಬೆಸಗೊಂಡವನ ಮನ್ನಿಸಲು |
 ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನ ಮನವನು
 ಸೂರೆಗೊಂಡಾ ಯುವತಿಯನು ಮನ
 ಸಾರೆ ತಾ ಕೊಂಡಾಡಿ ಬಕುಳಾದೇವಿಗಿಂತಂದ || ೨೧೧

ಇಂದು ವನದಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಲು
 ಬಂದೆನ್ನಲ್ಲಿಯೆ ಕಂಡು ಯುವತಿಯ
 ಚಂದ ಚೆಲುವಿಗೆ ಸೋತೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ರೂಪಿನಲಿ |
 ಸುಂದರಾಂಗಿಯ ಬಯಸಿ ತವಕದಿ
 ಬಂದೆನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಮುಂದೆ ನೀನಿದ
 ಕೊಂದುಪಾಯವನರಹಿ ಸಕಲವ ನಡೆಸಬೇಕೆಂದ || ೨೧೨

ಮೂರು ಲೋಕಕೆ ಮುಖ್ಯಿ ನಿನ್ನನ
 ದಾರು ವರಿಸದೆ ಬಿಡುವರದಿರಲಿ
 ನಾರಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಸಾಟಿಯೆ ದೇವ ನಿನಗೊಂದು |
 ನೀರಜಾಕ್ಷಿಯು ನುಡಿಯೆ ಹಿಂದಿನ
 ಸಾರಮಯ ಸಂಬಂಧವನು ಹರಿ
 ಸಾರಿದನು ನಿಜಮಾತೆ ಬಕುಳಾದೇವಿಗೊಂತೆಂದು || ೨೧೩

ಮಹಿಮ ಮೂರುತಿ ತನ್ನ ಮನಸಿನ
 ಗಹನವೇನೆಂದಲ್ಲಿ ಕೇಳಲು
 ಸಹಿಸಲಾರದ ವೇದನೆಯ ವಿಪ್ರರಿಗಿದನು ದೇವ |
 ಸಹಜದಲಿ ನಾನೊಂದು ಕಂಡೆನು
 ಮಹಿಮಸುತೆಯೋರ್ವಳನು ಮನವಿದು
 ದಹಿಸುತಿದೆ ಮಧುಚಂದ್ರ ತವಕದೊಳೆಂದನಾ ಹರಿಯು || ೨೧೪

ಭೂರಮಣ ನಿನ್ನಂತರಂಗವ
 ಸೂರೆಗೊಂಡಾ ಯುವತಿ ಮುರ್ಛರ
 ನಾರಿಯೋ ಸುರವನಿತೆಯೋ ಮೇಣಸುರಬಾಲಕೆಯೋ |
 ಕ್ಷೀರಸಾಗರ ಶಯನನೊಳು ಸಂ
 ಸಾರಿಯೆನಿಸುವ ಘನಶಿರೋಮಣಿ
 ಯಾರು ವಿವರಿಪುದೆಂದಂ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಬೆಸಗೊಳಲು || ೨೧೫

ಹಿಂದೆ ನಾರಾಯಣನ ವರಿಸಿದೆ
 ನೆಂದು ವೇದಾವತಿಯು ಪೇಳಲು
 ಮಂದಮತಿ ದಶಶಿರನು ತನ್ನನೆ ಕೂಡಬೇಕೆಂದು |
 ಮಂದಗಮನೆಗೆ ದುಡುಕಲಾಪನ
 ನೆಂದು ಶಪಿಸಿದಳಾಕೆ ಜೇಷ್ಠನ
 ಬಂಧನವೆ ನಿನಗಂತ್ಯವಾಗಲಿ ಮುಂದೆ ತಿಳಿಯೆಂದು || ೨೧೬

ತಾಪವಿತ್ತಾಸುಂದರಿಯು ಸಂ
ತಾಪದಲಿ ಕಂಗೆಟ್ಟ ಚಿತೆಯಲಿ
ಪಾಪಿ ಸೌಂದರ್ಯವನು ಕಳೆಯಲು ಧುಮುಕಲಗ್ನಿಯಲಿ ।
ತಾಪಸೋತ್ತಮನನಲ ದೇವನು
ತಾಪವಡಗಿಸಿಕೊಂಡು ಸಾಧ್ವಿಯ
ರೂಪು ಕೆಡದಿರುವಂತೆ ತನ್ನಯ ಗೃಹದೊಳಿಟ್ಟರಲು ॥ ೨೧೭

ಹಿಂದೆ ದಶಕಿರ ಪೃಥ್ವಿಜೆಯ ತಾ
ಬಂಧನದಿ ಕದೊಡ್ಡಯ್ಯ ಸಮಯದೊ
ಕೊಂದುಪಾಯವನೇಸಗಲಗ್ನಿಯು ಬಂಜನಡ್ಡೈಸಿ ।
ತಂದು ವೇದಾವತಿಯ ದುರುಳನ
ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಜನಕಸುತೆಯಿವ
ಳೆಂದು ನಂಬಿಸಿಕೊಟ್ಟು ನಿಜಜಾನಕಿಯ ಕರೆತಂದು ॥ ೨೧೮

ಅರಸಿ ಸ್ವಾಹಾದೇವಿಯೊಳು ಬಿ
ತ್ತರಿಸಿ ವೃತ್ತಾಂತವನು ತನ್ನ
ಲ್ಲರಿಸಿ ಸೇವಿಸುತಿರ್ದರನುದಿನ ಜನಕಜಾತೆಯನು ।
ತರುಣಿ ವೇದಾವತಿಯೆ ಲಂಕಾ
ಪುರದೊಳಿದ್ದ ವಳೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿ
ಮೊರೆದ ಬಕುಳಾದೇವಿಯೆದುರಲಿ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಯ ॥ ೨೧೯

ರಾವಣಾಂತ್ಕದಿ ರಾಮ ತನ್ನ ಸ
ಜೀವ ಜ್ಯೋತಿಯೊಳುಕೆ ಮನದಲಿ
ಭಾವಜನ ನಿಜಮಾತೆಯಗ್ನಿಯೊಳೆಡ್ಡು ಬಂದಿರಲು ।
ದೇವಶ್ರೇಷ್ಠನು ಧೂಮಿಜೆಯ ಸ
ದ್ಭಾವದಲಿ ತಂದೊಕ್ಕಿಸಲು ಸಿರಿ
ದೇವಿಯರಸನು ಕೂಡಿದನು ನಿಜಸತಿಯ ಸಂತಸದಿ ॥ ೨೨೦

ಇತ್ತ ವೇದಾವತಿಯು ತನ್ನನು
ಮತ್ತೆ ಕೂಡೆಂದಲ್ಲಿ ಬೇಡಲು
ಚಿತ್ತಜನಪಿತನೊಪ್ಪದೀತೆರ ನುಡಿದನಾಕಿಯಲಿ |
ಹತ್ತು ಜನ್ಮಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ರಾಮನಿ
ಗುತ್ತಮಳುಸತಿಯೋರ್ವಳ್ಳದೆ
ಮತ್ತೆ ಮಡದಿಯರಿಲ್ಲ ತನ್ನೆಂದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತರಿಸಿ | ೨೨೦

ಸೀತೆ ವೇದಾವತಿಯರೀರ್ವರು
ಖ್ಯಾತಿಯಲಿ ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠರಿವರನು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂ ಕೂಡೆಂದು ಪೇಳಿದನನಲ ರಾಮನಿಗೆ |
ನೀತಿಯಲಿ ನಾನೇಕವತ್ತಿ
ವ್ರಾತಿಯೆಂದನು ಬಳಿಕ ಕೂಡೆನು
ಮಾತು ಕಪ್ಪೆನು ಮುಂದೆ ವರಿಸುವೆನೆಂದ ಶ್ರೀರಾಮ | ೨೨೧

ರಾಮ ರಘುಕುಲಸೋಮ ಮುನಿಜನ
ಪ್ರೇಮಧುರನ್ನೀಮ ಕರುಣಾ
ಧಾಮ ದುರುಳ ವಿರಾಮ ರಕ್ಕಸ ಭೀಮ ಶ್ರೀರಾಮ |
ಕಾಮಜನ ನಿರ್ನಾಮ ಮಧುರಾ
ನಾಮ ಭಕ್ತಲಲಾಮ ಸೀತಾ
ರಾಮ ರಾವೆಂದಕ್ಷಿಯನು ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು ಬಾಲೆ | ೨೨೨

ಇನಿತುಕಾಲವು ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದಿ
ವನಿತೆ ಕಳೆಯುತಲುದೊಡಳು ಬಲು
ಘನತೆಯಿಂದಾಕಾಶರಾಜನೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಗರ್ಭದಲಿ |
ಮನಕೆ ತಾ ಬೇರೇನು ರುಚಿಸದು
ಎನಗೆ ಪದ್ಮಾ ವತಿಯ ಬಯಕೆಯ
ನನೆನೆನೆದು ಬಿಂಡಾದೆ ಬಕುಳಾದೇವಿ ತಿಳಿಯೆಂದ | ೨೨೩

ಮುಂದೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಮುದದಲಿ
 ತಂದು ಮದುವೆಯು ಮಾಡುವುದು ನಿನ
 ಗಿಂದು ಸೇರಿದ ಕಾರ್ಯ ಬಕುಳಾದೇವಿ ಕೇಳೆಂದ |
 ಮಂದಗಮನೆಯು ಮನದಲಭಿ
 ಪಂದಿಸುತ ಶ್ರೀಹರಿಯು ತವಕದಿ
 ಒಂದಳವಳಾಕಾಶರಾಜನ ದಿವ್ಯಮಂದಿರಕೆ | ೨೨೫

ಬರಲು ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಸಖಿಯರು
 ನೆರೆದು ಫಲವುಷ್ಟಾದಿಗಳ ಬಲು
 ಹರುಷದಲಿ ತಾವೆದುರುಗೊಂಡರು ಬಕುಳದೇವಿಯನು |
 ಧರಣಿದೇವಿಯು ಕಂಡು ಬಕುಳೆಯ
 ಕರೆದು ರಾಣೀವಾಸದಲಿ ತಾ
 ವಿರಲು ಧರಣೀಪ ಬಂಧುವಿಗೆ ಬೆಸಗೊಂಡ ಕುಶಲವನು | ೨೨೬

ದೇವಿ ನಿನ್ನಯ ಬರುವಿಕೆಯ ನಾ
 ಭಾವಿಸಿದೆ ಪಿರಿದೆಂದು ತಮ್ಮನ
 ದಾವ ಕಾರ್ಯವು ಸೆಳೆದುದಿಕ್ಕಲು ಪೇಳಿ ನೀವೆಂದು |
 ತೀವಿದತಿ ಸಂತಸದಿ ಬಕುಳಾ
 ದೇವಿ ನಿನ್ನಯ ಕುವರಿ ಪದ್ಮಾ
 ದೇವಿಯನು ಶ್ರೀರಮಣ ಬಯಸಿದನೆನಲು ಹರುಷದಲಿ | ೨೨೭

ವಾರಿಹೋದರ ನಮ್ಮ ಕುವರಿಯ
 ಮೀರಿದತಿ ಚೆಲ್ವಿನಲಿ ಸೋತಿಕ
 ಪಾರುಮಾಡೆಂದಾಕೆ ಬೆಸಗೊಳೆ ದೋರೆಯು ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ |
 ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನ ಬಯಕೆಯ
 ದಾರು ಬೇಡೆಂದವರು ನಮಗಿದ
 ಪಾರ ವ್ಯೂಷವಿದೆಂದು ತರಿಸಿದ ಕುವರಿ ಜಾತಕವ | ೨೨೮

ಕರಸಿ ರಾಜ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯನಾ
 ದರಿಸಿ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಪೂಜಾಂ
 ದೊರೆತಿಹನು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಪೂರ್ವ ಪೂಜಾಂಫಲ |
 ಪರೀಣಯಕೆ ಲಗ್ನವನು ನಿಯಮಿಸೆ
 ಕರಸಿದನು ಪೇಳಿಸಲು ಗುರುವರ
 ಹರುಷದಲಿ ನಿಶ್ಚಯವ ಕೊಟ್ಟನು ರಾಜದಂಪತಿಗೆ || ೨೨೯

ಕಂಶಲ ಸಂಭಾಮಾಕೆಯೊಳಿವರಿರೆ
 ವಸುಧೆಸುತೆ ವರ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ನೆನವ ಕೊರವಂಜಿಗನ ರೂಪವ ಧರಿಸಿ ಪುರದೊಳಗೆ |
 ಅಸಮ ಕಣೆ ಹೇಳುತಲಿ ಬರುತ್ತಿರೆ
 ಬಿಸುಜಮುಖಿಯರು ನೋಡುತವನನು
 ಗುಸುಗುಸನೆ ಬೆಸಗೊಂಡು ಕೇಳುತಲಿದರಾ ಕಣೆಯು || ೨೩೦

ಮನ್ನೆಯರಸರ ಮನ್ನಣೆಯ ಕಣೆ
 ಕನ್ನೆಯರ ಮನಸೆಳೆಯುವಾ ಕಣೆ
 ತನ್ನಭೀಷ್ಠವ ಗೆಲುವ ಸದಪಣೆ ಕೇಳಿರನ್ನ ಕಣೆ |
 ಚೆನ್ನಿಗನ ಗುಣವರ್ಣನೆಯ ಕಣೆ
 ಹೊನ್ನ ನಿತ್ತರೆ ವಿವರಿಸುವಾ ಕಣೆ
 ಒನ್ನು ಬಿಡಿಸುವೆ ಚಿಂತಯಾಗಣೆ ಕೇಳಿರನ್ನ ಕಣೆ || ೨೩೧

ಹಿಂದೆ ನಡೆದುದ ಹೇಳುವುದು ಕಣೆ
 ಮುಂದೆ ಬರುವುದಕೆಂದರೀ ಕಣೆ
 ಬಂದು ಕೇಳಿ ಪೇಳುವೆನು ಕಣೆ ಮನದ ಮರ್ಮಮಣೆ |
 ಸುಂದರಿಗೆ ಶುಭಮಂಗಳದ ಕಣೆ
 ಯಿಂದ ನಲ್ಲರ ಗೆಲ್ಲುವುದು ಕಣೆ
 ಇಂದುಮುಖಿಗರವಿಂದನಾಭನು ಸಂಧಿಸಿರುವ ಕಣೆ || ೨೩೨

ನಂಬಿದವರಿಷ್ಟಾರ್ಥವೀ ಕಾಣೆ
 ನಂಬದಿರೆ ನೀರಸದ ಕಾಣೆಯಿದ
 ನಂಬಿಕೆಟ್ಟವರಿಲ್ಲ ಬನ್ನಿರಿ ಕೇಳಲೀ ಕಾಣೆಯೆ |
 ನಂಬಿದವರಂಬಿಗನ ಕಾಣೆಯಿದ
 ರಿಂಬನರಿಯಲು ಕೇಳಿರೀ ಕಾಣೆ
 ಜಂಬವಲ್ಲಿದು ಕೇಳಿ ಮಮತಾಮಣಿಗಳಪ್ಪದಲಿ || ೨೩೩

ಕೇಳಿ ಬಂದರೆ ಪೇಳುವೆನು ಕಣೆ
 ನಾಳಿನಲಿ ಶ್ರೀಲೋಲನಿಗೆ ಕಣೆ
 ಹೇಳಿ ಕರೆದಿಹನೆಂದನುರಧ್ವಂಸಿ ನಸುನಗುತ |
 ಬಾಲೆ ಪದ್ಮಾವತಿಯ ಸಖಿಯರು
 ಕೇಳಿ ಕೊರವಂಜಿಯನು ಕರೆದೊ
 ಯ್ವೇಳದರು ತಮ್ಮೊಡತಿಯೊಡನಿರಿದಿಲ್ಲ ವಿವರವನು || ೨೩೪

ನೋಡಿದಳು ಕೊರವಂಜಿ ತನ್ನಯ
 ಜೋಡಿಯನು ಕಿರುಗಣ್ಣಿನಲಿ ಬರ
 ಮಾಡಿದಳು ತನ್ನತ್ತಿಯನು ಮನದನುವ ತಿಳಿಯಲ್ಕೆ |
 ಕಾಡದಿರು ಕೊರವಂಜಿ ನಿಜವನು
 ನೋಡಿ ಪೇಳಲು ರಾಣಿ ನಿನ್ನಯ
 ಬೇಡಿಕೆಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿ ಸಲಿಸುವರೆಂದಳೋರ್ವ ಸಖಿ || ೨೩೫

ದಿಟ್ಟಿಸುತಲುಡುರಾಜವದನೆಯ
 ಪಟ್ಟವನು ಹೂಡುತ್ತ ಕೈಯನು
 ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದಳತ್ತರೇಖೆಯನರಿತ ಮತಿಯಂತೆ |
 ಗಟ್ಟಿಗಳು ಮಧು ಯುವತಿಯವಳಿಗೆ
 ನೆಟ್ಟಹಂದು ಮನಸೋರ್ವ ವರನಲಿ
 ಬಿಟ್ಟಿರುವುದತಿ ಕಷ್ಟವೆಂದಳು ನಗುತ ಕೊರವಂಜಿ || ೨೩೬

ಶ್ರೀರಮಣ ನೀ ಕನ್ಯೆಯನು ಪುನ
ಸಾರ ಮೆಚ್ಚಿದನೆನಲು ಕೊಟ್ಟಳು
ಭಾರಿ ಸಿಂಹಿಂಗಾರದೊಡವೆಯ ರಾಣಿ ಸಂಕಪದಿ |
ಶ್ರೀರವಾರಿಧಿಶಯನ ಧರಗವ
ತಾರವೆತ್ತಿಹನೆಂದು ಕೇಳಿದ
ನೀಲೆಯರು ಮನಕುಂಜಿ ನಲಿದರು ಭಾಷ್ಯಧಾರೆಯಲಿ || ೨೩೭

ಅಂಜದಿರಿ ಹುಸಿಯಲ್ಲವೀ ಕೊರ
ವಂಜಿ ನುಡಿದುದ ಪದ್ಮಳಿಗೆ ಪತಿ
ಕಂಜಸಂಭವ ಪಿತನು ನಂಬಿರಿ ಹೊರಟೆ ತಾನೆನಲು |
ಸಂಜೆಯಾಯಿತು ಕಳುಹಿಸಲು ಕೊರ
ವಂಜಿಯನು ಸಂಕುಷ್ಟಿಯಲಿ ನಡೆ
ದಂಜನಾಸುತನೊಡೆಯ ಬಂದನು ದೇವಿಯಾಶ್ರಮಕೆ || ೨೩೮

ದೊರೆಯು ಕಮ್ಮನ ತೊಂಡಮಾನನ
ಕರೆದು ಕಳುಹಿದ ಶುಕ ಬೃಹಸ್ಪತಿ
ಯರನು ತೀಘ್ರದಿ ಕರೆತರಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸೆ ಲಗ್ನವನು |
ಗುರುವರರ ಸಮ್ಮುಖದಿ ಸೇರಿದ
ವರಮಮಿತ್ರ ಪವಿತ್ರರೆಲ್ಲರು
ವರನ ತಾರಾಬಲಕೆ ಲಗ್ನವ ಶುಭದಿ ನಿಶ್ಚಯಿಸೆ || ೨೩೯

ತಿಳುಹಿ ಬಕುಣಾದೇವಿಗೊಲ್ಲವ
ಕಳುಹಿದರು ಪತ್ರವನು ಶುಕರಲಿ
ಸಲಿಸಲದ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ |
ಚಲುವಮೂರ್ತಿಯ ಕಂಡು ಮಂಜಿವರ
ಬಳಿಯಲಿಡಲಾ ಲಗ್ನಪತ್ರವ
ನೆಲಿಮ ಸಮ್ಮತಿಯಿತ್ತು ಕಳುಹಿದ ಶುಕರದೊರೆಯಡಿಗೆ || ೨೪೦

ಮಾರಜನಕನು ಬಂದು ಬಕುಳಾ
ನಾರಿಯನು ಬೆಸಗೊಂಡು ಲಗ್ನು ವಿ
ಚಾರ ಸಾಂಗೋಪಾಂಗದಲಿ ಬಹುಧನವ ಹಾರೈಸಿ |
ಶ್ರೀರಮಣ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ತವಕದಿ
ಸೇರಿದರು ಗೌರೀಶ ಬ್ರಹ್ಮರು
ಮೂರು ಕೋಟಿ ಸಮಸ್ತದೇವಾದ್ಯಖಿಳ ಸುರನರರು || ೨೪೧

ಶ್ರೀನಿವಾಸ ವಿವಾಹವಾಗಲು
ಸಾನುರಾಗದಿ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲವು
ತಾನು ಬಯಸಿದ ಧನವದಿಲ್ಲದೆ ದೇವ ಚಿಂತಿಸುತ |
ದಾನವಾರಿಗು ಧನದ ಬವಣಿಯು
ತಾನು ತಪ್ಪದದೆಂದರುಳಿದವ
ರೇನು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವೆಂಬುದನರಿತರದು ಸೊಬಗು || ೨೪೨

ಧನವದಿಲ್ಲದ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯದು
ಧನವೆ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಜಗದಲಿ
ಧನ ವಿಹೀನನದಾರು ಗಣಿಸುವರಿಪರಂಗಳಲಿ |
ಧನಕನೇ ಬಲುದೈವವೆಲ್ಲಕೆ
ಧನಕ ತಾನಧಿಪತಿಯು ಲೋಕಕೆ
ಧನಕನೆಲ್ಲವ ಗಳಿಸಬಲ್ಲನು ತನ್ನ ಧನಬಲದಿ || ೨೪೩

ಹಣವು ಬೇಕೆಲ್ಲರಿಗೆ ಸರ್ವಕೆ
ಹಣವು ಬಯಸುವರೆಲ್ಲ ಸರ್ವಕೆ
ಹಣವೆ ಸಕಲಕೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ಧರೆಯಲಿ ತಿಳಿಯಬೇಕಿದನು |
ಹಣವದಿಲ್ಲದ ಮೇಲೆ ಜನಗಳು
ಹಣಕು ಕಡೆಯಾಗವನ ಕಾಣ್ಕಾರು
ಹಣವನುಳ್ಳವನಾವನಾದರು ಸಕಲಮತಿಯುತನು || ೨೪೪

ಸೋಕೋಶ್ರೀ

ಸಿರಿಯನುಳ್ಳ ಕುರುಹು ಚೆಲುವನು
 ಸಿರಿಯನುಳ್ಳ ವಿರಾಗಿಯೇ ಧಣಿ
 ಸಿರಿಯು ಸೇರಲು ರಾಜ್ಯವಾಳುವ ತನ್ನ ಸಿರಿಬಲದಿ |
 ಸಿರಿಯನುಳ್ಳವ ಗೌರವಾನ್ವಿತ
 ಸಿರಿಯಸಂಪದಿ ಸರ್ವಮಾನ್ಯನು
 ಸಿರಿಯದಿಲ್ಲದ ಶಿವನ ಗಣಸರು ಜನರು ಲೋಕದಲಿ || ೨೪೫

ಪರಿಪರಿಯ ಯೋಚಿಸಿದ ಕಡೆಯಲಿ
 ಪರವಂಪುರುಷನ ಹೊರಗೆ ಗಂಗಾ
 ಧರನು ಕರೆಸೆ ಕುಬೇರನನು ಪಡೆಯಲ್ಕೆ ಸಾಲವನು |
 ಹರಿಯ ಬೇಡಿಕೆಗೊಪ್ಪಿ ಧನಪತಿ
 ತರಿಸಿಕೊಡುವನು ದ್ರವ್ಯವನು ನೀ
 ಕರುಣಿಸಲು ಬೇಕದಕೆ ಬಡ್ಡಿಯನಿಂದ ನಿಯಮದಲಿ || ೨೪೬

ಒಪ್ಪಿದನು ಕಲಿಯುಗದ ಪರಿಯಂ
 ತೊಪ್ಪಿಸಲು ಬಡ್ಡಿಯನು ಸಾಲಕೆ
 ತಪ್ಪದಲೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನು ಧನಿಕ ರಾಜನಿಗೆ |
 ತಪ್ಪದಲೆ ಕಲಿಯುಗದ ಕಡೆಯೊಳ
 ಗೊಪ್ಪಿಸುವೆ ನೀನಿತ್ತ ಧನವನು
 ತಪ್ಪಲಾರನು ಬ್ರಹ್ಮರುದ್ರರೆ ಸಾಕ್ಷಿಯದಕೆಂದ || ೨೪೭

ಕೇಶವನಿಗೆ ಕುಬೇರ ಹೊನ್ನಿನ
 ರಾಶಿಗಳ ಬಹುಸುರಿದು ವಧುವಿನ
 ಭೂಷಣಕೆ ಸರಿಯವ್ವ ವಿವಿಧಾಭರಣ ವಸ್ತುಗಳ |
 ಘಾಸಿಗೊಳ್ಳದೆ ಕೊಟ್ಟ ತನ್ನಯ
 ಕೋಶದೊಳು ಹುದುಗಿದ್ದ ದ್ರವ್ಯವ
 ದೇಸು ಪರಿಯಂತರವು ಲೆಕ್ಕದೊಳಿವೆಗಳೆವಲ್ಲ || ೨೪೮

ಧನದ ಬಡ್ಡಿಗೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ನನುದಿನವು ಕೈಯೊಡ್ಡಿ ಕೇಳಲು
 ಜನಗಳನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಲಿರುವ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ |
 ದಿನದಿನಕೆ ಭಕ್ತಾದಿಗಳು ಬಲು
 ಧನವ ಕೊಂಡೊಯ್ಯುತ್ತಲಿರುವರು
 ವನಜನಾಭನ ಲಗ್ನ ಸಾಲವ ತೀರಿಸಲ್ಕೆಂದು || ೨೫೯

ಹಣವ ಕಲಿಯುಗದಂತ್ಯದಲಿ ನಿಜ
 ಧನಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕೊಪ್ಪಿ ಪತ್ರಕೆ
 ಘನೇಶಯನ ಸಹಿಗೈದನಜಹರ ಸಾಕ್ಷಿಯದಕೆಂದು |
 ಎಣಿಸಲಾಗದ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಗೆ
 ತಣಿದು ಸುರನರಲ್ಲೆ ಹಿಗ್ಗುತ
 ಲೇಕೆಯೆ ಸಿರಿಯರಸಂಗೆ ಸಿರಿತನಕೆಂದು ಪೇಳಿದರು || ೨೬೦

ಇಂದುಧರ ಕಂದರ್ಪನ್ಯಾಜ
 ಮುಂದೆ ಬಕುಳಾದೇವಿಯರುಗಳು
 ಬಂದರವರು ವರಾಹ ಪರ್ವತದಿಂದ ವಧುವುರಕೆ |
 ಇಂದ್ರ ಮೊದಲಾದಹಿಳ ಸುರನರ
 ರಂದು ನರಯಣವುರಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ
 ಬಂದು ಬೆರತರು ಕಿನ್ನರೋರಗರಲ್ಲೆ ಸಂಭ್ರಮದಿ || ೨೬೧

ಸೇರಿದರು ಸುರರಲ್ಲೆ ತಮ್ಮಯ
 ನಾರಿಯರ ಜೊತೆಗೂಡಿ ಸುರನರ
 ಬೇರೆಯಲ್ಲೆಂಬಂತೆ ಭೂಲೋಕದಲಿ ನವಸಿರಿಗೆ |
 ನಾರಿ ಭೂರಮೆ ನಲಿದು ಸುರಶೃಂ
 ಗಾರವರ್ಧನೆಯೆನಿಸಿ ನಿಜಗಂ
 ಭೀರದಲಿ ಬಿಗಿದಪ್ಪಿದಳು ಸುರಕೋಟಿ ಮನತಣಿಸಿ || ೨೬೨

ಮಸುಧೆಯಲಿ ವೈಕುಂಠಪತಿ ತಾ
 ನೊಸೆದು ಪದ್ಮಾವತಿಯ ವರಿಸುವ
 ಕುಶಲ ವಾರ್ತೆಗೆ ಬಂದು ಸೇರಿದರವರ ಪರಿವಾರ |
 ಮಸುಧೆಪತಿಯುಕಾಶರಾಜನು
 ಕುಶಲದಿಂ ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೆಲ್ಲರ
 ಕುಸುಮ ಗಂಧಾಮಿ ಗೆಯೊಳುಚಿತಾಸನದಿಸಕ್ಕರಿಸಿ || ೨೫೩

ಪರಿಪರಿಯ ಸಂಭ್ರಮದೊಳಮರರು
 ಬೆರಕು ನರರೊಳುನೋಳ್ಳ ಜನರಿಗೆ
 ನರರ ಲೋಕವು ದೇವಲೋಕಕ್ಕೆ ಮಿಗಿಲದೆನಿಸಿತ್ತು |
 ಧರಿಸಿ ಪೀತಾಂಬರವ ವರನಿಗೆ
 ಸರಸಿಜಾಕ್ಷಿಗೆ ಕೊಡಿಸಿ ವಿವಿಧಾ
 ಭರಣ ಜರತಾರಿಗಳನುಡಿಸುತ ಸಿಂಗರಿಸಿ ವಧುವ || ೨೫೪

ವೇದ ಮೊಳಗಿದ ಮಂತ್ರಗಳಿಗೆ ವಿ
 ವಾದವಿಲ್ಲದ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ಸವಿ
 ನಾದಮಯ ಮಂಗಳದ ವಾದ್ಯದಗೋಪ್ತಿ ಮಧ್ಯದಲಿ |
 ವೇದಪುರುಷನು ಪದುಮವತಿಯನು
 ಮೋದದಿಂ ವರಿಸಿದನು ನೆರೆದಿಹ
 ಮೋಧಿನಿಯ ಸುರನರರುಘೇ ಎಂದೆನಲು ಹರ್ಷದಲಿ || ೨೫೫

ಮಂಗಳಾರತಿಯತ್ತಿ ಬೆಳಗಿದ
 ರಂಗಜನಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸು
 ಗಂಗನಾಂಗನೆಯೆಲ್ಲ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಶುಭಮಂತ್ರಿಗೆ |
 ಮಂಗಳಂ ಜಯಮಂಗಳಂ ಶುಭ
 ಮಂಗಳಂ ರತಿಪತಿಯ ಪಿಪನಿಗೆ
 ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀರಂಗನರಸಿಗೆ ಪದ್ಮಪೀರಳಿಗೆ || ೨೫೬

ಕಂಕಣಾಂತ್ಯದ ಯಜ್ಞ ಹೋಮವ
 ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಪದ್ಮವತಿಗೆ ಕ
 ಳಂಕವಿಲ್ಲದೆ ನಡೆದರು ಶುಕ ಬೃಹಸ್ಪತಿಯರು |
 ವೆಂಕಟೇಶ ವಿವಾಹವಾಗಲು
 ಪಂಕಜೋದರನರೂ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ಸಂಕುಚಿತ ಭಾವದಲಿ ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರಿಗೆ ಧಾವಿಸಲು || ೨೫೭

ಹರುಷದಲಿ ಮಧುಚಂದ್ರದಾಟಕಿ
 ಹರಿಯು ನಮ್ಯಧುಗೂಡಿ ಬಂದನು
 ಚರಿಸುತಾಗುತ್ತಾ ಶ್ರಮದಿ ಸುಖಶಾಂತಿಯಿಂದಿರಲು |
 ಪರಮ ಪುರುಷೋತ್ತಮನ ಚರಣದೊ
 ಳೆರಗಿ ಮುನಿವರನಿರಲು ಬೇಡಿದ
 ಮೊರೆಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿತ್ತು ಕಾಲವ ಕಳೆಯುತ್ತಲ್ಲಿರಲು || ೨೫೮

ನೋಡಿ ದಣಿಯರು ನವವಧೂವರ
 ರಾಡಿ ದಣಿಯರು ವಿವಿಧ ಕೀಳಿಯಂ
 ಪಾಡಿ ದಣಿಯರು ಮದನಮೋಹನುಂಗ ಗೀತೆಗಳ |
 ಕೂಡಿ ದಣಿಯರು ವಿವಿಧ ಭಂಗಿಯೊ
 ಳಾಡಿ ದಣಿಯರು ಹಿರಿಮೆಗಳ ಮು
 ದ್ದಾಡಿ ದಣಿಯರು ಮದನಪಿತ ಮೂತೆಯರು ನಿತ್ಯದಲಿ || ೨೫೯

ಇರುತ್ತಲಿರಲಾಕಾಶ ರಾಜನು
 ತೊರೆಯಲಸುವನು ಕಾಲಗತಿಯಲಿ
 ದೊರೆತನಕಿ ತನ್ನ ಸುಜನನುಜರು ಕಾದುವುದ ಕಂಡು |
 ಮರುಳರಾದಿರಿ ಭವರ ನಿಮಗಿದು
 ತರವೆ ಬೇಡೆಂದನುಕ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಬರಲು ಬಿದ್ದ ನು ತೊಂಡಮಾನನ ಸರಳ ತಾಗಿನಲಿ || ೨೬೦

ಹರಿಯು ಮೂರ್ಛಿತನಾಗಿ ಬೀಳಲು
 ದೊರೆಯ ಮಗ ವಸುಧಾನನನು ಬಂ
 ದೆದಗಿ ಚರಣಕಿ ಶೈತ್ಯದಿಂದಪಚರಿಸಲೀರ್ಪರನು |
 ಕರೆದು ಭಾಗವ ಮಾಡಿ ರಾಜ್ಯದ
 ಸಿರಿಯನಿಬ್ಬರಿಗೊಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟನು
 ಹರಿಯು ಸರ್ವರಿಗೊಪ್ಪವಂಕಪ ನ್ಯಾಯನೀತಿಯಲಿ || ೨೬೦

ಶ್ರೀನಿವಾಸನಭೀಷ್ಟದಲಿ ಬಹು
 ಮಾನನಿಧಿ ತೊಂಡಮಾನನು
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಬಂದು ಶೇಷಾಚಲದಿ ನೆಲೆಸಲ್ಯೆ |
 ಮೌನಿವರರಿಚ್ಚಿಯಲಿ ಶ್ರೀಹರಿ
 ಧ್ಯಾನಿಸುಕ ವಾಲ್ಮೀಕಿವಿದ್ವೇಡೆ
 ಸಾನುರಾಗದಿ ನಿರ್ಮಿಸಿದನಾನಂದ ನಿಲಯವನು || ೨೬೧

ಒಂದು ದಿವಸದ ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದೊ
 ಕಂದು ಸಾರಥಿಯಾಗಿ ಬ್ರಹ್ಮನು
 ತಂದು ರಥದಲಿ ಮೆಂಟೇಶ್ವರ ಪದ್ಮವತಿಯರನು |
 ಸುಂದರದ ಶ್ರೀ ಮೆಂಟೇಶ್ವರ
 ಕಂದು ಸೇರಿದ ದಿವಿಜ ಮನುಜರ
 ಮುಂದೆ ಗರ್ಭಾಸನದಿ ನೆಲೆಸಲು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುಕ ಮುಂದೆ || ೨೬೨

ಕಲಿಯುಗಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಭಕ್ತರ
 ನೊಲಿದು ಸಲಹುವುದೆಂಬ ನಿಯಮಕಿ
 ನಳಿನನಾಭನು ವರದ ಹಸ್ತವನಿತ್ತಿ ಮನ್ನಿಸಲು |
 ನೆಲೆದು ಹರುಷಾಬ್ಧಿಯೊಳು ಮೀಯುಂಕ
 ಕಲಿಯುಗದಿ ನಿಜದೈವ ನೆಲಿಸಿದ
 ನೆಲೆಗೆ ಕಾರಣ ಬ್ರಹ್ಮನೆಂದರು ದಿವಿಜ ಮಂಡಲಿಯು || ೨೬೩

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ಸ್ಥಾನವರಿಯದೆ ಮನುನಲಿ ಮುಂ
 ದೇನು ಮಾಡುವುದೆಂದು ಸಾಲದ ಚಿಂತೆಯಂದಿರಲು |
 ಜ್ಞಾನಮತಿ ಪದ್ಮಾವತಿಯು ಕುಂ
 ದೇನು ನಮ್ಮಯ ದೇವಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ನೀನು ಕರೆಸಲು ಕಳವಳವು ನಮಗಿಲ್ಲವೆಂದೆನಲು || ೨೬೫

ಸತಿಯ ಸಲಹೆಗೆ ದೇವ ತಾ ಸ
 ಮೃತಿಸಿ ಧರಿಸುತ ಶಂಖಚಕ್ರವ
 ಸತತ ಪೀತಾಂಬರನು ಖಗವಾಹನದಿ ಹೊರಬಂದು |
 ಮತಿವಿಕಳ ಕೊಲ್ಲಾ ಪುರದಿ ನಿಜ
 ಸತಿಯ ಕಾಣದೆ ದೇವಲೋಕದೊ
 ಳತಿಕೆಯದ ಸಾಸಿರದ ಪತ್ರದ ಕಮಲವನು ತರಿಸಿ || ೨೬೬

ವಾಯುದೇವನು ತಂದ ಕಮಲವ
 ತಾಯಿ ಪದ್ಮ ಸರೋವರದಿ ಸ
 ವಾರ್ಯನು ಸತ್ವನು ನೆಟ್ಟು ತೀರದಿ ತಪಕೆ ಕುಳಿತರಲು |
 ತೋಯಜಾಕ್ಷನ ತಪಕೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ತೋಯಜೋದ್ಭವಳಾಗಿ ತೋರಲು
 ತಾಯನರಸುತ ಬಂದ ಭೃಗುಮುನಿ ಬ್ರಹ್ಮಹರರೊಡನೆ || ೨೬೭

ಮಾತೆ ಮುನಿಸಂಜಾತೆ ಮೂಜಗ
 ಧಾತೆ ವರವಿಖ್ಯಾತೆ ಸುರ ಸಂ
 ಪ್ರೀತೆಯನ್ನನು ಕ್ಷಮಿಸು ಬೇಡುವೆನೆನುತ ಮುನಿವರನು |
 ಪ್ರೀತಿಯುಂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಭಕ್ತರೊ
 ಳಕ ಮಣದಿಹನೆಂದು ಮುನ್ನಿಸಿ
 ನೀತಿಯುತ ನೀನಾಗು ಹೋಗೆಂದರಿಸಿದಳು ಲಕುಮಿ || ೨೬೮

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಕಂಡು ಮನದಲಿ
 ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಪದಕೆರಗಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ತಾನು ಬ್ರಹ್ಮಮಹೇಶ್ವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಮಣಿದು |
 ಹ್ಲಾನಿ ಮೌನಿಗಳೊಡನೆ ಸರ್ವರು
 ಸಾನುರಾಗದಿ ಪದ್ಮಸರಸಿಯ
 ಸ್ಥಾನದಿಂದಾನಂದ ನಿಲಯಕೆ ಬಂದರರುಷದಲಿ || ೨೬೯

ದೇವ ಬಂದಾನಂದ ನಿಲಯದಿ
 ದೇವ ಬ್ರಹ್ಮನಖಂಡ ಜ್ಯೋತಿಗ
 ಉಪ ಪರಿಯಂತರವು ಬೆಳೆಗಲು ಹಚ್ಚಿ ನಿಯಮದಲಿ |
 ಕಾವನೆಲ್ಲವ ಕಲಿಯುಗದ ನಿಜ
 ಪಾವನನು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ಜೀವಕೋಟಿಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆಂದನು ಬ್ರಹ್ಮ ಕಲಿಯುಗಕೆ || ೨೭೦

ನೋಡಿ ಕಮಲಜ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
 ಬೇಡಲಪ್ಪಣೆಯತ್ತನುತ್ಸವ
 ಮಾಡಲುಚಿತದಿ ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ |
 ನೀಡಿದಭಯಕೆ ಬ್ರಹ್ಮ ಸಕಲರ
 ದೇಡಿಕೆಯ ಕರುಣಿಸಲು ಕೊಂ
 ಡಾಡಿದನು ಶ್ರೀವೆಂಕಟೇಶ್ವರನಭಯ ಹಸ್ತದಲಿ || ೨೭೧

ತೊಂಡಮಾನನ ಕರೆದು ಬ್ರಹ್ಮನು
 ಕೊಂಡುಬಾರುತ್ಸವಕೆ ಸಕಲವ
 ದಂಡುದಳ ನಿಜವಾಹನಗಳೆನಲು ತಕ್ಷಣದಿ |
 ಮಂಡಲಾಧಿಪ ತಂದ ರಥದೊಳ
 ಖಂಡ ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವವು ನಡೆಯಲು
 ಮಂಡಲದಿ ಪೆಸರಾಯ್ತು ಬ್ರಹ್ಮೋತ್ಸವವು ಶ್ರೀಹರಿಗೆ || ೨೭೨

ಪದಮಂಥ ಕಂಡು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯೊ
 ಚಂಚಲಗೊಂಡು ನೀನಿ
 ಣದಿ ಬಂದಿರಂವೆಯೆನ್ನಲು ಪದ್ಮ ನಸುನಗುತ |
 ಜನಪಿತನರಸಿಯನು ನೀ
 ಲವಳೆಂದೆನಲು ನಿನ್ನಯ
 ಭ್ರಮಣೆಯೆ ಲಕ್ಷ್ಮಿ ನೀ ಕಣ್ತರದು ನೋಡೆನಲು || ೨೨೨

ಸ್ವಗೇರಿದ ಸತಿಯರೀರ್ವರ
 ಪ್ರತನಕಂಜುಕಲಿ ಜರುಗುತ
 ಶಿಲೆಯಂತಲ್ಲಿ ಸರಿದನು ಹಿಂದಕೇಳಡಿಯ |
 ದ್ರವರಸಿಯರಿಬ್ಬರವರೊಳು
 ನೆಂದೆನುತಲ್ಲಿ ದುಃಖವ
 ಳ್ಪು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಕೂಗಿ ಹರಿಯನು ಕೇಳ್ದೆಳಂತೆಂದು || ೨೨೪

ಯ ಪಟ್ಟಿದ ಮಹಿಷಿ ನಾನಿರೆ
 ಯ ಸರಿಸಮದರಸಿಯೆನ್ನವ
 ಳವೆಯವಳಿವಳಾರು ಕಾಣೆನು ಸ್ವಾಮಿ ಪೇಳೆನಲು |
 ಯೆ ಕೇಳ್ದೆನ್ನಂತ ಪದ್ಮಳು
 ಳಕೆಯಾ ರಾಮಾವತಾರದ
 ಳಣೆ ವೇದಾವತಿಯೆನ್ನಲು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮನವರಿಮು || ೨೨೫

ದು ವಿಷಯದ ವಿವರವೆಲ್ಲವ
 ಗೆ ಪದ್ಮಳ ಕರೆದು ಬಿಗಿದ
 ಳದ ಪ್ರೀತಿಯೊಳೊಬ್ಬರೊಬ್ಬರ ತಮ್ಮ ಮನದಣೆಯೆ |
 ಗೆಯಲಿ ಪದ್ಮಾಕ್ಷಿ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ
 ಳಸಿ ಪಾದಕೆ ಮಣಿಯಂತಕ್ಕನ
 ಸಿತನಕೆ ಮುದವಾಂತು ಕೂಡಿದರಿಬ್ಬರರುಷದಲಿ || ೨೨೬

ಕಲಿಯುಗಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಬಡ್ಡಿಯ
 ಸಲಿಸಬೇಕು ಕುಟೀರನಿಗೆ ನಾ
 ನೊಲಿದು ಪಡೆದ ವಿವಾಹ ಸಾಲದ ಮೊತ್ತ ಕನುಸರಿಸಿ |
 ತಿಳಿದು ನೀ ಭಕ್ತರಿಗೆ ಎತ್ತವ
 ನೊಲಿದು ಕೊಟ್ಟರೆ ಪಾಪವಡರಿಸಿ
 ಸಲಿಸುವರು ಎನಗೋದು ಭಾಗವ ಪಾಪದೂಡಲಿಕೆ || ೨೨೭

ಅಷ್ಟಭೋಗಕೆ ಮೂಲಧನವದ
 ನೆಮ್ಮಗಳಿಸಲು ಪಾಪಕೆಲ್ಪಿಪ
 ವಷ್ಟು ತೋಡುವದಧಿಕ ಮದದ ಜ್ಞಾನಸಂಪದಕೆ |
 ಸೃಷ್ಟಿಯೊಳಗತ್ಯಧಿಕ ಗಳಿಕೆಯಂ
 ತುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ಕಷ್ಟವೆಂಬುದ
 ನೆಮ್ಮ ಜನ ತಿಳಿದಿಹರು ನೀ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ತೋರೆಂದ || ೨೨೮

ಆನೆ ಮೊದಲಂಕುರಿಸಿ ಮನದಲಿ
 ಘಾಸಿಯಾದರು ಧನವ ಮೋಹಕೆ
 ಮೋಸವದು ಬಹು ಸರಳವಾಗುವುದವರ ಬಾಳಿನಲಿ |
 ಲೇಸ ಕಾಣದೆ ಜನರು ಬಹುವಿಧ
 ಮೇಪದಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದ ಧನವದು
 ಪಾಶವಾಗುವುದವರ ಮನದಿಷ್ಟಾರ್ಥ ಸಾಧನೆಗೆ || ೨೨೯

ಸೃಜಿಸಿದಾತನ ಮರೆತು ಧನಕರಂ
 ಸುಜನ ಕೋಟಿಯನಾಳಲವೇಸಿ
 ವಿಜಯಿಯಾಗುವರವರ ನಡತೆಯಕ್ಷಣಿಕ ವೃತ್ತಿಯಲಿ |
 ಕುಜನರೇ ಪರಿತ್ಯಾಜಕೆ ಸಕಲವ
 ತ್ಯಜಿಸಿ ಕರ್ಮದ ಭೀತಿಯಲಿ ಗಜ
 ಭಜಿಸಿ ಮೊರೆಯುವರನೆಗೆ ತಿಳಿಯದನೆಂದ ಮಂಕುತನು || ೨೩೦

ನಿನ್ನ ಭಾಗ್ಯದಿ ಗಳಿಸಿ ಪಾಪವೆ
 ನೆನ್ನ ಮೊರೆವರಂ ಭೀತಿಗಳೆಯಲಿ
 ಕೆನ್ನ ಕೊಡುತಲಿ ಕಮ್ಮ ಗಳಿಕೆಯೆಲೊಂದು ಭಾಗವನು |
 ಮುನ್ನ ನೀನಿದನರಿತು ಭಕ್ತರಿ
 ಗಿನ್ನು ಕೊಡು ಹೋಗಿಂದ ರಮಣನೊ
 ಇನ್ನು ಮರುಮಾತಾಡದೊಪ್ಪಿದಳದಕೆ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ || ೨೮೦

ಕಲಿಯುಗಾಂತ್ಯದವರೆಗೆ ಬಡ್ಡಿಯ
 ಸಲಿಸಿ ಕಡೆಯೊಳಗಿರಿಸಿ ಮೊತ್ತವ
 ನಲವಿನಿಂ ವೈಕುಂಠವಾಸಕೆ ತೆರಳುತುಂದೆಂದು |
 ಭಲದ ಮದದಿಂದೊದದ ನೆನ್ನಯ
 ಫಲಕೆ ಭೃಗು ತಾ ಪಿನ್ನನಾಗಲು
 ಮಲಿನಗಳೆದಿಕ ಎನ್ನ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವ ಧರಿಸನಲು || ೨೮೨

ಸಿರಿಯಂ ವಕ್ಷಸ್ಥಳವ ಸೇರಲು
 ಬೆರೆತಳೆಡವಂಕದಲಿ ಪದ್ಮಳಂ
 ಹರಿಯು ಲಕ್ಷ್ಮಿಯ ಧರಿಸಿ ನುಡಿದನು ಮುಂದಿನಾ ಪರಿಯು |
 ಮೆರೆವ ಪದ್ಮಸುರೋವರದೊಳೆ
 ನಿರುಮದೊಂದಂಶದಲಿ ಭಕ್ತರ
 ವರದ ನೀನಾಗೆಂದು ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ನಿಯಮಿಸುತ ಹರಿಯು || ೨೮೩

ನಾನು ದಿನಪ್ರತಿ ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಗೆ
 ಸಾನುರಾಗದಿ ನಿನ್ನ ಭವನಕೆ
 ಜ್ಞಾನಿ ನೀನರಿವಂತೆ ಬರುವೆನು ಪಂನವ ಮುಂದಗೊಳಿಸಿ |
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ತಿಳಿಸಲೀಪರಿ
 ಧ್ಯಾನದಿಂದಲವೇಲು ಮಂಗಳ
 ಸ್ಥಾನದಲಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿ ನಿಂತಳು ಲಕ್ಷ್ಮಿ ಭಕ್ತರಿಗೆ || ೨೮೪

72 ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಗೋವಿಂದರಾಜರುಗಳ ನೆಲೆ

ಅಪರಿಮಿತ ಗಳಿಕೆಯಲಿ ಭಕ್ತರು
 ಚಪಲಚಿತ್ತದಿ ಶಾಂತಿಯರಿಯದೆ
 ವಿಷ್ಣುಲ ಧನಕನಕಾಭರಣಗಳ ಹೊತ್ತು ಸನ್ನಿಧಿಗೆ |
 ಸುಫಲ ಬುದ್ಧಿಗೆ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯಂ
 ಕಪುಸುಶಲಿ ನೆಡಿ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ಕೃಪೆಗೆ ಸಾಗುವರೆನಿಕು ಕೋಟಿಯಂ ನಿಕ್ಕಪರಿಯಂತ | ೨೦೫

ವನವಿಹಾರಕೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸನು
 ವನಕೆ ಪದ್ಮಾ ವತಿಯೊಂದಿಗೆ
 ವನಕೆ ಪೋದವ ಬಾರದಿರಲದ ಕಂಡು ಮತಿವಂತೆ |
 ತನಯು ಶ್ರೀ ಗೋವಿಂದರಾಜನ
 ನನುಸರಿಸುಕಾನಂದ ನಿಲಯವ
 ಸಸುಹದಲಿ ಬಂದಲ್ಲಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿದ್ದು ದನು ಕಂಡು | ೨೦೬

ಮಗನೆ ಬಹುಗುಣಯಂತನೆ ಬಾ ಕಲಿ
 ಯಂಗದ ಭಕ್ತೋದ್ಧಾರ ಬಾ ನಿ
 ನ್ನಗಲಿ ನಾನಿರಲಾರನೆಂದಲ್ಲೊರಲೆ ವಿಧವಿಧದಿ |
 ಯಂಗದಿ ಬಹುಕಾಮಾತೆ ನಿನ್ನಯಂ
 ಮಗನು ಮುಕ್ತಿಯನೀವೆ ಬಾರೆ
 ನ್ನಗಲ ಕುಳು ಮಾಲೆಯಾಗೆಂದಲಿದ ಶಬ್ದದಲಿ | ೨೦೭

ಮಾತೆ ಮೈ ಮರಕಂತೆ ದೇವನ
 ಪ್ರೀತಿಗೊಪ್ಪುವ ಕಂಠದಲಿ ವಿ
 ಸ್ವಾತ ಕುಳುಮಾಲೆಯಾದಳು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿಗೆ |
 ಈ ತೆರದಿ ದಿನನಿತ್ಯ ಪೂಜೆಗೆ
 ಮಾತೆ ತುಳುಹಾರವಿದಂ ಬಹು
 ಪ್ರೀತಿಯಾಯಿತು ವೆಂಕಟೇಶನಿಗೆ ನಿಕ್ಕಪೂಟಿಯಲಿ | ೨೦೮

ಸಿರಿವನಿಕೆಯಲಮೇಲು ಮಂಗಾ
 ಪುರದಿ ನೆಲಸಿಹಳಲ್ಲಿ ಭಕ್ತರ
 ಮೊರೆಗೆ ಸಿರಿಯಾಗಿಹಳು ಕನ್ನಯ ವರದ ಹಸ್ತದಲಿ |
 ಕರಣಸುತ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದ
 ಸಿರಿಯಭೀಷ್ಯವನೆಲ್ಲ ತನ್ನಯ
 ದರುತನವ ಪಡೆದಲ್ಲ ಜನರಿಗೆ ನಿತ್ಯಪರಿಯಂತ || ೨೦೫

ಧನಕೆ ನೀ ಧನಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕೋರಿದ
 ಜನಕೆ ವರಸಂತಾನಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ನೆನದವರುಗಳ ಧನ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿಯು ಸರ್ವಮಂಗಳಿಯು |
 ವಿನಯ ಸಂಪನ್ನರಿಗೆ ವಿದ್ಯಾ
 ವನಿತೆ ಭಯದಲಿ ಧೈರ್ಯ ಲಕ್ಷ್ಮಿಯು
 ಕನಿಕರಿಸಿ ನೀಡುತ್ತಲಿರುವಳು ನೆನದ ಸಂಪದವ || ೨೦೬

ಬಡತನವು ಬಂದಡರೆ ಭಕ್ತರು
 ಕಡಲಜಾತೆಯ ನೆನೆಯಲವರಿಗೆ
 ಕೊಡುತಲಿರುವಳು ಸರ್ವಭಾಗ್ಯಗಳರಿಸಿ ಗಜಲಕ್ಷ್ಮಿ |
 ಕಡುಕರುಣೆ ಕಮಲಾಕ್ಷಿ ಧರೆಯೊಳು
 ಸಡಗರದ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಸಂಪದ
 ಕೊಡತಿಯಾಗಿಹಳಲ್ಲಿ ಮಂಗಾಪುರದ ತಾಣದಲಿ || ೨೦೭

ಕಮಲನಾಭನ ಸತಿಯೆ ಕರದಲಿ
 ಕಮಲಶೋಭಿತ ವರದ ಹಸ್ತಲಿ
 ಕಮಲನೇತ್ರೆಯೆ ಕನಕಮಯ ಸಂಪನ್ನ ಶೋಭಿತೆಯೆ |
 ಕಮಲಶೀಲೆ ಹರಿಯವರಹ್ಯ
 ತ್ಯಮಲ ವಾಸಿನಿ ನೆನವ ಮನುಜರ
 ಕಮಲ ವರದಾರಾಧ್ಯೆ ಬೇಡುವೆ ನೀಡು ಸಂಪದವ || ೨೦೮

ಅಜನೆ ಮೊದಲಾದಬಿಳ ಸುರನರ
 ಸುಜನ ಕೋಟಿಯು ನಿತ್ಯ ನಿನ್ನನು
 ಭಜಿಸುತ್ತಿರುವರು ಕನಿಕರಿಸಿ ನಿಜವರದಳಾಗಿಸಂತೆ ।
 ಭಜಕರಘ ನಿರ್ಮೂಲದಾತೆಯೆ
 ಭಜಿಸುವೆನು ನಾನಿನ್ನ ಕರುಣದಿ
 ವಿಜಯ ಮಾಲೆಯನಿತ್ತು ಸಲಹಂದೆನ್ನ ನಡೆಬಿಡದೆ ॥ ೨೦೯

ಪಂಕಜೋದ್ಭವ ಮಾತೆ ಸುರನುತೆ
 ಪಂಕಜೋದರನರಸಿ ಪರಿಮಳ
 ಕುಂಕುಮಾಂಕಿತೆ ಕುಸುಮ ಪೂಜಿತೆ ನಿತ್ಯ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ।
 ವೆಂಕಟೇಶನ ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿ
 ಶ್ಯಂಕೆಯಲಿ ನೀ ವರದ ಹಸ್ತವ
 ನಂಕುರಿಸಿ ಕಾಪಾಡು ಬೇಡುವೆ ನಿನ್ನ ನನಂದಿನದಿ ॥ ೨೧೦

2ನೇ ಭಾಗ ಮಹಾತ್ಮೆ ಹಾತಿರಾಂ ಭಾವಾಜಿ
 ಹತ್ತಿರಾಂ ಭಾವಾಜಿಯೆಂಬುವ
 ಭಕ್ತನೋರ್ವನು ತಿರುಪತಿಗೆ ತಾ
 ನುತ್ತರದ ಕಡೆಯಿಂದ ಬಂದಾಶ್ರಮವನನುಗೊಳಿಸಿ ।
 ಇತ್ತ ಸ್ವಾಮಿಯ ಧ್ಯಾನದಲಿ ಕಳೆ
 ಯುತ್ತ ಕಾಲವ ಪಗಡೆಯಾಟ ದೊ
 ಳೆತ್ತಿ ದಾಳವ ದೇವರಾಟವಿದೆಂದು ಪೇಳುತಲಿ ॥ ೨೧೧

ತನ್ನ ಪೆಸರಿನೊಳೊಂದು ದೇವರಿ
 ಗಿನ್ನು ಮೊದಲೆಂದವನು ತಾನೇ
 ತನ್ನ ಚಿತ್ತದ ತೆರದಿ ಪುಟಿಯನಾಡುತಲ್ಲರಲು ।
 ತನ್ನೊಡನೆ ತಾ ದೇವರಾಟವ
 ಮುನ್ನ ಪಾಡುತಲಿರಲು ಜನರಿವ
 ನನ್ನು ವಿಳಸನ್ಯಾಸಿಯನ್ನುವ ತೆರದಿ ನೋಡುತಲಿ ॥ ೨೧೨

ಒಂದು ದಿನವಾಶ್ರಮದ ಹೊರಗಡೆ
ಯಿಂದ ಮಿಂಚಿನ ಶಬ್ದ ವಾಗಲು
ಬಂದು ನಿಜ ಭಾವಾಚಿ ಹೊರಗಡೆ ಮೋಡಲಚ್ಚರಿಯೆ ।
ಸಂಧಿಸುತ ನಿಜದೈವ ಮಂಗಳ
ದೊಂದು ರೂಪವ ಮನದ ಹಿಗ್ಗಿ ನೊ
ಳಂದು ಪೊಗಳಿದ ವೆಂಕಟೇಶನ ತನ್ನ ಮನದಣಿಯೆ ॥ ೩೦೩

ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಪಗಡೆಯಾಟವ
ಕಾನಂ ಭಾವಾಚಿಯೊಡನಾಡಲು
ಸ್ಥಾನವೀವಾಶ್ರಮದೊಳಾಯಿಕು ಭಕ್ತಪಾಲಕಗೆ ।
ಚ್ಚಾನನಿಧಿ ಭಾವಾಚಿ ಭಕ್ತಿಗೆ
ಶ್ರೀನಿವಾಸನು ಹಿಗ್ಗಿ ದಾಟಿದೊ
ಳೆನು ಹೇಳಲಿ ಸ್ವಾಮಿ ಸೋತಿಕೆಂದ ಭಕ್ತನೊಳು ॥ ೩೦೪

ಭಕ್ತ ನೀ ಗೆದ್ದಿ ರುವೆ ಪಂದ್ಯದ
ಯುಕ್ತಿಯಲಿ ಮಿಗಿಲಿಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ
ಶಕ್ತಿಯದನಾ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಡುವೆನು ವರವ ಕೇಳೆನಲು ।
ಭಕ್ತ ಬಾಲಾಚಿಯನು ನೋಡುತ
ಮುಕ್ತಿ ಮಾರ್ಗಕೆ ವಿಶ್ವರೂಪವ
ಭಕ್ತನಿಗೆ ನೀ ಕರುಣಿಸಲು ಬೇಕೆಂದು ಬೇಡಿದನು ॥ ೩೦೫

ಬೇಡಿಕೆಯ ಮನ್ನಿಸಿದ ದೇವನು
ನೋಡಿ ತಣೆಯಲು ವಿಶ್ವರೂಪವ
ನೀಡಿ ಭಕ್ತನೊಳನುಕು ಹೇಳಿದ ತನ್ನ ನಿಜಗುಣವ ।
ಬೇಡದಲೆ ಜನರಾವ ಫಲವನು
ಮಾಡಲುಟಕಡಿ ನನ್ನ ಪೊಟೆಯ
ನೋಡಲವ ಬಹು ಪ್ರೀತಿಯನಗಂದೇಳಿದನು ದೇವ ॥ ೩೦೬

ಸೋಕೋಶ್ರೀ

ಭಾವಶುದ್ಧಿಯೊಳಾಗ ಭಕ್ತನು
 ದೇವದೇವನ ವಿಶ್ವರೂಪದ
 ಜೀವಿತವ ತಾ ನೋಡಿ ಕರಗಳ ಜೋಡಿಸುತ ನಿಂತು |
 ಅವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯ ಫಲಿಸಿತಿ
 ದಾವ ಶಕ್ತಿಯ ದಿವ್ಯರೂಪವೊ
 ದೇವ ನೀನೆನಗಿತ್ತು ದರುಶನವೆಂದು ನಲಿನಲಿದು || ೨೦೬

ವಿಶ್ವರೂಪನ ವಿಶ್ವದಾತನ
 ವಿಶ್ವಕೋಮುಖಿ ವಿಶ್ವಕರ್ಮನ
 ವಿಶ್ವವ್ಯಾಪಕ ವಿಶ್ವದೋಧರ ವಿಶ್ವಸರ್ವಸ್ಥ |
 ವಿಶ್ವನಾಟಕ ವಿಶ್ವಮೋಹಕ
 ವಿಶ್ವಮಯ ವಿಶ್ವೇಶ ನಿನ್ನಯ
 ವಿಶ್ವಮಂಗಳ ದಿವ್ಯ ದರುಶನ ವಿಶ್ವಭಾಗ್ಯವಶ || ೨೦೭

ಸರ್ವಜನ ಜನ್ಯ ಸರ್ವಕೆ
 ಸರ್ವಜೀತನ ಸಾರ್ವಭೌಮನೆ
 ಸರ್ವಫಲ ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ ಸರ್ವಗುಣಸದನ |
 ಸರ್ವಮಂಗಳ ಸರ್ವರಕ್ಷಕ
 ಸರ್ವಕಾಲದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಟನೆ
 ಸರ್ವಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯಫಲವೆಂದೆರಗಿ ಭಾವತಿಯು || ೨೦೮

ಮಂಗಳಾಂಗನೆ ಮದನತಿತನಿ
 ನ್ನಂಗಳ ದರುಶನವಯನ್ನಯ
 ಕಂಗಳಿಗೆ ಒರುರಮ್ಯ ದೇವನೆ ನಿನ್ನ ರೂಪಮಯ |
 ರಂಗಮಯ ನಿನ್ನಂಗೆ ನಯನಕೆ
 ರಂಗುನೀಡಿತದೆನೆಗೆ ನಿಮಿಷದಿ
 ತಿಂಗಳಿಗೆ ನೀನೊಮ್ಮೆ ದರುಶನವೀಯ ಬೇಕೆಂದ || ೨೧೦

ವೆಂಕಟೇಶನ ಭಕ್ತಿಯಿದು ವನ
 ಕಂಕಂಸಲಾ ಜನ ಹೊಕ್ಕೊ ದ್ರವ್ಯವ
 ಶಂಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಿಯುತಿರ್ಪರು ಸ್ವಾಮಿ ಸನ್ನಿಧಿಗೆ |
 ವೆಂಕಟನ ಸಹಜಾತ ಶುಭ ನಾ
 ಮಾಂಕಿತನು ಗೋವಿಂದರಾಜನು
 ಅಂಕರಗಣಹ ದ್ರವ್ಯರಾಶಿಯನಳಿದು ಬೆಡಾಗಿ || ೨೮೯

ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವ
 ತಾನು ಬಸವಳಿದಿಹೆನು ಮುಂದಿನ
 ದೇನು ಪರಿಯೆಂದೆನಲು ತಿಳಿಸಿದನವನಿಗೀ ತೆರದಿ |
 ಜ್ಞಾನಿ ನಿನ್ನಯ ಕರದ ಹಸ್ತದ
 ದಾನ ಧನರೇಖೆಗಳೆ ಕಾರಣ
 ನೀನು ರಾಶಿಯನಳಿಯೆ ಹೆಚ್ಚು ವೃದ್ಧಕೆ ನೀನಿನ್ನು || ೨೯೦

ಬೆಟ್ಟದಡಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯಲು
 ಕಟ್ಟಿಸುವನೊಂದಾಲಯವ ನೀ ವನ
 ಎಷ್ಟು ವೋಗುತಲಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸೆಂದೊರೆಯಲಾಕ್ಷಣದಿ |
 ಬೆಟ್ಟದಡಿ ಗೋವಿಂದ ನೆಲೆಸಲು
 ಪಟ್ಟಣಕೆ ಪೆಸರಾದುದೀಚೆಗೆ
 ಹುಟ್ಟಿತಿದು ಗೋವಿಂದರಾಜನ ಪಟ್ಟಣದ ಪೆಸರು || ೨೯೧

ಮಹಿಮೆಯಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟಾಚಲ
 ಮಹಿಯೊಳಗೆ ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠ ಭಕ್ತರ
 ಬಹುವಿಧದಲಾರ್ಕರ್ಷಿಸುತ್ತಿಹ ಸರ್ವಜನಗಂಥಿಯು |
 ಸುಸುಲಾರದ ಬವಣೆಗಳ ತಾ
 ದೊಸುಂತಿರುವನು ಕಲಿಯುಗದ ನಿಜ
 ಮಹಿಮೆಯಿದು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೊಲಿದ ಸಜ್ಜನಕೆ || ೨೯೨

ಕಷ್ಟಗಳು ನಮ್ಮಾರ್ಜಿತದಿ ನಮ
 ಗೆಷ್ಟು ತೊಡರಲು ಶ್ರೀನಿವಾಸನಿ
 ಗಿಷ್ಟವಾದರೆ ಸುಲಭವಿದು ನಮ್ಮಂಜನಾರ್ಜಿತವು |
 ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ನಿಯಮವಿದು ನಾ
 ವೆಷ್ಟು ವಿಧದಿಂದಾರ್ಜಿಸಿದೊಡದ
 ರಷ್ಟು ಫಲಗಳ ಸಲಿಸುತೀರುವನು ನಿತ್ಯಜೀವನದಿ || ೨೯೩

ಬೆಟ್ಟದಲಿ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ಬೆಟ್ಟದಡಿ ಗೋವಿಂದರಾಜನು
 ಗಟ್ಟಿಗರು ಕಲಿಯುಗದ ಭಕ್ತರ ಕಷ್ಟಗಳೆಯಲ್ಯೆ |
 ಕೊಟ್ಟ ಮಂಡೆಯ ಮೊದಲು ಭಕ್ತರು
 ತೊಟ್ಟ ಮಡಿಯೊಳು ಮುಗಿ ಜಳಕವ
 ಗಿಟ್ಟಿಸುವರಕ್ಕಧಿಕ ಪೂಜೆ ದೇವದರ್ಶನದಿ || ೨೯೪

ನಡೆದು ಗಿರಿಯಿಂದಡಿಗೆ ಸುಜನರು
 ಪೊಡಮಡುತ ಗೋವಿಂದರಾಜನ
 ಕಡಂಕರಂಜನಾಗರದಿ ಮುಳುಗುವರಧಿಕ ಭಕ್ತಿಯಲಿ |
 ತೊಡರುವತಿ ಕಷ್ಟಗಳನೆಲ್ಲವ
 ಬಿಡಿಸುವರು ಸೋದರರಂ ಭಕ್ತರ
 ನಡತೆಗನುಗುಣವಾಗಿ ತಿರುವತಿ ಪೂಜ್ಜೀಶ್ವರಲಿ || ೨೯೫

ಅಗಣಿತಾದ್ಭುತ ಪೂಜ್ಯಪುರುಷನ
 ಸುಗುಣ ಸತ್ವಕೆ ದಿನದಿನಕೆ ಜನ
 ದ್ವಿಗುಣ ಸುಖ್ಯೋಪಧಿಕವಾಗುತಲಿಯುದು ನಿತ್ಯದಲಿ |
 ಜಗವ ಸಿರಿಗಕ್ಕಧಿಕ ತಿರುವತಿ
 ಯುಗಪುರುಷ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ಸೋಗರೆ ಮಿಗಿಲ್ಲಿನ್ನಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ತೆರದ ಕ್ಷೇತ್ರವಿದು || ೨೯೬

ಏಳುಬೆಟ್ಟಗಳೊಡೆಯ ವೆಂಕಟ
 ನಾಳುತಿರುವನು ವೆಂಕಟಾದ್ರಿಯ
 ಬಾಲಿಸುತ್ತಿಹ ಸಪ್ತಗಿರಿಗಳವಾಸ ತಾನೆಂದೊಪ್ಪಿ ತಿರುವಲೆಗೆ |
 ಲೋಲ ಶೇಷಾದ್ರಿಯೊಳು ಪವಳಿಸಿ
 ಮೇಲೆ ಸಿಂಹಾದ್ರಿಯನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ
 ಕಾಲದಲಿ ಗರುಡಾದ್ರಿಗೇರುಕಲಂಜನಾದ್ರಿಯಲಿ || ೨೯೭

ನರಯಣಾದ್ರಿಗಳೊಡೆಯ ವೆಂಕಟ
 ವರದವೃಷಭಾದ್ರಿಯಲಿ ಕರುಣಿಸಿ
 ಸುರಕುಲನ ಸಪ್ತಾದ್ರಿಗೊಪ್ಪುವ ದೇವವೆಂಕಟನು |
 ಸುರನರರುಗಳಿಗಳಿಗಣತಭಯವ
 ನಿರುತ ನೀಡುತ ಗಿರಿಗಳಲಿ ತಾ
 ನಿರುವ ಪರಿಯಂತರವು ಕರುಣಾಧಾರ ಸುರಿಯಂವುದು || ೨೯೮

ಹಿಂದೆ ಭಕ್ತರು ಗಿರಿಯ ದಾರಿಯೊ
 ಳೆಂದು ನಡೆಯುತಲಿದಾರಾ ಗೋ
 ವಿಂದ ನಾಮವ ಭಜಿಸುತ್ತೆಲ್ಲರು ಪಯಣ ಮಾರ್ಗದಲಿ |
 ಇಂದು ಭಕ್ತರುಗಳಿಗೆ ವಾಹನ
 ಒಂದರೊಂದೊಂದಿರುವುದರಿಂ
 ದವವಾಯಿತು ಪಯಣ ಗಿರಿಗಳೊಡೆಯನಿರುವೆಡೆಗೆ || ೨೯೯

ಸಾಗುತಿರುವೀವಾಹನದಿ ಜನ
 ಹೋಗುತಿರುವರು ಬಹಳ ಸುಲಭದ
 ಸೋಗಿನಲಿ ನಿಜಭಕ್ತಜನಗಳು ಗಿರಿಯ ದೊರೆಯೆಡೆಗೆ |
 ರೋಗರುಜಿನಗಳೆಲ್ಲವನು ಭವ
 ರೋಗಿ ವೆಂಕಟರಮಣ ದರುಶನ
 ನೀಗುವುದು ಭಕ್ತಾದಿಗಳ ಮನದೀಕ್ಷೆಗನು ಗುಣದಿ || ೩೦೦

ಇಷ್ಟವಾದರೆ ಶ್ರೀನಿವಾಸಗೆ
 ದಷ್ಟು ಸುಲಭವೋ ಭವದ ಕೋಟಿಯ
 ಕಷ್ಟಗಳ ದೂಡುವನು ಕರುಣದಿ ದಯಾಮಯಾಂಕಿತನು |
 ಕುಷ್ಟಿಯಿಲ್ಲದ ಜನಕಿ ದರಂಶನ
 ವೆಷ್ಟು ಪುಣ್ಯವೋ ದೊರಕಲಿಲ್ಲಾ
 ದೃಷ್ಟವೆಂದು ದುರಾಸೆ ಪಟ್ಟರೆ ದೈವದೃಷ್ಟಿಸನು || ೩೦೧

ದೇವದೇವನೆ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯು
 ದಾವಪರಿಯಲಿ ದೊರಕಿತನಗಿಂ
 ದಾವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋಮೇಣಿತ್ತ ಕರುಣೆಯದೊ |
 ಅವ ವೇದಾಧ್ಯಯನ ಪುರುಷರ
 ಭಾವನೆಗೆ ನೀ ದೊರೆಯೆಯಲ್ಲದೆ
 ದೇವಕೋಸುಕ ನಿನ್ನ ಮಹಿಮೆಯನನಿತು ಒಳ್ಳೆ ಸಲಿ || ೩೦೨

ಇಂದು ಭಜಗೋವಿಂದ ಭಕ್ತರ
 ಮುಂದೆ ನಿಜ ಗೋವಿಂದ ಮುಕ್ತಿಗೆ
 ತಂದೆ ನೀ ಗೋವಿಂದ ತಿರುಪತಿಯಿಂದ ಗೋವಿಂದ |
 ಮಂದರಿಗೆ ಗೋವಿಂದ ನೀ ಸಲ
 ಹಂದವರ ಗೋವಿಂದ ನಿನ್ನಯ
 ಕಂದರಿಗೆ ಗೋವಿಂದ ನಿತ್ಯಾನಂದ ಗೋವಿಂದ || ೩೦೩

ವಲ್ಲಭನ ನೇಮದಲಿ ರಂಜಿತ
 ವಲ್ಲಭೆಯು ತಾನಾಗಿ ನೆಲಸಿಹ
 ಳ್ಲಿ ಮಂಗಳಾಪ್ತರದಿ ದೀನರ ವರದ ತಾನಾಗಿ |
 ಎಲ್ಲಸಿದಿಸಂಪದಕಿ ವಾಹಿಸಿ
 ಕಲ್ಲಿನಾಕಾರದಲಿ ನೆಲಸಿರು
 ವಲ್ಲಿ ನೀಡಂತಲಿಹಳು ಭಕ್ತರ ಮುಕ್ತಿ ಸಂಪದವ || ೩೦೪

ತಿರವ ಪದದಡಿಯಿಟ್ಟು ವಂದಿಸಿ
 ತಿರುಗಿ ತಾಮೇಲೆದ್ದು ನೋಡಲು
 ತಿರುಮಲೆಯ ತ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ವಸಾಯವಾಗಿರಲು |
 ತೆರೆದ ಕಣ್ಣುಳ ಮರೆದು ಭಕ್ತನು
 ಪರಮ ಮಂಗಳ ಮೂರ್ತಿ ರೂಪವ
 ಧರಿಸಿ ವನದೊಳು ನಿತ್ಯಜೊತೆಯಲಿ ಪಗಡೆಯಾಡುತ್ತಿರೆ || ೩೨೦

ಒಂದು ದಿನ ಬಾಲಾಚಿ ಭಕ್ತನ
 ಮಂದಿರದೊಳಾಡುತ್ತಿರೆ ಪಗಡೆಯ
 ನೊಂದು ದನಿಯನು ಕೇಳಿ ತಾನಿಂತೆಂದ ಭಾವಚಿಗಿ |
 ಅಂದನಾರೋ ಕರೆದ ನಿನ್ನನ
 ದೆಂದು ಪೇಳಲು ಒಂದು ಹೊರಗಾಡೆ
 ಯೆಂದ ಭಾವಚಿ ನೋಡಿ ಮರಳಿದನಾರ ಕಾಣದೆ || ೩೨೧

ಅಲ್ಲಿಯಾಶ್ರಮದೊಳಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯು
 ಯಿಲ್ಲವಾದುದ ಕಂಡು ಭಾವಚಿ
 ಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ ದೇವ ಬಿಟ್ಟಿಹ ಕಾರವನು |
 ಎಲ್ಲಿ ಘೋದರೊ ಸ್ವಾಮಿ ಹಾರವ
 ನಿಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಹ ಮರಳಿ ಹಾರಕೆ
 ಇಲ್ಲಿ ಬರುವರೆ ಮರೆತು ಹೋಗಿಹರೆಂದು ಚಿಂತಿಸುತ || ೩೨೨

ವನನನದು ಬೆಳಗಾಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯು
 ಮನಗೆ ಬರದುದ ಕಂಡು ತವಕದಿ
 ತನಗೇ ತಾನೇ ಕೊಂಡು ಬಂದನು ಕಂಡಿಹಾರವನು |
 ಅನಿತರೊಳು ಪೂಜಾರಿ ಕರ್ತರ
 ಮನಗೆ ಸ್ವಾಮಿಯ ಹಾರ ಕಾಣದೆ
 ಎನಯದೆಲಿ ದೂರಿತ್ತರಭಕಾರಿಗಳು ಸ್ಫುಧಿಗೆ || ೩೨೩

ಅಬ್ಬರದ ಭಂಗಿಲೆದ್ದು ಹಾರದ
 ಬೊಟ್ಟಿಯೊಳು ಜನರಿರಲು ನಿಲಯಕೆ
 ಮುಟ್ಟಿನೊಳು ಭಾವಾಜಿ ತಂದನು ಕಂಠಿಹಾರವನು |
 ಕೊಟ್ಟದೀ ಬೈರಾಗಿ ಕಳ್ಳನು
 ತಬ್ಬಿರಿವನನು ಬಿಡದೆ ಜನರಂ
 ದಬ್ಬಿರಿಸೆ ಪೂಜಾರಿ ವರ್ಗವು ಧರ್ಮದಧಿಕಾರಿ || ೩೨೫

ಬಿಡಿರಿ ಬೈರಾಗಿಯನು ನೀವ್ಗಳಂ
 ಹೊಡೆಯಬೇಡಿರಿ ನಾನು ಪರಿಕಿಸಿ
 ಕೊಡುವೆ ಸತ್ಯವನನಲು ದೂರಕೆ ಸರಿದ ಜನರೊಲ್ಲ |
 ನಡೆದುದೊಲ್ಲವ ಧಣಿಗೆ ಪೇಳಲು
 ನುಡಿವರಿವನೊಳು ಪಗಡೆಯಾಡ
 ಲೊಡೆಯ ಒಂದನೆ ದಿಟವೆ ಕಳ್ಳನ ಮಾಡಿದಂದೆನುತ || ೩೨೬

ಒಳ್ಳೆಯವರಾಗಳಿಹರು ಸುಜನಕೆ
 ಕಳ್ಳನಾಗುವನುಂಟು ಕುಹಕಿಗೆ
 ಪೊಳ್ಳುಮಾತುಗಳಾಡುವರಂ ಜನ ಸಮಯಸಾಧನೆಗೆ |
 ತಳ್ಳಿಕಾಲವ ಕಳೆದು ನೋಡಲು |
 ಕಳ್ಳನೇ ಬೈರಾಗಿಯಾಗುವ
 ನಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ತಿಳಿದು ನೈಜವ ಸತ್ಯ ಪರಿಕಿಸಲು || ೩೨೭

ವಿನಯತೆಯ ಸೌಭಾಗ್ಯ ಪರ್ಮೆಯಂ
 ನೆನಿತು ಕಾಣ್ವರು ತನ್ನ ಜಾಣ್ಮೆಯ
 ತನವನರಿಯದ ಲೌಕಿಕಾತ್ಮಕ ವಂದಮತಿಯುತರು |
 ಮನದ ನೆಲೆ ನಿಜವರಿಯದಾತನು
 ಕನವರಿಸೆ ಪರರಿಂಗಿತಾರ್ಥಕೆ
 ದಿನಗಳಳಿದರು ತಿಳಿಯಲಾರರು ಸತ್ವಗುಣಯಂತನ || ೩೨೮

ಕೊಂಡು ತಂದಧಿಕಾರಿಗಳು ಭೂ
ಮಂಡಲಾಧಿಪ ವಿಜಯನಗರದ
ದಂಡದಧಿಪತಿ ಕೃಷ್ಣದೇವನ ರಾಯನರಮನೆಗೆ |
ಮಂಡಿಸಲು ಪೂಜಾರಿಗಳು ಬಲು
ಕೆಂದದಂತಹ ಕುಹಕ ನುಡಿಗಳ
ಮಂಡಲೇಶನು ಸತ್ಯದನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಮನಮಾಡಿ ||

೩೨೯

ತಿಳಿದು ವಿವರವ ಯೋಗಿಯೊಳು ದೊರೆ
ತಿಳಿಸಿ ಪರಿಕಿಸಲೊಂದು ಮಾರ್ಗವ
ಸುಳಿವಕೊಟ್ಟನು ರಾಜ ಭಾವಾಜಿಯೊಳೇ ತೆರದಿ |
ಸುಲಿದ ಕಟ್ಟಿನ ಗಾಡಿಯೊಂದನು
ಕಳಿಸುವನು ನೀನೊಂದು ರಾತ್ರಿಗೆ
ಉಳಿಸದಲೆ ನೀ ತಿಂದರೆಲ್ಲವ ನಿಜಕೆ ಬೈರಾಗಿ ||

೩೩೦

ಎಂದು ಕಟ್ಟಿನ ಗಾಡಿಯೊಂದನು
ತಂದು ಕೊಳಡಿಗೆ ಸುರಿದು ಯೋಗಿಯೆ
ತಂದು ಮುಗಿಸಲು ಭಕ್ತನೀನಹೆಯೊಂದು ರಾತ್ರಿಯಲಿ |
ಅಂದು ಕೊಳಡಿಯ ಬೀಗಮುದ್ರೆಯ
ಬಂಧನದಿ ತಾನಿರಿಸಿ ರಾಯನು
ಬಂದನಿತ್ತಲು ಯೋಗಿ ಕಟ್ಟಿನ ರಾಶಿಯನು ಕಂಡು ||

೩೩೧

ನಾನು ಕಟ್ಟನು ತಿನ್ನದಿರೆ ಮುಂ
ದೇನು ಗತಿಯೆಂದಂಜದಲೆ ಪರಿ
ಧ್ಯಾನದಲಿ ಭಾವಾಜಿ ಮುಳುಗಿದನಂದು ರಾತ್ರಿಯಲಿ |
ನಾನು ನನ್ನದದೇನು ಸರ್ವಕೆ
ನೀನೆ ಕಾರಣದಾವ ತಪ್ಪಿಗೆ
ನೀನು ಎನಗೀ ಪರಿಯನೊಡ್ಡಿದೆಯೆಂದು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ||

೩೩೨

ಕರಿಯು ಮೊರೆಯಲು ಪೂರೆಯಾಹನ
 ತರಳ ಕರೆಯಲು ಬಂದೆ ಕಂಬದಿ
 ತರುಣಿ ಹರಿಯೆಂದೊರಲೆ ಮಾನವ ಕಾಯೆ ಸಮಯದಲಿ |
 ಧರಣಿಯನು ಸಂರಕ್ಷಿಸಿದೆ ನಿಜ
 ವರಿತು ಪಾಂಡವ ಪಕ್ಷವಹಿಸಿದೆ
 ಧುರದೊಳಗೆ ತಲೆಗಾಯ್ದ ಪಾರ್ಥನ ಕರುಣಿಸೈ ದೇವ || ೩೩೩

ಈ ಪರಿಯ ಸದ್ಭಾವದೊಳಿಗಾ
 ತಾಪಸೋತ್ತಮ ಸ್ಮರಿಸಿ ನಿದ್ರಿಸ
 ಲಾಪರಾತ್ವರ ಮೂರ್ತಿ ಬಂದನು ಕರಿಯ ರೂಪದಲಿ |
 ಶಾಪನಾಶಕ ಕಬ್ಬುರಾಶಿಯ
 ತಾಪವಿಲ್ಲದೆ ತಿಂದಂ ಜಾಪದಿ
 ತಾಪಸಿಯನೆಚ್ಚಿಸಿದ ಬೆಳಿಗಾಯ್ದೆಂದಂ ಗೊಂಡಿಲಲಿ || ೩೩೪

ನೋಡಿ ಕಬ್ಬಿನರಾಶಿ ಕಾಣದೆ
 ಪಾಡಿದನು ಭಾವಾಟಿ ದೇವನಂ
 ನಾಡಿದೊಡೆಯನು ಭಕ್ತ ರಕ್ಷಕನೆಂದು ಕೈ ಮುಗಿದು |
 ಜಾಡಿಸಿತು ಗಜ ರೋಂಕಾಶ ಶ್ಲೂಢಿ
 ಕೂಡಿ ಬಾಗಿಲ ತರೆಯ ಕಂಡರು
 ಓಡಿ ಹೋದಾಗಜವನೆಲ್ಲರಂ ದೃಷ್ಟಿಯಂತ್ಕದಲಿ || ೩೩೫

ದೇವ ಬಂದನು ಗಜದ ರೂಪದಿ
 ಭಾವಜಿಯ ಪೂರೆಯಲೈ ದಿಟವಿದು
 ನಾವು ಖಳಸನ್ಯಾಸಿಯೆಂದು ತಪ್ಪುಕವ್ವೆಂದು |
 ಆವರಿಸಿ ಜನರೆಲ್ಲ ಯೋಗಿಯ
 ನೀವು ಭಕ್ತರು ಕ್ಷಮಿಸಬೇಕೆಂ
 ದಾವ ಜನಗಳು ಮಂಣದು ಬಿದ್ದರು ಭಕ್ತನಡಿಗಳಿಗೆ || ೩೩೬

ಮೊರೆಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಬಂದೂ ಭಕ್ತನ
 ಪೊರೆಯಲಾ ಜನರಲ್ಲ ಭಕ್ತಾ
 ಭರಣನೆಂಬುದು ನಿತ್ಯಸತ್ಯವಿದೆಂದು ಶ್ರೀಹರಿಯ |
 ಕರವ ಜೋಡಿಸಿ ಮುಗಿದು ಬಾಯಲಿ
 ಹರಿಯ ಭಜಿಸುತ ಹತ್ತಿರಾಮನ
 ಕರುಣೆಯೆಂದು ಗಜರೂಪದರ್ಶನವೆನುತ ಸಂತಸದಿ || ೩೩೭

ಭವದ ಭಯದಲಿ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯು
 ದಿವಿಜರಿಗೆ ಸಮಭಕ್ತ ಭವಜೆಗೆ
 ಭವನವೊಂದನು ನಿರ್ವಿಸಿದರಾ ಜಾವವೈದಲಿ |
 ಇವನ ಜನ ಬಹುಕಾಲ ಸ್ವಾಮಿಯ
 ಸವಿಯ ದರುತನದಂತೆ ಕಂಡರು
 ದಿವಿಜಕೋಟಿಯ ಬೆರಗುಗೊಳಿಸಿದ ಭಕ್ತನಿವನೆಂದು || ೩೩೮

ಇದಲಿರಲು ಕಡೆಗಾಲವಡರಲು
 ಹರಿಯ ಚರಣಕೆ ಕುಸುಮವಾಗಲು
 ಹೊರಟನಾ ಭಾವಜೆಯು ಹರಿಪುರಿಗಿರಿಸಿ ದೇಹವನು ||
 ನೆರೆದ ಸಜ್ಜ ನರಲ್ಲ ಮನದಲಿ
 ಸ್ಮರಿಸುತೀ ಬೈರಾಗಿ ಭಕ್ತಿಗೆ
 ದೊರಕಲಾ ಹರಿಸೇವೆಯೆನ್ನುತ ನೆನೆದರಾ ಹರಿಯ || ೩೩೯

ಹತ್ತಿರಾಮನ ಗತಶರೀರವ
 ನಿತ್ಯಪಾಪವಿನಾಶಿನಿಯ ಕಡೆ
 ಯತ್ತ ದಾರಿಯ ಮಧ್ಯೆ ಪಸರಿಸಿ ಚಿತೆಯನಂತ್ಯದಲಿ |
 ಭಕ್ತಿಯೆಂ ಜನರೊಂದಿಸಲು ಚಿತೆ
 ಯತ್ತ ಸ್ಥಳದಿ ಸಮಾಧಿಯೊಂದನು
 ಕೆತ್ತಿಸಿರುವರು ನಿತ್ಯದರಂತನ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆಗೆ || ೩೪೦

ಭೂರ್ವದಲಿ ವಸುವೆಂಬ ಬೇಡನಿ
 ಗೋರ್ವ ಸತಿ ಚಿತ್ರಾವತಿಯು ನಿಜ
 ಕೀರ್ವರೂ ಬಹು ಭಕ್ತಜನರಾ ವೆಂಕಟಾಚಲದಿ |
 ಈರ್ವರಡವಿಯ ಜೇನುತುಪ್ಪದ
 ಪೂರ್ವಬಿದಿರಕ್ಕಿಗಳು ಸರ್ವದ
 ಸಾರ್ವಭೌಮನು ತ್ರೀನಿವಾಸನಿಗಿಷ್ಟವೆಂದೆನುತ | ೩೪೦

ಅಟವಿಯಲಿ ನಿಜ ಬುಡೆಯೊಂದನು
 ದಿಟವಿದನೆ ತ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ
 ನಟನು ಮೂಜಗಕೆಂದು ನೈವೇದ್ಯವನು ಮಾಡುತಲಿ |
 ಕುಟಿಲರಹಿತರು ತಮ್ಮ ಭಕ್ತಿಯ
 ಜತರದಿಂದ ಸುವೀರನೆಂಬುವ
 ಹುಟದ ಭಕ್ತ ಕುಮಾರನೊಬ್ಬನ ಪಡೆದು ಹಿಗ್ಗಿನಲಿ | ೩೪೧

ಶಂದೆತಾಯ್ಗೆ ಳಗಧಿಕ ಭಕ್ತನ
 ದೊಂದು ದಿನ ನೈವೇದ್ಯವಿಲ್ಲದೆ
 ನೊಂದು ಶಕ್ತ ಸುವೀರ ವಿಷಿನದಿ ಶಂದ ವರಾಂಸವನು |
 ಕಂದು ದಿನಪ್ರತಿಯಂತೆ ಸ್ವಾಮಿಯ
 ಮುಂದೆ ನೈವೇದಿವುದ ನೋಡಿದ
 ತಂದೆ ಕೋಪದಿ ಸೆಳೆದು ಕೊಲ್ಲಲ್ಯತ್ತೆ ಕತ್ತಿಯನು | ೩೪೨

ಭಕ್ತ ನಿನ್ನ ಕುಮಾರ ಹೆಚ್ಚಿನ
 ಭಕ್ತನೆನ್ನುತ ಕನ್ನ ದರುಶನ
 ಮುಕ್ತಿಯದು ನಿವಗೊಂದು ತಿಡಿದನು ಭಕ್ತನಾ ಕರವ |
 ಭಕ್ತಿಯೊಂದು ಪ್ರಧಾನವಲ್ಲದೆ
 ಭಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಸೊಡೆ ಸಲ್ಲದು
 ಭಕ್ತರಿಗೆ ನಿಜ ಭಕ್ತಿಯೇ ಸಿರಿಯಿಂದ ತ್ರೀರಮಣ | ೩೪೩

ಭೀಮನವ ಕುಂಬಾರ ವೃತ್ತಿಯ
 ನೇಮದಲಿ ನುದ್ಧಾಕ ಗ್ರಾಮಕ
 ಧೀಮನಿದ್ದ ನು ವೆಂಕಟಾಚಲಕೃದು ಮೈಲಿಯಲಿ |
 ಭೀಮ ಬಹುಬಡತನದಲಿದ್ದ ರು
 ಸ್ವಾಮಿಗವ ಸಂಪ್ರೀತಿ ನುಡಿಯಲು
 ನಾಮ ಭಜಗೋವಿಂದನಲ್ಲದೆ ಬಾಯೊಳಿಸಿತಿಲ್ಲ || ೨೪೫

ಮಂತ್ರ ನಾಸನದಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಮಿಯ
 ನುಣ್ಣ ನೆಯ ಪ್ರತಿಮೆಯನು ನಿರ್ಮಿಸಿ
 ಮಂತ್ರ ನಿಂದಲೆ ಹೂವಿನಾರವ ಮಾಡಿ ಪೂಜಿಸುತ |,
 ಕಣ್ಣ ತಣಿಸುವ ತನಕ ದೇವನ
 ಬಣ್ಣ ದಲಿ ಮನಬೆರತು ಭೀಮನು
 ತಣ್ಣ ನೆಯ ಜೀವನವ ನಡೆಸುತಲಿದರ್ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೨೪೬

ಹೆಚ್ಚಿ ದತಿ ಸಂತಸದಲೊಂದಿನ
 ಅಚ್ಯುತನ ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಭಕ್ತಿಗೆ
 ಮೆಚ್ಚಿ ದರುಶನವಿತ್ತು ಹರಸಿದ ಭಕ್ತದಂಪತಿಯ |
 ಸಚ್ಚರಿತ ಸಂವನ್ಮ ರೀವರ
 ಮೆಚ್ಚಿ ತರಿಸಿ ವಿಮಾನವನು ತ
 ನ್ನಿಚ್ಚಿಯಲಿ ಕುಂಬಾರನನು ವೈಕುಂಠಕೇರಿಸಿದ || ೨೪೭

ಅಂದು ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ವೇಳಿದ
 ದೊಂದು ಮಾತಿನ ತೆರದಿ ನಿಲಯದೊ
 ಳಂದು ನೈವೇದ್ಯವದು ನಡೆವುದು ಮಣ್ಣ ಪಾತ್ರೆಯಲಿ |
 ಮಂದರಿಗೆ ಕಂದರ್ಪಜನಕನು
 ತಂದೆಯೆಂಬುದಕೊಂದು ನಡೆಯಿಂದ
 ನೆಂದು ತಿಳಿಯುವುದುಚಿತ ಭಕ್ತರ ಮುಕ್ತಿ ಸಾಧನೆಗೆ || ೨೪೮

88 ಹರಿಜನ ಚಿನ್ನನ ಪಾದರಕ್ಷೆ ಪ್ರಸಂಗ

ಚಿನ್ನ ನೆಂಬುವನೋರ್ವ ಹರಿಜನ
ತನ್ನ ವೃತ್ತಿಯ ಪಾದರಕ್ಷೆಗ
ಳನ್ನು ಮಾಡುತ ಮಾರಿ ಗಳಿಸಿದ ಗಳಿಕೆಯಲಿ ನಿತ್ಯ ।
ತನ್ನ ದೇವರು ವೆಂಕಟೇಶನಿ
ಮುನ್ನ ಪೂಜಿಸಲೆಲ್ಲ ವಸ್ತುಗ
ಳನ್ನು ಹವಣಿಸಿ ಭಕ್ತಿಯಿಂ ಪೂಜಿಸುತಲಿರುತ್ತಿರಲು । ೩೪೯

ಕೆಲವು ಕಾಲವನಿಂತು ಚಿನ್ನನು
ಕಳೆದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿಂತು ಮನದಲಿ
ಬಳಕೆ ತಾನೇ ರಕ್ಷಿಸಿ ಪಾದುಕೆಗಳನು ದೇವನಿಗೆ ।
ಬಲಿದ ಭಕ್ತಿಯೊಳರ್ಪಿಸಲು ತಾ
ನಲಿದನಲ್ಲದೆ ದೇವನೆನ್ನುತ
ತಿಳಿಯೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿರ್ವ ಸ್ವಾಮಿಯ ಪಾದದಳತೆಯನು । ೩೫೦

ಬಹುವಿಧದಿ ಚಿಂತಿಸುತಲೊಂದಿನ
ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಂ ಭಾವದಲಿ ಸ
ನ್ನಹಿಣನಾಗುತ ವೆಂಕಟೇಶನ ಭಾವಚಿತ್ರದಡಿ ।
ಮಹಿಯ ಪಾಲಕ ಬಡವನಿಗೆ ಮನ
ವಹಿಸಿ ಚಿನ್ನಯ ಪಾದದಳತೆಯ
ಮಹಿಮೆಯಲಿ ನೀ ಕರಂಜಿಸೆನ್ನುತ ಚಿನ್ನ ದೇಡುತಲಿ । ೩೫೧

ಭಾವಶುದ್ಧದಿ ಬಿಳಿಯ ವಸನವ
ಕಾವ ದೇವನ ಮುಂದೆ ಹಾಸುತ
ತೇವದಕ್ಕಿಯ ಹಿಟ್ಟಿನಿಟ್ಟಿನು ಪಾದ ಮುದ್ರಿಸಲು ।
ಆವ ಪರಿಯಲಿ ನಿನ್ನ ಕರೆಯುವ
ಭಾವವದು ತಾನರಿಯೆ ದೇವರ
ದೇವ ನೀ ಕೃಪೆಮಾಡು ಬೇಡುವೆನೆಂದು ಮಲಗಿದನು । ೩೫೨

ಭಾವುಕರ ಸಂಕಟ ನಿವಾರಕ
 ದೇವ ವೆಂಕಟರಮಣ ಭಕ್ತನ
 ಭಾವನೆಗೆ ತಾನೈದು ಒತ್ತಿದ ಪಾದದಳತೆಯನು |
 ಅವ ಜನ್ಮದ ಪುಣ್ಯವೋ ಎನೆ
 ಗಾವ ಮುಕ್ತಿಯ ಕರುಣೆಯೋ ನಿಜ
 ದೇವನಿತ್ತಿಹ ಪಾದದಳತೆಯಿದ್ದನ್ನು ತಾ ಚಿನ್ನ || ೩೫೩

ಕರುಣದಲಿ ಮೈದೋರಿದೆನ್ನಯ
 ಚರಣವಿದು ಪಾಂಚಾಲಿ ನಮಿಸಿದ
 ಚರಣವಿದು ಗಂಗೆಯನು ಸೃಷ್ಟಿಸಿದ ಚರಣಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದ |
 ಚರಣವಿದು ನಿಜಧರಣಿಯೊತ್ತಿದ
 ಚರಣವಿದು ಹನುಮಂತನಪ್ಪಿದ
 ಚರಣವಿದು ತಾಗುವುದು ಭಕ್ತರ ಪರಮ ಪುಣ್ಯಫಲ || ೩೫೪

ಸ್ವಾಮಿ ಕರುಣೆಗೆ ಪಾದದಳತೆಯ
 ನೇಮದಲಿ ಜೊತೆ ಪಾದರಕ್ಷೆಯ
 ಪ್ರೇಮದಿಂದೊಲಿದವನು ಪೂಜಿಸಿ ಭಾವತುದ್ಧಿಯಲಿ |
 ಸೋವಸೋದರಿಯರನೆ ನಿಲಯದಿ
 ಸ್ವಾಮಿಗರ್ಜಿಸಲೆಂದು ಚಿನ್ನನು
 ರಾಮಪಾದುಕೆಯನ್ನು ಭರತನು ತಂದ ಪರಿಯಂತೆ || ೩೫೫

ತಡವರಿಸಿ ಬರುತ್ತಿರಲು ದ್ವಾರದಿ
 ತಡೆದರವನನು ಕೀಳು ಹರಿಜನ
 ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲನಂತು ಸೇರಿದೆಯೆಂದು ಘಳಿಸುತಲಿ |
 ಹೊಡೆದು ತಳ್ಳಲು ಚಿನ್ನ ಬೆಟ್ಟದ
 ಒಡೆಯ ನೀನಿದೆನ್ನ ರಕ್ಷಿಸಿ
 ಸಡೆಯಬೇಕೆನಲಾಗ ಭಕ್ತನ ಮೊರೆಯ ಲಾಲಿಸಿದ || ೩೫೬

ಸಿರಿಯರಸ ಭಕ್ತನನು ರಕ್ಷಿಸಿ
 ಸರಸದಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಚಿನ್ನನ
 ಪರವೂ ಭಕ್ತಿಯ ಪಾದರಕ್ಷಿಯ ತೊಡಲು ಪಾದಗಳು |
 ಗಿರಿಪತಿಯ ಪಾದದಲಿ ಜ್ಯೋತಿಯ
 ತೆರದಿ ಮಿಂಚಲು ಚಿನ್ನನಡರಿದ
 ಹರನುಪದಲಿ ಬಳಸುತ್ತ ನಲಿದನು ಹರಿಯ ಚರಣವನು || ೩೫೭

ಚಿನ್ನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ದಕೆ ದೈವನು
 ಯನ್ನ ಸೇರುವೆಯೆಂದು ಹರಸುತ
 ನಿನ್ನ ಪಾದುಕೆಗಳನು ಧರಿಸುವೆನರ್ಥರಾತ್ರಿಯಲಿ |
 ಮುನ್ನ ಮಂಗಾಪುರಕೆ ಹೋಗಲು
 ನಿನ್ನ ಪಾದುಕೆಗಳನೆ ಧರಿಸುವೆ
 ನಿನ್ನ ಅಲಿಪುರಿಯಲ್ಲಿ ಬಟ್ಟುವ ನಿಲಯಕ್ಕೆಯು ವನು || ೩೫೮

ಎನುತ ವೇಳುತಲೆನ್ನ ಭಕ್ತರು
 ಎನಗೆ ಮಂಡೆಯ ಕೊಟ್ಟು ಬರುತಿರ
 ಲಿನಿತು ಮಂಡೆಯ ವೇಲೆ ಧರಿಸಲು ಪಾದರಕ್ಷಿಗಳ |
 ಎನಗೆ ಪ್ರಿಯವದು ನೀನು ತಿಳಿಯೆಂ
 ದೆನುತ ಚಿನ್ನಯ ಮಾಯವಾದನು
 ಅನುದಿನದೊಳೇ ಪಾದರಕ್ಷಿಗಳಲ್ಲಿ ತೋಣಿವಾವು || ೩೫೯

ಮುದದೊಳರ್ಪಿಸಿ ಪಾದರಕ್ಷಿಯ
 ಪದವಿಗೇರಿದ ಚಿನ್ನ ಹರಿಜನ
 ನಿಡನು ತಿಳಿದವಗುಂಟೆ ಜಾತಿಯನಂಟು ಜೀವನದಿ |
 ಮದನಜನಕನ ಪ್ರೀತಿಗೊಪ್ಪಲು
 ಮೊದಲು ವರ್ಜಿಪುದುಂಟೆ ಜಾತಿಯಂ
 ಮದವ ಪುಣ್ಯಪುರಾಣ ಪ್ರೇಮಿಗಳೆಲ್ಲ ಹರಿಸದಕೆ || ೩೬೦

ಂಕಟಾಚಲ ಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ಬಹು
 ಂಕಟಾಂಕ ಪುಣ್ಯತೀರ್ಥದ
 ಂಹಿಗಳ ಮಿತಿ ಮೂರನೂರವತ್ತು ನಾಲ್ಕನಲಂ ।
 ಂಕುರಿಸಿದರೆ ಪಾಪಗಳೆಯಲು
 ಂಕಟಾಚಲ ತೀರ್ಥವೊಂದರ
 ಂಲಂಕಂ ಜಳಕವೆ ಸಾಕು ದೂಡಲು ಪಂಚಪಾತಕವೆ ॥ ೩೬೦

ಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥಲಿ ವೆಂಕಟಾಚಲ
 ಂಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಪ್ಪವು ತೀರ್ಥ ಪುಷ್ಪರ
 ಂಲ್ಲಿ ನಾರಾಯಣನು ಮಾಡತಲಿದ್ದ ಜಳಕವನು ।
 ಂಲ್ಲಿವಾಧನು ಸತಿಯಸಹಿತದ
 ಂಲ್ಲಿ ಶ್ರೀಡೆಯನಾಡಲೆಚ್ಚಿದು
 ಂಲ್ಲಿ ಪುಷ್ಪರಣಿಯಲಿ ಪುಣ್ಯಪ್ರಭಾವ ದಿನದಿನಕೆ ॥ ೩೬೨

ಂದನೆಂಬುವ ಚಂದ್ರವಂಶಜ
 ಂಂದು ದಿನ ಸುತಧರ್ಮಗುಪ್ತನಿ
 ಂದು ರಾಜ್ಯವ ಬಿಟ್ಟು ವಿತಿನದಿ ತಪಕೆ ಪೋಗಿರಲು ।
 ಂದು ದಿನ ಮೃಗಬೇಟೆಯಾಡಲು
 ಂದು ದಿನವಿಡಿ ಬಳಲಿ ರಾತ್ರಿಯೊ
 ಂಂದು ತರುವಿನ ಕೊಂಬೆಯಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಕಂಠಿರಲು ॥ ೩೬೩

ಂದಿಯೊಂದನು ಸಿಂಹವಟ್ಟಿಸಿ
 ಂತಲು ಭಯಂದಲಿ ತಿರುತಿರುಗಿ ತಾ
 ಂನರೆಯ ತರುವನೆ ಹತ್ತಲಲ್ಲಿಯೆ ಕಂಡು ರಾಜನಿದ ।
 ಂಂದದಿ ಜಂಬುಕವೆಂದು ಯನ್ನಯ
 ಂರಿಯ ಮುಂಗಿಸುವಾಗೆಂದು ಭಯಂದಲಿ
 ಂನರೆಯು ಬೆದರಲು ಕಂಡು ಪೋಳಿತು ಕರಡಿಯಂತೆಂದು ॥ ೩೬೪

ಬೆದರಬೇಡಲೆ ರಾಜ ನಿನ್ನನು
 ವಧಿಸುವನು ನಾನಲ್ಲ ಎನ್ನಯ
 ವಧೆಗೆ ಕಾದಿದೆ ಸಿಂಹ ಮರದಡಿ ಕೆಳಗೆ ಬರಲೆಂದು |
 ಅದಕೆ ನೀ ನಡುರಾತ್ರಿಯವರೆಗೆ
 ಮುದದಿ ಪವಳಿಸು ಎನ್ನ ತೊಡೆಯಲಿ
 ಅದುವೆ ಕಡೆಯಲಿ ನಾನು ಮಲಗುವೆ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆನಲು || ೩೬೫

ದೊರೆಯು ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಮಲಗಲು
 ಸರತಿ ಬಂದುದು ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಗೆ
 ಕರಡಿರಾಜನ ತೊಡೆಯನಾಶ್ರಯಿಸಲ್ಲಿ ಪವಳಿಸಲು |
 ಕರಡಿ ದೊರೆಯನು ತಳ್ಳು ಹಸಿವೆಯ
 ಹರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವೆನೆನಲು ಸಿಂಹವು
 ಕರಡಿಯೊಪ್ಪದೆ ರಕ್ಷಿಸಿತು ನಿಜರಾಜತೀಲಕನನು || ೩೬೬

ನಡುವೆ ರಾತ್ರಿಗೆ ಕರಡಿರಾಜನ
 ತೊಡೆಯನಾಶ್ರಯಿಸಲ್ಲಿ ಮಲಗಲು
 ಫೊಡವಿಪನೆ ನೀ ತಳ್ಳು ಕರಡಿಯ ನೆನುಪಲಾ ಸಿಂಹ |
 ಒಡಲದಾಹವ ನೀಗುತಿಲ್ಲಿಂ
 ದಡವಿಯಲಿ ನಾ ಫೋಪೆ ನಿನ್ನನು
 ತೊಡರೆ ನಾನೆಂದೆನಲು ಸಮ್ಮತಿಯಿಂದ ಕರಡಿಯನು || ೩೬೭

ತಳ್ಳಿದನು ದೊರೆ ಧರ್ಮಗುಪ್ತನು
 ಬಳ್ಳಿಯೊಂದನು ಓಡಿದು ಚಂಗನೆ
 ತಲ್ಲಣಿಸಿ ಬೀರೊಂದು ಟೊಂಗೆಗೆ ಜಿಗಿದು ಜಂಬುಕವು |
 ಅಲ್ಲಿ ಸಿಂಹವ ಕುರಿತು ಜಂಬುಕ
 ಬುಣ್ಣೆ ನೀನು ಕುಬೇರನಿಗೆ ನಿಜ
 ದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯು ಭದ್ರ ನಿನಗಿದು ಗೌತಮನ ಶಾಪ || ೩೬೮

ನಾನು ಭೃಗುಕುಲಜಾತ ನಿನ್ನಯ
ಹೀನರೂಪವೆ ಬಿಡಿಸಿ ಮುನ್ನಿನ
ಜ್ಞಾನವನು ಕರಣಿಗಳೆ ಕರಡಿಯ ಕಾಮರೂಪಿನಲಿ |
ನಾನು ಬರೆ ವಿಶ್ವಾಸಭಾತುಕ
ಮಾನವಾಧೀಪನೇತನಿವನಿಗೆ
ಜ್ಞಾನಪಲ್ಲಟವಾಗಲೆನ್ನುತ ತಪಿಸಿತು ಕರಡಿ || ೩೬೯

ಶಾಪಗಳೆದಾ ಭದ್ರ ಹೊರಟನು
ಪಾಪಿ ಮೊರೆ ತಾ ಬುದ್ಧಿ ಭ್ರಮೆಯಲಿ
ಶಾಪಪಡುತಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದನು ದೇಶದೇಶಗಳ |
ಈ ಪರಿಯಲಾ ಧರ್ಮಗುಪ್ತನು
ಶಾಪಗಳೆಯಲು ಮಂತ್ರಿವರ್ಯರು
ಭೂಪನಂದನ ಕಂಡು ತಿಳಿಸಿದರೆಲ್ಲ ವಿವರವನು || ೩೭೦

ನೆಂದ ತನ್ನಯ ಮಗನ ಹುಟ್ಟಿಗೆ
ನೊಂದು ಜೈಮಿನಿವರನ ಬಳಗೈ
ತಂದು ಪೇಳಿದ ಸುತನ ದುಸ್ಥಿತಿಯದನು ಪರಿಪರಿಸೆ |
ಬಂದ ಭವ ತಾ ಮುನಿಯು ಪೇಳಿದ
ನೆಂದು ಮೆಂಕಟ ಪುಷ್ಪರಣೆಯೊಳು
ವಿಂದು ಶಾಪವ ಕಳೆದುಕೊಂಡನು ರಾಜ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೩೭೧

ನೇಮದಿಂ ಧ್ಯಾನಿಸುತ ರಾಜನು
ಸ್ವಾಮಿಯನು ಶ್ರೀ ಮೆಂಕಟೇಶನ
ಪ್ರೇಮದಿಂದವನಗ್ರಹಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿರಲು |
ಸ್ವಾಮಿ ಪುಷ್ಪರಣೆಯಲಿ ಜಳಕವ
ನೇಮದಿಂ ಮಾಡಿದೊಡೆ ಗಳಿಸುವ
ನೇಮವಿದು ಭಕ್ತಜನ ಸಕಲಾರೋಗ್ಯಭಾಗ್ಯಗಳ || ೩೭೨

ನಂಬಿಯೆಂಬವ ವೃದ್ಧನೋರ್ವನು
 ನಂಬಿ ಭಕ್ತಿಯ ನಿತ್ಯದಲಿ ತಾ
 ತುಂಬಿಕೊಂಡಾಕಾಶ ಗಂಗೆಯ ತೀರ್ಥವನು ತಂದು |
 ಹೊಂಬಿಸಿಲು ಮೂಡಣದಿ ಮೂಡುವ
 ದೆಂಬ ಮೊದಲಭಿಷೇಕ ಮಾಡುವ
 ನೆಂಬ ಮುದುಕನ ಕಠಿಣ ಭಕ್ತಿಯ ಕಂಡು ಶೇಷಜಲ || ೩೭೩

ಬಾಣದಲಿ ಗಂಗೆಯನು ತಂದವ
 ಮಾಣಿಸಲು ಭಕ್ತನಿಗೆ ಶ್ರಮವನು
 ಜಾಣೆಗಿದುವಾಕಾಶಗಂಗೆಯ ಪೆಸರಂ ಪುರಿಸಿತು |
 ಜಾಣ ವೆಂಕಟರಮಣ ಸ್ವಾಮಿಯ
 ಶಾಣೆಗಿದು ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠವಲ್ಲದೆ
 ಕಾಣಗಳೆವುದನೇಕ ಭವಗಳನಿದರ ಜಳಕದಲಿ || ೩೭೪

ಓರ್ವ ಕೇಶವಭಟ್ಟನೆಂಬ ನಿ
 ಗರ್ವಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನಿದ್ದ ಬಹುದಿನ
 ಪೂರ್ವದಲಿ ಗೋಪಾವರಿಯ ನದಿ ತೀರದಲಿ ನೆಲಿಸಿ |
 ಸಾರ್ವಭೌವನ ವೇದಗಳಿಗಿವ
 ನೋರ್ವನೇ ತಾನೆಂಬ ತೆರದಲಿ
 ಸರ್ವಕಾಲವನತಿಥಿಯಭ್ಯಾಗತರ ಸೇವೆಯಲಿ || ೩೭೫

ಕಳೆಯುತ್ತಿರಲಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣೋತ್ತಮ
 ನಿಳೆಯಜಾಣರ ಜಾಣನೆಂಬುವ
 ಗಳಿಕೆಯನು ತಾ ಗಳಿಸಿ ಕಾಲವ ಕಳೆಯಂಕಲ್ಲಿರಲು |
 ಇಳೆಯ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನೋರ್ವನಲ್ಲಿಗೆ
 ತಿಳಿಯದೆಲೆ ತಾ ಬಂದನೀತನ
 ಕಳೆದ ತಂದೆಯ ಶ್ರಾದ್ಧ ಕೆಂದವ ಕೇಶವನ ಗೃಹದಿ || ೩೭೬

ಬ್ರಾಹ್ಮಣಾರ್ಥಕಿ ಬಂದನೀತನ
 ಜ್ಞಾಹ್ಮಣನು ಸಾಕೆಂದು ಕೇಶವ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರ ವಿಧಿಯಂತೆ ನಡೆದ ತಂದೆ ಶ್ರಾದ್ಧ ವನು |
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರು ಬಹುಶ್ರೇಷ್ಠರೆನಿಸಿದ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣತ್ವವನುಳಿದಾತನ
 ಬ್ರಾಹ್ಮಣರೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಲ್ಲವೆ ಬ್ರಹ್ಮಸೃಷ್ಟಿಯೊಳು || ೩೨೭

ಇನಿತು ಕಾರ್ಯವ ನಡೆಸಿ ಭಟ್ಟನು
 ದಿನದಿನಕಿ ತಾ ತನುವಿಕಾರದಿ
 ಕೊನೆಗೆ ತಿರುಗಿತು ಮುಖವು ಕತ್ತೆಯ ಮುಖದ ಪರಿಯಂತೆ |
 ಕೊನೆಯ ಕತ್ತೆಯ ಮುಖದಿ ಕೇಶವ
 ನೆವೆದು ಬಂದ ಸುವರ್ಣಮುಖಿಯೆಡೆ
 ಗನತಿ ಕಾಲದೊಳಗಿದ್ದ ಮುನಿಯಾಕ್ರಮಕಿ ವಂದಿಸುತ || ೩೨೮

ಯೋಗದೃಷ್ಟಿಯ ಕೋನದಿಂದವ
 ನಾಗ ತಿಳಿಯಿತುಗಪ್ಪನೀತನ
 ರೋಗ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಪೇಳಿದನವಗೆ ವಿವರದಲಿ |
 ರೋಗಿ ವಿಪ್ರನೆ ಪಿತನ ಶ್ರಾದ್ಧಕಿ
 ಭೋಗ ನಿಜವಂತಾನ ತೂನ್ಯ ವಿ
 ರಾಗಿ ಭೂಸುರ ನೇವಂಕದ ಫಲವಿದಕಿ ಬಿಂತಿಸದೆ || ೩೨೯

ತೋಲಗು ನೀನಾ ವೆಂಕಟಾಚಲ
 ನೆಲೆಯೊಳಿರುವಾಕಾಶಗಂಗೆಯ
 ಜಳಕದಲಿ ನೀ ಕಳೆವೆ ಕರ್ಮವನೆಂದನಾ ಮುನಿಪ |
 ಬಳಕ ಮುನಿಪದಯಂಗೆಕೆ ವಂದಿಸಿ
 ತಿಳಿದು ವಿವರವ ಬಂದು ಜಳಕಿಸೆ
 ಕಳೆದುದಾ ಬ್ರಾಹ್ಮಣನ ವಿಕೃತರೂಪು ಗಂಗೆಯಲಿ || ೩೩೦

ನೆನದರದಿಂದಷ್ಟು ಪೂಜ್ಯವೊ
ಮನಸಿನಲಿ ನಾವ್ಗಣಿಸಲಾಗದು
ಏನಿಹು ಪಾಪದರಾಶಿಗಳೆವುದು ದಿವ್ಯಕ್ಷೇತ್ರದಲಿ ।
ಅನುದಿನವು ಜನಕೋಚಗಿದು ಫಲ
ಮನುಷ್ಯೋರ್ವದ ಮಂಕಟಾಚಲ
ಮನುಮುನಿಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮಭೀಷ್ಮದ ಗಳಿಕೆ ಮಾರ್ಗದಲಿ ॥ ೩೮೦

ಭೂಪುರರೊಳಗೆ ಶ್ರೇಷ್ಠನೆನಿಸಿದ
ವಾಸಿ ಪೂರ್ವದಿ ಭದ್ರಮತಿಯವ
ಗೇಸು ಪೂಜ್ಯವೊ ಪದ್ಮತಿಯರಿಗಿವನೋರ್ವನೇ ಪತಿಯಂ ।
ಈ ಸುದತಿಯರಂಗಳೆಲ್ಲ ಜನಿಸಿದ
ರೇಸು ಮಂದಿಯೋ ಮನೆಯು ತುಂಬಿತುಂ
ಲೇಸು ಬಯಸುವ ಮಕ್ಕಳೆಲ್ಲರು ಪ್ರೀತಿಪಾತ್ರದಲಿ ॥ ೩೮೧

ಅರುಜನ ಸತಿಯರಿಗೆ ಜನಿಸಿದ
ಪಾರ ಮಕ್ಕಳ ಸಂಖ್ಯೆಯಿಂದಿವ
ಮೀರಿದತಿ ಸಂಕಟಕೆ ತೊಡರಿದನುದರ ಭೋಷಣೆಗೆ ।
ಅರದಂಡಿಮೆಯು ಸಾಲದಾಯಿತು
ಕ್ಷೀರವಾರಿಧಿಶಯನ ತಾನೇ
ಪಾರುಗಾಣಿಸಲೆಂದು ನಿಷ್ಕ್ರಿಯನಾದ ಭದ್ರಮತಿ ॥ ೩೮೨

ಸತಿಯರಾರಕೆತೋಮತಿಯು ಪ್ರಿಯ
ಗತಿಶಯಳು ತಾ ಬಹು ವಿವೇಕಳು
ಪತಿಗೆ ನೆಟ್ಟಿನ ಮಡದಿ ಹಾನೆನಿಸಿದ್ದ ರವರೊಳಗೆ ।
ಚತುರ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಭದ್ರಮತಿಗಾ
ಸತಿಸುತರುಗಳ ನಿತ್ಯಜೀವನ
ಸತದಲಿ ಬಹು ಕಠಿಣವಾಯಿತದಶನ ಪುನದಲಿ ॥ ೩೮೪

ಶೀಲದಲಿ ಸಂಪನ್ನೆ ಕಿರಿಯತಿ
 ಪೇಳಿದಳು ತನ್ನ ನಿಯಂನಿಗೆ ಸಿರಿ
 ಲೋಲನೊಲಿಯಲು ವೆಂಕಟಾಚಲದತಿಶಯೋಕ್ತಿಯನು |
 ಕೇಳು ಪಾಪವಿನಾಶನದಿ ತುಭ
 ಕಾಲ ತೀರ್ಥಸ್ನಾನ ನಿಯಮವ
 ವಾಲಿಸಲು ನಿಜಭೋಗ ದೊರೆಯುವುದೆಂದಳಾ ಯುವತಿ || ೩೮೫

ಇನಿತು ಪಾಪವಿನಾಶ ಜಳಕದಿ
 ಘನತೆಯಿಂದಿಹಪರದ ಸೌಖ್ಯವು
 ಮನುಮಂನಿಗಳಿಗೆ ಲಭ್ಯವೆಂಬುದ ಕೇಳಿ ತಿಳಿದಿಹೆನು |
 ಮುನಿವರರ ಸಖಿಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾರದ
 ಮನೆಯೊಳಿದನವರೆನ್ನ ತಂದೆಗೆ
 ತನುವು ಪುಳಕಿಸುವಂತೆ ಪೇಳಿದರೆಂದಳಾ ರಮಣಿ || ೩೮೬

ಎಂದು ಪೇಳಿದ ಸತಿಯ ಸೂಕ್ತಿಗೆ
 ಒಂದುಪಾಯವ ತಿಳಿಯದಲೆ ತಾ
 ಮುಂದೆ ಮೂಡುವ ಪರಿಯ ಚಿಂತಿಸಂತಿದರ್ ಭೂಸುರನು |
 ಮಂದಮತಿ ತಾನಾದ ಮನುಜನಿ
 ಗೊಂದಲಪಾಯವನೊಲಿದು ಪೇಳುವ
 ಸುಂದರೀಮಣಿಯವಳಿ ತನ್ನಯ ಪತಿಗೆ ನಿಜಮಂತ್ರಿ || ೩೮೭

ಆ ಯಶೋವತಿ ಸತಿಯ ಸೂಚನೆ
 ಕಾಯಕವೆ ಸಂಸಾರವನಂ ತಲೆ
 ಗಾಯಬೇಕೆಂದಾತ ತನ್ನೊಳುತಾನೆ ಯೋಚಿಸುತ |
 ಬಾಯಿಮಾತಿನೊಳೊಂದಂ ಕಾಣದೆ
 ಕೋಯಚೋದರ ವೀನೆಯನ್ನನು
 ಕಾಯಬೇಕೆಂದೊರೊಪ್ಪನಾಗಲೆ ಮುಂದೆ ಭದ್ರಮತಿ || ೩೮೮

ನಡೆದು ಹತ್ತಿರದಗ್ರಹಾರಕೆ
ಬಡವ ಭದ್ರ ಗೃಹಸ್ಥನೋರ್ವನ
ಪಿಡಿಯೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಗೊಲಿದುಕೊಟ್ಟ ಗೃಹಸ್ಥ ಭೂಮಿಯನು |
ಪಡೆದು ಸಂತಸದಿಂದ ಭದ್ರನು
ನಡೆದ ವೆಂಕಟಲಕೆ ಸ್ನಾನವ
ನಡೆಸಿ ಪಾಪವಿನಾಶಕೀರ್ತಿದ ಕಳೆಯೆ ಕರ್ಮವನು || ೩೮೯

ತೀರ್ಥಮಂಮೆಯದೆನಿತು ಪುಣ್ಯಕೆ
ಸಾರ್ಥಕವೊ ಜನಕೆಂಬ ತೆರದಲಿ
ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದನದರ ಜಳಕವ ಭದ್ರಮತಿಯೆಂದು |
ತೀರ್ಥದಲಿ ಮಿಂದೆದ್ದು ಬಳಕೆಯ
ತಾರ್ಥಗಳಿಸಿದ ತನ್ನ ಭೂಮಿಯ
ಸಾರ್ಥಕಕೆ ತಾನಿತ್ತು ದಾನವನೋರ್ವ ಭೂಸುರಗೆ || ೩೯೦

ದಾನವನು ತಾನಿತ್ತು ಭೂಮಿಯ
ಧ್ಯಾನಿಸಲು ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
ದಾನವಾರಿಯ ದಯದಿ ಲಭಿಸಿತು ಸ್ತಿಯ ಸಂಪದವು |
ಜ್ಞಾನಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ತನ್ನ ಮಡದಿಯ
ಮೌನದಲಿ ನೆನೆನೆನದಂ ಸಂತಸ
ಮನದಿ ಕಾಲವ ಕಳೆಯಂತಿರ್ದನು ಸ್ತಿಯ ಸೋಗಿನಲಿ || ೩೯೧

ಕಪಿಲ ತೀರ್ಥ

ಕಪಿಲನೆಂಬ ಮಹರ್ಷಿಯೋರ್ವನು
ವಿಖಿನದಲಿ ಶಂಕರನ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿ
ತಪವನಾಚರಿಸುತಲಿ ಕಳೆದನು ಬಹಳ ಕಾಲವನು |
ಕಪಿಲನೀತರಗೈದ ತಪುವ
ವಿವುಲ ಭಕ್ತಿಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಶಂಕರ
ಸುಫಲದಯದಿಂದಿತ್ತು ದರುಶನ ತನ್ನ ಸತಿಯೊಡನೆ || ೩೯೨

ಇದುವೆ ಸ್ಥಳದಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪತಿ
ಮೃದು ವಚನದಿಂದೀಯೆ ದರಂಜನ
ವಿದಕೆ ಕಪಿಲನ ಪೆಸರಂ ಬಂದಿತು ಕಪಿಲ ತೀರ್ಥದಲಿ |
ಬದಗಿದತಿ ಬವಣೆಗಳ ಜನರುಗ
ಳದರ ಸ್ನಾನದಿ ಕಳೆಯುತಿರುವರು
ಮುದದಿ ತಮ್ಮಯಭೀಷ್ಟವೆಲ್ಲವನ್ನಿಲ್ಲಿ ತೀರ್ಥದಲಿ || ೩೯೩

ಪೂರ್ವದಲಿ ನಿಜರಾಜ ಪುರಂದರ
ಸಾರ್ವಭೌಮನು ಧರ್ಮನಿರುತದೊ
ಕೋರ್ವನೇ ತಾನೆಂಬ ತೆರದಲಿ ರಾಜ್ಯವಾಳತಲಿ |
ಗರ್ವಿಗಳ ಶಿಕ್ಷಿಸುತ ಜನರಿಗೆ
ಸರ್ವಕಾಲದ ಶಾಂತಿಯನು ತಾ
ಸರ್ವರಿಗಂ ನೆಲೆಯೊಲಿ ಕಳೆಯುತಲಿರ್ದ ಕಾಲವನು || ೩೯೪

ಚಿಂತೆಯಲಿ ಬಹುದಿನ ಪುರಂದರ
ಭ್ರಾಂತನಾದನು ಮನಕೆ ನೆಮ್ಮದಿ
ಯಾಂಕು ಕಾಣದೆ ದೊರೆಯು ನಿಜಸಂತಾನತೂನ್ಯದಲಿ |
ಶಾಂತಿಯಿಂದಿವ ಕೆಂತಂಜನಕನ
ಕಾಂತೆಯನು ಧ್ಯಾನಿಸುತ ಪಡೆದನು
ಶಾಂತತೆಗೆ ಪೆಸರಾದ ಕುವರನ ಪೆಸರಂ ಮಾಧವನು || ೩೯೫

ಪ್ರೀತಿಯೆಂಬೊದಾರ್ಯದಲಿ ನಿಜ
ಮಾತೆತರಂಗಿಸುವ ಸಲಹುತ
ಲಾಕವೆವ್ವನವಡರಿ ಬೆಳೆದನು ಸಕಲ ವಿದ್ಯೆಯಲಿ |
ಈತ ಮಾಧವನತಿತರೋಕ್ತಿಯ
ಮಾತು ಧರೆಯೊಳೆಗೆಲ್ಲ ಬೆಳೆಗಲು
ಪ್ರೀತಿಯಿಂದಾ ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನ ಕುವರಿಯದ ಕೇಳಿ || ೩೯೬

ಸೋಕೋಶ್ರೀ

ತನ್ನ ಪಿತನಿಗೆ ಮನದಭೀಷ್ಪವ
 ನಿನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಪಾಂಡ್ಯರಾಜನು
 ಸನ್ನು ತಾಂಗಿ ಸುಶೀಲೆಯೊಪ್ಪಿದ ಯುವಕ ಮಾಧವಗೆ |
 ತನ್ನ ಕುವರಿಯನಿತ್ತು ಮದುವೆಯು
 ಚನ್ನ ಬಾಂಧವರೊಡನೆ ನಡೆಸಿದ
 ನಿನ್ನು ರಾಜಕುಮಾರ ಮಾಧವಗಧಿಕ ವೈಭವದಿ || ೩೯೭

ಮೇದಿನೀಪತಿ ಸತಿ ಸುಶೀಲೆಯು
 ವೇದಪಾರಾಯಣದಿ ಧರ್ಮದ
 ಸಾಧವವನರಿತಿದ್ಧ ಸದ್ಗುಣಿಯಳು ತೀಲದಲಿ |
 ನಾಧವನು ಕಾಮಾಂಧಕಾರದಿ
 ಸಾಧಿಸಲು ತನ್ನಿಚ್ಛೆಯನು ಬಲು
 ಕಾದಿದನು ತನ್ನ ರಸಿಯೊಳು ತಾನೊಂದು ಹಗಲಿನಲಿ || ೩೯೮

ಸುಗುಣಮತಿ ಸುಶೀಲೆಯೊಪ್ಪದೆ
 ಮೃಗಸವೂಹಕಿ ಬೇಚರಗಳಿಗೆ
 ಹಗಲಿನಲಿ ಸಂಭೋಗವಲ್ಲದೆ ನಮಗೆ ತರವಲ್ಲ |
 ಹಗಲಿನಲಿ ಸಂಭೋಗಿಷ್ಟದು ಬಹು
 ಯುಗಯುಗಾಂತರ ಪಾಪವಲ್ಲದೆ
 ಜಗತಿ ಸೋಗಸದು ಬೇಡುವೆನು ನಾ ಬೇಡವೆಂದೆನಲು || ೩೯೯

ಹೆಂಡತಿಯೊಳು ವಿರಕ್ತಿ ಹೊಂದಿದ
 ಗಂಡ ಮಾಧವನಡವಿ ಮಾರ್ಗದಿ
 ಗುಂಡಿಗೆಯ ತಾಪದಲಿ ತೋಗುತಲೊಂದು ತರವಿನಡಿ |
 ಕಂಡು ಸುಂದರಿಯೋರ್ವಳನು ಮುಂ
 ಕೊಂಡು ಬಯಸುತಲವಳ ಸಂಗವ
 ಮಂಡೆಯನು ಮುಂದೂಡಿ ಬೇಡಿದ ಮೋಹುಗ್ನಿ || ೪೦೦

ತರುಣಿಮಣಿ ನೀನಾರಂ ನಿನ್ನಯ
 ಪುರವದಾವುದು ನಿನ್ನ ಚಿಲುಮಿಗೆ
 ದೊರೆಯು ನಾ ಸೋತಿಹೆನು ಬಾ ಕೊಡುವೆನು ನಾನೆನಲು |
 ಧರಣಪತಿಯನ್ನೆಸರು ಕುಂತಳೆ
 ದೊರೆಗೆ ಸರಿನಾನ್ವಲ ವೈಶ್ಯಳು
 ತರಣು ಹೋಗುವೆನು ಬೇಡವೆಂದಳು ತರುಣಿಯರಸನಿಗೆ || ೪೦೦

ನರನು ತಾ ಕಾಮಾಂಧನಾದರೆ
 ನರಳುವನು ಬಹುವಿಧದೋಳಲ್ಲದೆ
 ತರುಣಿಯಲ ನಿಜಗುರುತನರಿಯದೆ ವರುಳನಾಗುತಲಿ |
 ತರಣುತರಣೆಂದವಳ ಕಡೆಯಲಿ
 ಚರಣವಿಡಿಯಲು ಹೇಸನೆಂಬುದ
 ನರಿತವರು ತಾ ಜಾಣರಲ್ಲವೆ ತನ್ನ ಬಾಳಿನಲಿ || ೪೦೨

ಕಾಮವೇ ಕಡುಪಾಪ ಬಂಧನ
 ಕಾಮವೇ ದುಷ್ಯವರ್ವದವ್ವನ
 ಕಾಮವೇ ಸಕಲೆಲ್ಲ ನಾಶದ ಪಾಶ ಮನುಜರಿಗೆ |
 ಕಾಮವೇ ಕಾಮೋಡ ಕತ್ತಲೆ
 ಕಾಮವೇ ಹೋಗನು ಬಾಳಿಗೆ
 ಕಾಮವೇ ವೈರಾಗ್ಯ ಕಡೆಯಲಿ ಜೀವಕಂಟಕಕೆ || ೪೦೩

ಹೆಣ್ಣೆ ನೋಲುಮೆಯು ಬೇಕು ಗಂಡಿನ
 ಕಣ್ಣೆ ತರಸಲ್ಪಲ್ಲದೆಲಿಮಿಗೆ
 ಮಣ್ಣೆ ಮುಕ್ತಿಸಿ ಬಾಳ ಕೆಡಿಸಲ್ಪಲ್ಲ ಬೇವನದಿ |
 ಹೆಣ್ಣು ತಾ ಬಯಸುವುದು ಗಂಡನು
 ಕಣ್ಣು ಸಲಿಗಿಯು ಮಾಪ್ರದಿಂದದ
 ನಣ್ಣು ನೀ ನರಿತಿದ್ವಾರದು ಬಲು ಸೋಗು ಜೀವಿತಕೆ || ೪೦೪

ನಾರಿ ತನ್ನಯ ಸೂಕ್ಷ್ಮದೊಲುಮೆಗೆ
 ಹಾರಿಸುವಳೀ ಬುದ್ಧಿ ಶೂನ್ಯನ
 ದಾರಿಗೂ ವೈವರಸುವುದು ಸ್ತ್ರೀರೂಪಿನ್ನೆಗೆಳೆ |
 ಚಾರುಗುಣ ಸಂಪನ್ನನೋರ್ವ ವಿ
 ಚಾರಮತಿಯದನರಿತು ಸಿಲುಕನು
 ನಾರಿಯರ ಸಮ್ಮೋಹನಾಸ್ತ್ರಕೆ ಚಾಣ ಸತ್ಪುರುಷ || ೪೦೫

ವನಿತೆಯರುಗಳು ನಾಲ್ಕುಮಂದಿಯು
 ಜನರ ಮನಸಿಗದೆಷ್ಟು ಗಣ್ಯರು
 ನೆನದ ಮನುಷ್ಯಗೆ ನಾಲ್ಕುಯುಂಗಳ ಮಹಿಮೆಯಾಧರಿಸೆ |
 ವನಿತೆ ರೇಣುಕೆ ಸತ್ಕಯಂಗದಲಿ
 ಜನಕುತ ತ್ರೇತಯಲಿ ಕಾರಣ
 ಮಾನದ ದ್ರೌಪದಿ ದ್ವಾಪರದಿ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿ ಕಲಿಯುಂಗದಿ || ೪೦೬

ಮಾಧವನು ಕುಂಠಳೆಗೆ ನೀತಿಯ
 ಬೋಧಿಸುತಲೀ ತೆರದಿ ನನ್ನವ
 ಕಾದೆನ್ನವ ತೆರದಿ ರಮಣಿಯ ಮನವ ತಿರುಗಿಸಿದ |
 ಆದುದಿವರಿಗೆ ಶುಭವಿವಾಹವು
 ಸಾಧಿಸಿದರವರಿಚ್ಚೆಯನು ತು
 ಪಾದ ವಿಹಿನಯೊಳಷ್ಟು ಕಾಲವು ಪುರವ ನೆನೆಯದಲೆ || ೪೦೭

ಕೂಡಿ ಬಾಳಿದರಿವರು ಕೆಲವಿನ
 ನೋಡಿ ದಣಿದಾದೈವವಿವರನು
 ಬೇಡ ನೀನಿನ್ನೆಂದು ಕುಂಠಳಿಗಿತ್ತ ಮರಣವನು |
 ಜೋಡಿಯಗಲಿದ ಮಾಧವನು ಕೊಂ
 ಡಾಡಿ ನಿಜಸತಿಗಿದ್ದ ಗುಣಗಳ
 ಕಾಡಿನಲಿ ಮತಿಗಿಟ್ಟು ತಿರುಗುತಲಿರಲು ಭ್ರಾಂತಿಯಲಿ || ೪೦೮

ಒಂದು ದಿನ ಮಾಧವನು ಯಾತ್ರಿಕ
 ವೃಂದದೊಳು ತಾ ಬೆರಕು ತಿರುಪತಿ
 ಗೆಂದು ಬಂದವ ಮಂಳುಗಿ ಕಪಿಲೆಯ ಶ್ರೇಷ್ಠ ತೀರ್ಥ ಬಲಿ ।
 ಬಂದವರು ನಡೆದಂತೆ ಮಾಧವ
 ನೊಂದು ತೋರದೆ ಪಿತ್ತದೇವತೆ
 ಗೆಂದು ಪಿಂಡವ್ರದಾನ ಮಾಡಿದ ಫಲವು ದೇವತೆಗೆ ॥ ೪೯೯

ಗಿರಿಯೊಡೆಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ನರಸು ಬೆಟ್ಟವ ಹತ್ತಿ ದೇವನ
 ದರುಶನವ ಮಾಧವನು ಪಡೆದನು ಭಕ್ತರೊಡಗೂಡಿ ।
 ಕರುಣಮಯ ಸಂಪ್ರೀತಮೂರ್ತಿಯ
 ದರುಶನದಿ ಸುಜ್ಞಾನ ಪಡೆಯುತ
 ಮರಳಿದನು ಸತಿ ಸುತೀಲೆಯ ನೆನೆಯಂತರಮಾನೆಗೆ ॥ ೫೦೦

ನೋಡಿ ತನ್ನಯ ಪತಿವದಕೆ ಕರ
 ಜೋಡಿಸತ ಶಿರಬಾಗಿ ನಲಿದಳು
 ಬಾಡಿಬೆಂಡಾಗಿದ್ದ ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪತಿಯೊಡನೆ ।
 ರೂಢಿಯಲಿ ಪೆಸರಾಯ್ತು ಜಳಕವ
 ಮಾಡಿ ಕಪಿಲೆಯೊಳಿಳಿಸಿ ಪಿಂಡವ
 ಕೂಡುವುದು ಪಿತ್ತದೇವತೆಗಳಿಗೆ ಮೋಕ್ಷಫಲವೆಂದು ॥ ೫೦೧

ಇವಿತು ಕೆರದಲಿ ವೆಂಕಟಾಚಲ
 ದನಿತು ಪುಣ್ಯಪುರಾಣ ತೀರ್ಥಗ
 ಳನನವರತ ನಿಜಭಕ್ತರೋಟಿಗೆ ನಿತ್ಯನಿಯಮದಲಿ ।
 ಮನದಭೀಷ್ಟವ ಗಳಿಸಿ ಕೊಡುತಿಕ
 ಫನಮಹಿಮೆ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ನನುದಿನವು ನೆನವರಿಗೆ ನೀಡುವ ಸರ್ವಮಂಗಳವ ॥ ೫೦೨

ಜಯತು ಜಯ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ಜಯತು ಜಯ ಜಯ ಶ್ರೀನಿವಾಸನ
 ಜಯತು ಜಯಶ್ರೀ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ ನಿತ್ಯಭಕ್ತವರ ।
 ಜಯತು ಜಗದಾಧಾರ ಪುರುಷನ
 ಜಯತು ಜಯ ಜಗಮೋಹನಾಂಗನ
 ಜಯತು ಜಯಜಯ ವರದಹಸ್ತನ ಜಯ ನಮೋನಮಃ ॥೪೧೩

ಚಾರುವೇದಕಿ ಮತ್ಸನೆನಿಸಿದೆ
 ಮೇರುವಿಗೆ ಕೂರ್ಮಾಂಗವೆತ್ತಿದೆ
 ಧಾರುಣೀಯ ವರಾಹ ತರಳಿಗೆ ವರದ ನರಸಿಂಹ ।
 ಮೀರಿದಾ ಬಲಿವಧಿಗೆ ವಾಮನ
 ವೀರಕ್ಷಿತಿಪರ ಪರಶುರಾಮನ
 ಚೋರಧನುಜಗೆ ರಾಮ ಗೋಪಿಕ ಕೃಷ್ಣ ನಿನಗೆ ನಮೋ ॥೪೧೪

ಕಲಿಯುಗದಿ ಶಿಲೆಯಾಗಿ ಭಕ್ತರಿ
 ಗೊಲಿದು ವರಗಳನೀವ ನಿನ್ನಯ
 ಚಲುವು ನೆಲೆಯಾಗಿರಲಿ ಎನ್ನಯ ಹೃದಯ ಮಂದಿರದಿ ।
 ಸುಲಭದಲಿ ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ
 ನಿಳಿಗೆ ಸಿರಿವೈಕುಂಠ ತಿರುಮಲೆ
 ನಿಲಯ ನೀನೆನಗೊಲಿದು ಕರಣಿಸು ನಿನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯನು ॥೪೧೫

ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ ಭವದ ಭಯದಲಿ
 ಕರೆವ ಹಕ್ಕಿನಗುಂಟು ನಿನ್ನನು
 ಕರೆವ ಯಾರನು ನೀನು ನಿನ್ನಯ ಭವದ ಬೇಗೆಯಲಿ ।
 ಕರುಣಿಸಲು ನೀನುಂಟು ಸರ್ವರ
 ತಿರುಪತಿಯ ಗೋವಿಂದನಂದರೆ
 ಪರಮ ಮಂಗಳಮೂರ್ತಿ ನಿನ್ನನು ಕರಣಿಸುವರಾರು ॥ ೪೧೬

ದೇವದೇವನ ನಿನ್ನ ಪದವಿಯ
ದಾವಪರಿಯಲಿ ದೊರೆಕಡನೀ
ನೀವುದಾದರೆ ದಾರಿಗೀಯುವೆ ಭಕ್ತಕೋಟಿಯಲಿ |
ಭಾವಭಕ್ತಿಯೊಳುದು ಭಜಿಸುವೆ
ನೀವು ಕರುಣಿಸಬಾರದೇತಕೆ
ಭಾವಜಿಯ ಮನಧಾಮ ನಿನ್ನಯ ಭವ್ಯ ಕರುಣೆಯನು || ೪೧೭

ಈಕೆ ದುರು ರವಿಯಾಗಿ ಬೆಳಗಿದೆ
ಹುಣ್ಣೆ ಮೆಗೆ ಶಶಿಯಾಗಿ ತಣಿಸಿದೆ
ಮಣ್ಣಿನಲಿ ಫಲಭರಿತ ಸು ನೀನಾದೆ ಸರ್ವರಿಗೆ |
ಹೆಣ್ಣು ಹೊನ್ನಿನ ಮೋಹವಡರಿಸಿ
ಬಣ್ಣ ಗುಂದಿರುವೆಲ್ಲರನು ನ
ಮ್ಪುಣ್ಣ ನೀ ಮೈದೋರಿ ರಕ್ಷಿಸೊ ವೆಂಕಟಾಚಲನ || ೪೧೮

ಸರ್ಪಶಯನನೆ ಕಾಂತಿಯಲಿ ಕಂ
ದರ್ಪಜನಕನೆ ಭಕ್ತಜನ ಸಂ
ಕರ್ಪಣೆಗೆ ಸಂಕಾರಿ ವಿವಿಧ ವಿಹಾರಿ ಮುರವೈರಿ |
ದರ್ಪರಹಿತ ವಿಲಾಸಿ ಗಿರಿಯೊಳ
ಗಿರ್ಪ ನಿನ್ನ ಡಿದಾವರೆಗೆ ನಾ
ನರ್ಪಸುವೆ ನನ್ನೆಲ್ಲವನು ನಿನ್ನೊಲಮೋರ್ಧಿಸುತ || ೪೧೯

ಭೂನಿವಾಸನೆ ಭಜಿಪ ಜಿಹ್ವೆಯ
ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಕೊಡೆಂದಾಭವ
ಹಾನಿ ಪಾತ್ರನೆ ವಿವಿಧ ಪುಣೆಗೆ ಪರದ ಹಸ್ತಕನೆ |
ದೀನದಲಿಕೋದ್ದಾ ರನಾಭನೆ
ಮೌನಿಜನ ಸಂಪ್ರೀತದಾತನೆ
ಧ್ಯಾನಿಸುವೆನೆಗೊಲಿದು ಕರುಣಿಸೊ ವೆಂಕಟಾಚಲನ || ೪೨೦

ಯಕ್ಷರಾಕ್ಷಸ ಗರಂದರ್ವಕಿ
 ಲಕ್ಷಲಕ್ಷಾಭೀಷ್ಮ ವರಗಳ
 ನಕ್ಷಯದಿ ನೀನಿತ್ತ ಸಲಹೆ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ |
 ಅಕ್ಷಿಗಳು ರವಿಶಶಿಗಳಾಗಿರೆ
 ಕಂಕ್ಷಿಯಲಿ ಬ್ರಹ್ಮಾಂಡ ಧರಿಸಿಹ
 ಪಕ್ಷಿವಾಹನ ಸಲಹು ಬೇಡುವೆ ಮರುಳು ಮಾನವರ || ೪೨೦

ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ನರಸುತ
 ಗಿರಿಗೆ ಬರುತ್ತಿಹ ನಿತ್ಯ ಭಕ್ತರ
 ದರುಶನವು ತಾ ನಿನಗಿಂತು ಭಾಗ್ಯದ ಬಾಗಿಲಾಗಿಹುದೋ |
 ಕರಣವದು ನಿನ್ನಿಷ್ಟವಾದರೆ
 ನರರುಗಳ ಗತಿಯೇನು ವಿವರಿಸು
 ಸಿರಿಯರಸ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ ಮಂದಮತಿಯುತಗೆ || ೪೨೧

ಹಾಡಿದರೆ ನೀನೊಲಿಮು ಕೇಳುವೆ
 ಪಾಡಿದರೆ ನೀನಲಿವೆ ಬಲುಕೊಂ
 ಡಾಡಿದರೆ ಮನತಣವೆ ನಿನ್ನಯ ನಾಮ ಸಾವಿರವ |
 ಬೇಡಿದರೆ ನೀ ಕೊಡುವೆ ನೆನದುದ
 ರೂಢಿಯಲಿ ನೀ ಹಿರಿಯ ನಿನ್ನಯ
 ನೋಡಿದಾತನ ಧನ್ಯ ಬೇಡುವೆ ನೀಡು ದರುಶನವ || ೪೨೨

ಮಾನವರು ನಾವೆಲ್ಲ ಮರುಳರು
 ಜ್ಞಾನಿಯದು ನಿನಗಿಷ್ಟವೇ ನಾ
 ನೇನ ಬಲ್ಲೆನು ನಿನ್ನ ನಾಟಕದಭಿನಯಾಂಕಗಳ |
 ಮಾನಸಿಧಿ ನೀನಿರಲು ದೀನರಿ
 ಗೇನು ಕಂಟಕವಿಲ್ಲ ನಿಜವಿದು
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನ ಪೊರೆಯೊ ನಿನ್ನಯ ಭಕ್ತಮಂಡಲಿಯ || ೪೨೩

ವೆಂಕಟಾಚಲದೊಡೆಯ ದೀನರ
 ಸಂಕಟಾಂಕಿತ ನಿನ್ನ ನಾಮಗ
 ಳಂಕವರಿಯದೆ ಬಾಯತೊಡೆರುವ ತಿಳಿಯ ನೀನಿದನು |
 ಮಂಕು ಜನರೋದ್ಧಾರ ಸಲಹೈ
 ಪಂಕಜೋದ್ಭವಪಿತನೆ ಶ್ರೀಮ
 ದ್ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೆಂಬ ಕಲಿಯುಗ ಶ್ರೇಷ್ಠ ನಾಮದಲಿ || ೪೨೫

ಕರೆದ ಭಕ್ತರನೇಕ ಮನುಮುನಿ
 ಕರೆಯ ಮನ್ನಿಸಿ ಕಾಯ್ದು ಭವದಲಿ
 ಕರುಣಮಯನೆಂದೆನಿಸಿಕೊಂಡಿಹ ಹರಿಯ ನೀನೆನ್ನ |
 ಮೊರೆಯಲಾಲಿಸಲೆಂದು ನಾನನ
 ವರತ ಜಪಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ಚರಣದಿ
 ವರದ ನೀನಾಗೆಂದು ಭಕ್ತರ ನಿತ್ಯ ಬವಣೆಯಲಿ || ೪೨೬

ಸರ್ವಕಾಲಕೆ ಸರ್ವಹಿತಜನ
 ಸಾರ್ವಭೌಮನೆ ಸರ್ವಗತಗುಣ
 ಸರ್ವರಿಗೆ ಸರ್ವಜ್ಞ ಸರ್ವದ ಸರ್ವಶ್ರೇಷ್ಠ ಪದ |
 ಸರ್ವಕಲ್ಯಾಣಾರ್ಥ ಸುಧಕ
 ಸರ್ವಯುಗ ಸರ್ವೇಶ ಸರ್ವಕಿ
 ಸರ್ವಸರ್ವಾರ್ಥೇಷ್ವರಾಯಕ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೆ || ೪೨೭

ಕೂಗಿ ಕತೆಯುವೆ ಬಾರದಿರೆ ಶಿರ
 ಬಾಗಿ ಬೇಡುವೆ ಒಲಿಯದಿರಲಿಂ
 ಪಾಗಿ ಪಾಡುವೆ ನಿನ್ನ ನಾಮಾವಳಿಯ ರಾಗದಲಿ |
 ರೋಗರಹಿತ ಸುರೇಶಹಿತ ಭವ
 ರೋಗ ಪಂಡಿತ ಮರೆಯದೆನ್ನವ
 ನಾಗಿ ಬಾರೈ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ನಿತ್ಯ ಸತ್ಯವರ || ೪೨೮

ಸತ್ಯಮಯ ಸತ್ಯೇಶ ಸಾಕ್ಷಿರ
 ಸತ್ಯ ಸತ್ಯಾನಂದ ಸತ್ಯಾ
 ಸತ್ಯಸತ್ಯ ಫಲಾಬ್ಧಿ ಪೂರಿತ ಮರ್ತ್ಯ ಮಾಂಡಲಿಕ |
 ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲ ಸತ್ಯಮೂಹಿತ
 ಸತ್ಯವರ್ಧಕ ಸತ್ಯಸಾಧಕ
 ನಿತ್ಯಸತ್ಯಾಧಾರ ಕರೂಣಸೋ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲವ || ೪೨೯

ತಿರಪತಿಯ ಪಿತ ನಿನ್ನ ನಾಮದೊ
 ತಿರಪತಿಯದ ಸವಿಯುಂಡು ತಿಳಿಯುವ
 ಮತಿಯುತರು ಬಹು ಭಾಗ್ಯವಂತರು ಮನುಜ ಜನ್ಮದಲಿ ||
 ಪತಿತ ಪಾವನನೆಂಬ ಬಿರುದಾಂ
 ಕಿತನೆ ನಿನ್ನನಂ ಬೇಡುವೆನು ಚಿರ
 ಹಿತವ ಕರೂಣಿಸಿ ಕಾಯೋ ಶ್ರೀವಂದ್ಯಂಕಟೇಶ್ವರನ || ೪೩೦

ವೇದ ಪಠಣ ನಿನಾದ ಸತ್ಯನೆ
 ಮೇದಿನೀಪತಿ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ
 ನಾದಮಯ ಸಂಪೂರ್ಣ ಪುರುಷಾಕಾರ ವಿವಿಧವರ |
 ಸಾಧುಜನ ಸಂತುಷ್ಟದಾಯಕ
 ಬಾಧೆಗಳ ಭವರೋಗ ವೈದ್ಯನೆ
 ಕಾದಿರುವ ನಿನ್ನಧಿಕ ಭಕ್ತ ಸಮೂಹವನು ಸಲಹೊ || ೪೩೧

ಕರೆಕೆಡು ಮರುಳಾಗಿ ಬಹುಜನ
 ಮರೆಯಂತಿರುವರು ನಿನ್ನ ನಾಮವ
 ಕರೂಣಿಸೈ ಮೊಂದರಿಗೆ ನಿನ್ನ ಸಹಸ್ರನಾಮವನು |
 ತಿರಪತಿಯ ಗೋವಿಂದನೆನ್ನ ಲೊ
 ತಿರುವಂತಿಯ ವರದಾತನೆನ್ನ ಲೊ
 ಸಿರಿಯರಸ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಕರೆಯಲೇನೆಂದು || ೪೩೨

ಸರ್ವಸುರನರ ಸಾರ್ವಭೌಮ ನಿ
 ಗರ್ವದಿಂದರ್ಪಿಸುವೆನ್ನಯ
 ಸರ್ವಕಾಲದ ಸರ್ವನುಡಿಗಳ ನಿನ್ನ ನಾಮದಲಿ |
 ಉರ್ವಿಯಲಿ ನೀನೋರ್ವ ಭಕ್ತರ
 ಸರ್ವಹಿತನೆಂದೆನಿಸಿ ಸರ್ವದ
 ಸರ್ವಜನರೋದ್ಧಾರ ಕರುಣಿಸೊ ಸರ್ವಜನಹಿತವ || ೪೩೩

ಮೌನಿಜನ ಸಂಕುಷ್ಟದಾಯಕ
 ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ ಸಿರಿಗೆ ನಾಯಕ
 ಭೂನಿವಾಸನೆ ಭಜಕರಕ್ಷಕ ಸರ್ವಚರಜನಕ |
 ಜ್ಞಾನಿಗಳಗತಿಶಯದ ಪಾಲಕ
 ಮೂನವರ ದುರ್ಮತಿ ನಿವಾರಕ
 ಜಾನಕಿಯ ಸಂಪ್ರೀತಿದಾಯಕ ನಿತ್ಯಜನಭಜಕ || ೪೩೪

ಜಪತಪಾದಿಗಳೆಲ್ಲ ನಿನ್ನಯ
 ಸುಫಲಧರಿತೋತ್ಪಾದನೆಗೆ ನಿಜ
 ವಿವೃಲ ಪುಣ್ಯಪುರಾಣ ಚರಿತನೆ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕನೆ |
 ಅಪರಿಚಿತ ನೀನಾಗಿ ಜನರನು
 ಕುಟುಕೋಳಿಸಲುಬೀಡ ಬೀಡುವೆ
 ವಿವರಕಾರ್ಥವನರಿಯದೆನ್ನಯ ಮೊರೆಯಮನಕರಿಸೊ || ೪೩೫

ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೆಂಬ ನಾಮವು
 ಸಂಕಟಾಂಕಿತವೆಂದು ನಂಬಿಹ
 ಕಿಂಕರರ ನೀ ಪೊರೆಯೊ ಕಲಿಯುಗದಾತ ಸರ್ವಹಿತ |
 ಮಂಕುಜನರೋದ್ಧಾರ ಕಾರ್ಯದ
 ಕಂಕಣನು ನೀನಾಗಿ ಜನಮನ
 ದಂಕುರಿತ ನರಜನ್ಮಭವಲವ ಬಿಡಿಸೊ ಮುಸುಕಿನಲಿ || ೪೩೬

ಕಲಿಯುಗದಿ ಕಂಗೆಟ್ಟು ಬಹುಜನ
 ಕಲಿಯುಗದ ಸರ್ವೇಷ್ಟದಾಯಕ
 ಕಲಿಯುಗದ ವೈಕುಂಠ ತಿರುಪತಿಯೆಂದು ಭಾವದಲಿ |
 ಸುಲಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರ ವಿಚಾರಶಕ್ತಿಗೆ
 ಒಲಿವೆ ನೀನೆಂಬಾಸೆಯಲಿ ಬಹು
 ಬಳಲಿ ಬರುತಿಹ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರ ಪೊರೆಯೊ ಗೋವಿಂದ || ೪೩೭

ಏರುಪೇರುಗಳಿತ್ತು ಜನ ನಿ
 ಸ್ವಾರಗೋಳಿಸಹ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯ
 ನಾರು ಬಲ್ಲರು ಮೂರು ಲೋಕದ ಮುಖ್ಯ ಶ್ರೇಣಿಯಲಿ |
 ಪಾರುಗಾಣಸುಳ್ಳೆ ಭವಗಳ
 ಜಾರಿ ಕೈ ಬಿಡಬಲ್ಲೆಯೇತಕೆ
 ಯಾರು ಬಲ್ಲರು ನಿನ್ನ ನಿತ್ಯಾನಂದ ನಾಟಕವ || ೪೩೮

ಸವಿದು ಪಾಡಲು ನಿನ್ನ ಕೀರ್ತನೆ
 ಕವಿದು ಮೊಳಗಲಿ ಹೃದಯಮಧ್ಯದಿ
 ಭವವಾರಿ ಬರಿದಾದ ಮನಸಿವ ಪುಳಕಾಂತರಕೆ |
 ಕವಿಯ ವಿದ್ಯಾಜಾಲದಲಿ ನೀ
 ನವಿತು ಮೊಳಗಿಸೊ ನಿನ್ನ ಲೀಲೆಯ
 ಅವನಿಯೊಡೆಯನೆ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ನಿನ್ನ ಭಕ್ತರಿಗೆ || ೪೩೯

ಕುರುಡರಿಗೆ ಕಣ್ಣಾದ ಹೃದಯದಿ
 ತರುಗಳಲಿ ಹಣ್ಣಾದ ಸವಿಯಲು
 ಮರುಳರಿಗೆ ಚಿಗುರಾದ ಬಾಳಿನ ದಿವ್ಯ ಮಾರ್ಗದಲಿ |
 ಸುರನರರ ವರವಾದೆ ಕರುಣದಿ
 ದುರುಳ ರಕ್ಕಸಕಾಲ್ಪೈರವ
 ಕರುಣದಲಿ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ರಕ್ಷಿಸೊ ಪಕ್ಷಿವಾಹನನೆ || ೪೪೦

ಮಂದಚಾಸನೆ ಮದನಪಿತ ಗೋ
 ವಿಂದ ನಿನ್ನ ನು ಭಟಿಸುವೆನು ನಾ
 ನೊಂದೆ ವಿಧದಲಿ ಸುಂದರಾಂಗನೆ ಪದುಮ ಪಾಲಕನೆ |
 ನೊಂದುವರಳುವ ನರರಾಜ್ಯವ್ಯವ
 ಟುಂದು ಸಲಹೋ ತಿರುಮಲೇಶ್ವರ
 ಕಂದರುಗಳಭಿ ವಂದಿಪೆವು ನಮ್ಮ ಚಲ ಭಕ್ತಿಯಲಿ || ೪೪೦

ಚಾರುವೇದಾಧಾರ ಪುರುಷನೆ
 ಮೂರುಲೋಕಕೆ ಮುಖ್ಯಕರ್ತನೆ
 ಪಾರಂಗಾಣಿಸೊ ಶ್ರೀಧರನೆ ಜಯಂತೀರ್ತಿಸುಧವರದ |
 ಸಾರಮಯ ಶ್ರುತಿನಾದ ವಿಷ್ಣುವೆ
 ಪಾರವಾರ್ಥ ಪರಾತ್ಪರಾರ್ಥಿತ
 ಮೇರು ಭಜಗೋವಿಂದ ರಕ್ಷಿಸೊ ನಿನ್ನ ಚರಣದಲಿ || ೪೪೧

ಪರ್ಮಯಿಂದರ್ಚಿಸುವ ಭಕ್ತರ
 ಮರ್ಮವನ್ನರಿದಿಲ್ಲರಿಗೆ ನೀ
 ನಿರ್ಮಲವ ನೀನಿತ್ತು ಸಲಹೈ ಕೂರ್ಮಮೂರುತಿಯೆ |
 ಧರ್ಮಕರ್ಮದ ಬೇಧವರಿಯದೆ
 ಕರ್ಮವಡರಿದ ಸುಜನರಿಗೆ ನೀ
 ಧರ್ಮದಾಯಕನಾಗಿ ಪೂರೆಯೈ ಸರ್ವಕಾಲದಲಿ || ೪೪೨

ಗುರುಗಳಿಗೆ ಗುರುವಾದೆ ಭವದಲಿ
 ಕರೆವವರ ಪರವಾದೆ ಶರಣರ
 ಸರಳವರದನೆ ಕರಣಾಮಯ ನೀನಾದೆ ನರಳುವರ |
 ಧರಣಿದೇವಿಯ ದೊರೆಯೆ ನಿನ್ನಯ
 ಪರಮ ಪಾವನ ಚರಣದಲಿ ನಾ
 ಶಿರವೆರಗಿ ಬಯಸೆವೆನು ಚಿನ್ಮಯ ನಾಮಸ್ತುತಕೇಯನು || ೪೪೩

ಹಗೆಯ ವಾಗ್ನಿಗೆ ಮೃಗದ ತಿರಸಿನ
 ಮೊಗವ ತೋರಿದೆ ಖಿಗಚರನೆ ಕಲಿ
 ಯುಗದಿ ನೀ ಜಗದೊಡೆಯನಾಗಿಹೆ ವೆಂಕಟಾಚಲದಿ |
 ಸುಗುಣ ಸುಚರಿತಯುತನೆ ನಿನ್ನನು
 ಪೂಗಳುತಿಹ ಬಹುವಿಧದ ಭಕ್ತರಿ
 ಗಗನೇಶಾಕ್ಷಯ ವರದ ನೀನಾಗೆಂದು ಬೇಡುವೆನು || ೪೪೫

ಆರ್ತಿಸುವೆ ಸದ್ಭಾವ ಭಕ್ತಿಯೊ
 ಕರ್ತಿಸುವೆ ಮಿಗಿಲೆಲ್ಲವದನು ಸ
 ಮರ್ತಿಸುವೆ ನಿನ್ನಿಚ್ಛೆಯಲಿ ನಿನ್ನೊಲುಮೆಗರ್ಥಿಸುತ |
 ಸರ್ಪತಯವ ನಿನ್ನಗರ್ತಿಸುವೆ ಕಂ
 ದರ್ಪಜನಕನೆ ಭಕ್ತಿಭಾವನೆ
 ಗಿರ್ಪ ನಿನ್ನಭಿಮಾನವೊಂದರ ಭಾಗದಾಜು ನೆಗೆ || ೪೪೬

ವಂದಿಸುವೆ ನಾನೊಂದು ವಿಧದಲಿ
 ವಂದಿಸುವೆ ನಿಜಭಕ್ತಿಭಾವನೊ
 ಕೊಂದಿಸುವೆ ನಾನೊಂದನರಿಯದೆ ನಿತ್ಯನಿರ್ಮಲದಿ |
 ವಂದಿಸುವೆ ನಿನ್ನ ಚಲ ಭಾವನೆ
 ಯೊಂದೆ ನಿನ್ನಯ ಪಾದಕಮಲಕೆ
 ಸಂದುವುದು ನನ್ನಿಂದ ಪಾಲಿಸೊ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರನೆ || ೪೪೭

ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶನ
 ಮಂಗಳಂ ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸನೆ
 ಮಂಗಳಂ ತಿರುಮಲೆಯ ವರದ ವರಾಹಮೂರುತಿಯೆ |
 ಮಂಗಳಂ ವರಲಕ್ಷ್ಮಿದೇವಿಗೆ
 ಮಂಗಳಂ ಪದ್ಮಾವತಿಗೆ ಜಯ
 ಮಂಗಳಂ ತಿರುಪತಿಯೊಡೆಯ ಗೋವಿಂದರಾಜನಿಗೆ || ೪೪೮

ತಿದ್ದುಪಡಿ

ಪದ್ಯ ಸಂ.	ಸಾಲು	ಕವ್ಯೆ	ಸಂ
೩	4	ಸುರಗುಣ	ಸುರಗಣ
೪	1	...ದ್ವನರೂ	ದ್ವವನರೂ
೧೩	3	ದನಿಸ	ದನಿಸಿ
೧೪	3	ಗಾಸಲ್ಯ	ಗಾಲಿಸಲ್ಯ
೧೫	2	ಪುರಪಾ	ಪುರುಪಾ
೧೬	2	ಲಕುಮೀಶ	ಲಕುಮಿಶ
೪೯	4	ತರದಲೀ	ತರದಲೀ
೫೫	1	ದೇವನೊದದ	ದೇವನನೊದದ
೬೧	6	ಲೆಕ್ಕಿಪ	ಲೆಕ್ಕಿಪ
೬೭	2	ಪಾಲನೊದ್ದ	ಪಾಲನನೊದ್ದ
೬೭	5	...ದಲ್ಲದೆ	...ರಲ್ಲದೆ
೧೦೨	6	ನಿದ್ದೆ	ನಿದ್ದೆ
೧೩೪	2	ಧರಣಿದೇವಿ	ಧರಣಿದೇವಿ
೧೪೯	2	ಕೀಳಿಲ್ಲ	ಕೀಳಿಲ್ಲ
೧೭೫	5	...ವೆಂಬುದ	...ವೆಂಬುವ
೧೮೩	3	ವಿಪರೀತಾರ್ಥ	ವಿಪರಿತಾರ್ಥ
೨೦೬	3	ನಾನನಿ	ನಾನನಿ
೨೧೯	6	ಯೊರೆದ	ಯೊರೆದ
೨೩೪	6	ನಿದಿರಲ್ಲ	ನಿದರೆಲ್ಲ
೨೬೨	2	.. ಧಿಕೊಂಡ	...ಧಿಕ್ರೀತೊಂಡ
೩೦೭	3	ಳರೂ	ಳರೂ
೪೧೪	3	ತರಳಿಗೆ	ತರಳಿಗೆ

4

ಈ ಪರಿಪೂರ್ಣ ಭಂದೋ ಬದ್ಧವಾದ ಭಾಮಿನೀ ಷಟ್
ನನ್ನ ತಮ್ಮ ಶ್ರೀರಂಗಯ್ಯನು ರಚಿಸಿರುವ ಈ ದೈವಭ
“ ಶ್ರೀ ವೆಂಕಟೇಶ್ವರ ಚರ್ಚನ ” ಕೃತಿಯನ್ನು ಓದಿ ನನ್ನ ನ
ಆನಂದಭಾಷ್ಪಭರಿತವಾದುವು. ಈ ಗ್ರಂಥವು ಕನ್ನಡ ನಾಡಿ
ಶ್ರೇಷ್ಠರಿಂದ ಮನ್ನಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಸಾಹಿತ್ಯ ಸಹೃದಯರುಗಳ
ಮೆಚ್ಚುಗೆಯಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸಿ ಈ ಕಾವ್ಯ ಕರ್ತೃವನ್ನು
ಆಶೀರ್ವದಿಸುತ್ತೇನೆ.

ಸೋ. ಕೋ. ಬ

ಸೋಮನಗರ, ಮ

ನಲಮಂಗಲ ತಾಲ್ಲೂಕು, ಬೆಂಗಳೂರು

ಬೆಲೆ : ರೂ. 25-00